

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Emisje przemysłowe (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (przekształcenie) *I**

P6_TA(2009)0093

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (przekształcenie) (COM(2007)0844 – C6-0002/2008 – 2007/0286(COD))

(2010/C 87 E/45)

(Procedura współdecyzji – przekształcenie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0844),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 175 ust. 1 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C6-0002/2008),
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie bardziej uporządkowanego wykorzystania techniki przekształcania aktów prawnych ⁽¹⁾,
 - uwzględniając pismo Komisji Prawnej z dnia 10 września 2008 r. skierowane do Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności zgodnie z art. 80 a ust. 3 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 80 a i art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinię Komisji Prawnej (A6-0046/2009),
- A. mając na uwadze, że grupa konsultacyjna służb prawnych złożona z odpowiednich służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji stwierdziła, że omawiany wniosek nie zawiera żadnych zmian merytorycznych innych niż te określone jako takie we wniosku, oraz że w odniesieniu do niezmienionych przepisów istniejących tekstów wniosek ogranicza się do ich prostej kodyfikacji bez zmian merytorycznych,
1. zatwierdza wniosek Komisji w wersji uwzględniającej zalecenia grupy konsultacyjnej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji oraz w wersji zawierającej dostosowania techniczne zatwierdzone przez Komisję Prawną, z uwzględnieniem poniższych poprawek;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

(1) Dz.U. C 77 z 28.3.2002, s. 1.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

P6_TC1-COD(2007)0286

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 10 marca 2009 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/.../WE w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (przekształcenie)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji ||,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W następujących dyrektywach należy dokonać szeregu znaczących zmian: dyrektywa Rady 78/176/EWG z dnia 20 lutego 1978 r. w sprawie odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu ⁽⁴⁾, dyrektywa Rady 82/883/EWG z dnia 3 grudnia 1982 r. w sprawie procedur nadzorowania i monitorowania środowiska naturalnego w odniesieniu do odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu ⁽⁵⁾, dyrektywa Rady 92/112/EWG z dnia 15 grudnia 1992 r. w sprawie procedur harmonizacji programów mających na celu ograniczanie i ostateczną eliminację zanieczyszczeń powodowanych przez odpady pochodzące z przemysłu ditlenku tytanu ⁽⁶⁾, dyrektywa Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli ⁽⁷⁾, dyrektywa Rady 1999/13/WE z dnia 11 marca 1999 r. w sprawie ograniczenia emisji lotnych związków organicznych spowodowanej użyciem organicznych rozpuszczalników podczas niektórych czynności i w niektórych urządzeniach ⁽⁸⁾, dyrektywa 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów ⁽⁹⁾, oraz dyrektywa 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych instalacji spalania ⁽¹⁰⁾. Dla zachowania przejrzystości należy dokonać przekształcenia tych dyrektyw.
- (2) W celu zapobiegania zanieczyszczeniom wynikającym z działalności przemysłowej, ich obniżenia i w miarę możliwości wyeliminowania zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci” oraz zasadą zapobiegania zanieczyszczeniom, należy ustalić ogólne ramy kontroli głównych rodzajów działalności przemysłowej, przyznając pierwszeństwo interwencji u źródła oraz zapewniając rozsądną gospodarkę zasobami naturalnymi.
- (3) **Przestrzeżenie dopuszczalnych wielkości emisji ustalonych w niniejszej dyrektywie należy uważać za warunek konieczny, lecz niewystarczający, realizacji celów polegających na zapobieganiu zanieczyszczeniu i jego ograniczeniu oraz na osiągnięciu wysokiego poziomu ochrony środowiska, w tym wód gruntowych, powietrza i gleby oraz społeczeństwa. Aby sprostać tym celom, konieczne może okazać się ustanowienie bardziej rygorystycznych wielkości dopuszczalnych dla substancji zanieczyszczających objętych niniejszą dyrektywą, wielkości emisji dla innych substancji i składników środowiska, a także innych stosownych warunków.**

⁽¹⁾ Opinia z dnia 14 stycznia 2009 r.

⁽²⁾ Dz.U. C 325 z 19.12.2008, s. 60.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2009 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 54 z 25.2.1978, s. 19. ||

⁽⁵⁾ Dz.U. L 378 z 31.12.1982, s. 1. ||

⁽⁶⁾ Dz.U. L 409 z 31.12.1992, s. 11.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 257 z 10.10.1996, s. 26. ||

⁽⁸⁾ Dz.U. L 85 z 29.3.1999, s. 1. ||

⁽⁹⁾ Dz.U. L 332 z 28.12.2000, s. 91.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 309 z 27.11.2001, s. 1. ||

Wtorek, 10 marca 2009 r.

- (4) Stosowanie odmiennego podejścia do kwestii kontrolowania emisji do powietrza, wody lub gleby traktowanych oddzielnie może stanowić zachętę do przesuwania zanieczyszczeń z jednych elementów środowiska na inne, zamiast zachęcać do ochrony środowiska naturalnego jako całości. Dlatego należy zapewnić zintegrowane podejście do zapobiegania emisjom do powietrza, wody i gleby oraz ich kontroli, jak również do kwestii gospodarowania odpadami, efektywnego wykorzystania energii i zapobiegania wypadkom.
- (5) Należy dokonać przeglądu prawodawstwa dotyczącego instalacji przemysłowych w celu uproszczenia i wyjaśnienia istniejących przepisów, zmniejszenia niepotrzebnych obciążeń administracyjnych oraz wdrożenia wniosków zawartych w komunikatach Komisji na temat strategii tematycznej dotyczącej zanieczyszczenia powietrza⁽¹⁾, strategii tematycznej w dziedzinie ochrony gleby⁽²⁾ oraz strategii tematycznej w sprawie zapobiegania powstawaniu odpadów i ich recyklingu⁽³⁾, przyjętych w odpowiedzi na decyzję nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiającą szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego⁽⁴⁾. Celem tych komunikatów jest ochrona zdrowia ludzi i środowiska naturalnego, której nie można zapewnić bez dalszego obniżenia emisji pochodzących z działalności przemysłowej.
- (6) W celu zagwarantowania zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli instalacje powinny być eksploatowane wyłącznie wtedy, jeżeli posiadają one pozwolenie, lub, w przypadku pewnych instalacji i czynności, w których wykorzystuje się rozpuszczalniki organiczne, jeżeli posiadają pozwolenie lub są zarejestrowane. **Należy minimalizować ogólne stosowanie rozpuszczalników organicznych.**
- (7) W celu ułatwienia przyznawania pozwoleń państwa członkowskie powinny mieć możliwość ustalania wymogów dla niektórych kategorii instalacji w postaci ogólnych wiążących zasad.
- (8) W celu uniknięcia podwójnych uregulowań pozwolenie dla instalacji objętej dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie⁽⁵⁾ nie powinno obejmować dopuszczalnych wielkości emisji gazów cieplarnianych, chyba że jest to konieczne dla zapobieżenia powstaniu istotnego lokalnego zanieczyszczenia lub jeżeli instalacja jest tymczasowo wyłączona z tego systemu.
- (9) Operatorzy powinny składać właściwym organom wnioski o pozwolenia zawierające informacje niezbędne dla określenia warunków pozwolenia. Podczas składania wniosku o pozwolenie operatorzy powinni mieć możliwość wykorzystania informacji wynikających z zastosowania dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne⁽⁶⁾ oraz dyrektywy Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi⁽⁷⁾.
- (10) Pozwolenie powinno obejmować wszystkie środki niezbędne dla uzyskania wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego jako całości oraz powinno zawierać dopuszczalne wielkości emisji dla substancji zanieczyszczających, stosowne wymogi ochrony gleby i wód gruntowych, wymogi dotyczące monitorowania, **a także wykaz stosowanych niebezpiecznych substancji lub preparatów określonych w dyrektywie Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych**⁽⁸⁾. Warunki pozwolenia powinny opierać się na najlepszych dostępnych technikach.
- (11) W celu określenia, co stanowi najlepsze dostępne techniki, oraz w celu ograniczenia występujących we Wspólnocie różnic w zakresie poziomów emisji z działalności przemysłowej Komisja, w wyniku wymiany informacji z zainteresowanymi podmiotami, powinna opublikować dokumenty referencyjne dotyczące najlepszych dostępnych technik (zwane dalej „dokumentami referencyjnymi BAT”). Dokumenty referencyjne BAT stanowią odniesienie dla ustanawianych warunków pozwolenia. Mogą one być uzupełniane innymi źródłami.

⁽¹⁾ COM(2005)0446 ||.

⁽²⁾ COM(2006)0231 ||.

⁽³⁾ COM(2005)0666 ||.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32. ||.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 175 z 5.7.1985, s. 40. ||

⁽⁷⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.1997, s. 13. ||

⁽⁸⁾ Dz. U. 196 z 16.8.1967, s. 1.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

- (12) W celu uwzględnienia pewnych szczególnych okoliczności właściwe organy powinny mieć możliwość **ustalenia dopuszczalnych wielkości emisji, równoważnych parametrów lub środków technicznych prowadzących do poziomów emisji, które mogą przekraczać poziomy emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami opisanymi w dokumentach referencyjnych BAT.** ■
- (13) W celu umożliwienia operatorom testowania nowych technik, które mogłyby zapewnić wyższy poziom ochrony środowiska naturalnego, właściwe organy powinny także mieć możliwość udzielania tymczasowych odstępstw od poziomów emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami opisanymi w dokumentach referencyjnych BAT.
- (14) Zmiany w instalacjach mogą powodować wzrost poziomu zanieczyszczenia. W związku z tym właściwe organy powinny być powiadamiane o każdej planowanej zmianie, która może mieć wpływ na środowisko naturalne. Istotne zmiany w instalacjach, które mogą mieć znaczący negatywny wpływ na ludzi bądź środowisko naturalne, powinny pociągać za sobą ponowne rozpatrzenie pozwolenia w celu zagwarantowania, że przedmiotowe instalacje będą w dalszym ciągu spełniać wymagania niniejszej dyrektywy.
- (15) Rozrzucanie obornika i płynnego nawozu może wywierać znaczący wpływ na jakość środowiska. W celu zapobieżenia takim skutkom oraz ich kontrolowania w sposób zintegrowany należy zadbać o to, aby obornik i płynny nawóz powstałe wskutek prowadzenia działań objętych niniejszą dyrektywą były rozrzucane przez operatora lub osoby trzecie z wykorzystaniem najlepszych dostępnych technik. W celu zapewnienia państwom członkowskim elastyczności w wypełnianiu tych wymogów, obowiązek stosowania najlepszych dostępnych technik w przypadku rozrzucania obornika i nawozu płynnego przez operatora lub osoby trzecie można określić w pozwoleniu lub w ramach innych środków.
- (16) W celu uwzględnienia rozwoju najlepszych dostępnych technik lub innych zmian mających znaczenie dla instalacji, warunki pozwolenia należy regularnie rozpatrywać oraz we właściwych przypadkach dokonywać ich aktualizacji, w szczególności jeżeli Komisja przyjmuje nowy lub uaktualniony dokument referencyjny BAT.
- (17) Należy zadbać o to, by eksploatacja instalacji nie prowadziła do **istotnego** pogorszenia jakości gleby i wód gruntowych. Warunki pozwolenia powinny zatem, **o ile jest to konieczne i stosowne**, obejmować monitorowanie gleby i wód gruntowych, **a także obowiązek** remediacji terenu instalacji po ostatecznym zakończeniu działalności **zgodnie z wymogami wspólnotowych i krajowych przepisów w zakresie odpowiedzialności. Niezwłocznie po wejściu w życie wspólnotowych przepisów zmieniających dyrektywę 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zarządzania szkodami wyrządzonym środowisku naturalnemu⁽¹⁾ lub nowej legislacji w sprawie ochrony gleby i wód powierzchniowych Komisja powinna dokonać przeglądu przewidzianych w niniejszej dyrektywie przepisów dotyczących ochrony gleby i wód gruntowych w celu zapewnienia spójności i uniknięcia powielania.**
- (18) W celu zapewnienia skutecznego wdrożenia i egzekwowania niniejszej dyrektywy operatorzy powinni składać właściwym organom regularne sprawozdania dotyczące spełnienia warunków pozwolenia. Państwa członkowskie powinny zapewnić **spełnianie tych warunków przez operatorów oraz** podjęcie przez operatora i właściwy organ niezbędnych środków w przypadku niespełnienia warunków niniejszej dyrektywy oraz przewidzieć system kontroli środowiskowych. **W gestii państw członkowskich leży określenie najwłaściwszych systemów wykonawczych, w tym sposobów przestrzegania dopuszczalnych wielkości emisji.**
- (19) **Uwzględniając zapisy konwencji z Aarhus⁽²⁾** skuteczny udział społeczeństwa w procesie decyzyjnym jest niezbędny dla umożliwienia mu wyrażenia opinii i podniesienia niepokojących kwestii, które mogą mieć znaczenie dla podejmowanych decyzji, oraz dla umożliwienia decydom uwzględnienia tych opinii i kwestii, co przyczyni się do zwiększenia odpowiedzialności i przejrzystości procesu decyzyjnego oraz wniesie wkład w zwiększenie publicznej świadomości w zakresie kwestii dotyczących środowiska i poparcia dla podjętych decyzji. Członkowie zainteresowanej społeczności powinni mieć możliwość odwołania się do wymiaru sprawiedliwości, która pozwoli im wnieść wkład w ochronę prawa do życia w środowisku odpowiednim dla zdrowia i samopoczucia.

(1) Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 56.

(2) Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska z 1998 r.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

- (20) Duże instalacje spalania przyczyniają się znacząco do emisji substancji zanieczyszczających do powietrza, co powoduje znaczące skutki dla zdrowia ludzi i środowiska naturalnego. W celu zmniejszenia tych skutków oraz spełnienia wymogów dyrektywy 2001/81/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie krajowych poziomów emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia powietrza ⁽¹⁾ oraz celów wymienionych w komunikacie Komisji na temat strategii tematycznej dotyczącej zanieczyszczenia powietrza, niezbędne jest ustalenie bardziej rygorystycznych dopuszczalnych wielkości emisji na poziomie Wspólnoty dla niektórych kategorii instalacji spalania i niektórych substancji zanieczyszczających.
- (21) W przypadku nagłego zakłócenia w dostawie paliwa lub gazu o małej zawartości siarki wynikającego z poważnych niedoborów, właściwe organy powinny mieć możliwość udzielenia tymczasowych odstępstw pozwalających instalacjom spalania na przekroczenie dopuszczalnych wielkości emisji wyznaczonych w niniejszej dyrektywie.
- (22) Przedmiotowy operator nie powinien eksploatować instalacji spalania przez więcej niż 24 godziny od wystąpienia niesprawności lub awarii urządzenia obniżającego emisję, zaś łączny czas działania obiektu bez sprawnych urządzeń zmniejszających emisję nie może przekroczyć 120 godzin w ciągu 12-miesięcznego okresu, tak aby ograniczyć negatywne skutki zanieczyszczenia dla środowiska naturalnego. Jednakże w przypadku nadrzędnej konieczności utrzymania dostaw energii lub konieczności uniknięcia całkowitego wzrostu emisji powstałych w wyniku eksploatacji innej instalacji spalania, właściwe organy powinny mieć możliwość udzielenia odstępstwa od tych dopuszczalnych wielkości.
- (23) W celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego i zdrowia ludzi oraz uniknięcia transgranicznego przemieszczania odpadów do obiektów o niższych normach środowiskowych należy ustalić i utrzymać rygorystyczne warunki eksploatacji, wymagania techniczne i dopuszczalne wielkości emisji dla instalacji spalających lub współpalających odpady we Wspólnocie.
- (24) Wykorzystanie rozpuszczalników organicznych przy niektórych czynnościach i w niektórych instalacjach powoduje emisję związków organicznych do powietrza, co przyczynia się do tworzenia na poziomie lokalnym i transgranicznym utleniaczy fotochemicznych, powodujących szkody w zasobach naturalnych oraz mających szkodliwy wpływ na zdrowie ludzi. Należy zatem podjąć środki zaradcze przeciw wykorzystaniu rozpuszczalników organicznych oraz ustanowić dopuszczalne wielkości emisji dla związków organicznych i odpowiednio wymogi dotyczące warunków eksploatacji. Powinna istnieć możliwość udzielenia odstępstw od obowiązku przestrzegania dopuszczalnych wielkości emisji, jeżeli istnieją inne środki, takie jak stosowanie produktów albo technik o niskiej zawartości rozpuszczalników lub niezawierających rozpuszczalników, stanowiące alternatywne sposoby osiągnięcia równoważnych wielkości emisji.
- (25) Instalacje produkujące ditlenek tytanu mogą powodować znaczące zanieczyszczenie powietrza i wody **oraz mogą wywołać zagrożenie toksykologiczne**. W celu ograniczenia tych skutków należy ustalić na poziomie Wspólnoty bardziej rygorystyczne dopuszczalne wielkości emisji dla niektórych substancji zanieczyszczających.
- (26) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przyjmuje się zgodnie z decyzją Rady nr 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r., ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽²⁾.
-
- (27) **Zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci”** państwa członkowskie powinny ustanowić reguły dotyczące kar mających zastosowanie do naruszeń przepisów niniejszej dyrektywy oraz zapewnić ich wykonywanie. Kary takie powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające
- (28) W celu zapewnienia instalacjom wystarczającego czasu na dostosowanie techniczne do nowych wymogów niniejszej dyrektywy, niektóre nowe wymogi powinny mieć zastosowanie do tych instalacji po upływie określonego okresu od daty stosowania niniejszej dyrektywy. Instalacje spalania wymagają czasu na zainstalowanie niezbędnych urządzeń służących do redukcji emisji w celu spełnienia wymagań dotyczących dopuszczalnych wielkości emisji określonych w załączniku V.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 27.11.2001, s. 22. ||

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. ||

Wtorek, 10 marca 2009 r.

- (29) *W celu rozwiązania istotnych problemów wywołanych przez emisje dioksyn, furanów i innych odnośnych substancji zanieczyszczających emitowanych przez instalacje produkujące surówkę odlewniczą i stal, a w szczególności spiekające rudę żelaza, procedura dotycząca minimalnych wymogów ustanowiona w niniejszej dyrektywie powinna być stosowana do takich instalacji w pierwszej kolejności, a w każdym razie w terminie do dnia 31 grudnia 2011 r.*
- (30) Ponieważ cele podejmowanego działania, a mianowicie zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego i poprawa jego stanu nie mogą być osiągnięte w wystarczający sposób na poziomie państw członkowskich, zaś wobec transgranicznego charakteru zanieczyszczeń pochodzących z działalności przemysłowej mogą być skuteczniej osiągnięte na poziomie Wspólnoty; Wspólnota może więc przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tymże artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tych celów.
- (31) Niniejsza dyrektywa respektuje prawa podstawowe i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności niniejsza dyrektywa przyczynia się do wdrożenia art. 37 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (32) Zobowiązanie do przeniesienia niniejszej dyrektywy do prawa krajowego powinno ograniczać się do tych przepisów, które stanowią zasadniczą zmianę w porównaniu z wcześniejszymi dyrektywami przekształconych niniejszą dyrektywą. Zobowiązanie do przeniesienia przepisów, które nie uległy zmianie, wynika z wcześniejszych dyrektyw.
- (33) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów przeniesienia do prawa krajowego i zastosowania dyrektyw określonych w załączniku IX część B,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Przepisy wspólne

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom środowiska naturalnego, powodowanym przez działalność przemysłową i ich kontroli.

Określa ona również zasady mające na celu zapobieganie oraz, w przypadku braku takiej możliwości, zmniejszenie emisji do powietrza, wody i ziemi oraz zapobieganie wytwarzaniu odpadów, w celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego jako całości.

Artykuł 2

Zakres

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do działalności przemysłowej powodującej zanieczyszczenia, o których mowa w rozdziałach II do VI.
2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do działalności badawczej, rozwojowej ani do badań nowych produktów i procesów.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- (1) „substancja” oznacza każdy pierwiastek chemiczny i jego związki, z wyjątkiem następujących substancji:
 - a) substancji radioaktywnych zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie Rady 96/29/Euratom z dnia 13 maja 1996 r. ustanawiającej podstawowe normy bezpieczeństwa w zakresie ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego ⁽¹⁾;
 - b) mikroorganizmów zmodyfikowanych genetycznie zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie Rady 90/219/EWG z dnia 23 kwietnia 1990 r. w sprawie ograniczonego stosowania mikroorganizmów zmodyfikowanych genetycznie ⁽²⁾;
 - c) organizmów zmodyfikowanych genetycznie zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie ⁽³⁾
- (2) „zanieczyszczenie” oznacza bezpośrednie lub pośrednie wprowadzenie w wyniku działalności człowieka substancji, wibracji, ciepła lub hałasu do powietrza, wody lub ziemi, które może zagrażać zdrowiu ludzi lub jakości środowiska naturalnego lub przejawiać się w postaci uszkodzenia własności materialnej, osłabienia walorów lub kolizji z innymi uzasadnionymi sposobami korzystania ze środowiska naturalnego;
- (3) „instalacja” oznacza stacjonarną jednostkę techniczną, w której prowadzony jest jeden lub większa ilość rodzajów działalności wymienionych w załączniku I lub w części 1 załącznika VII, oraz wszystkie inne bezpośrednio związane działania prowadzone na tym terenie, które mają techniczny związek z działalnością wymienioną w tych załącznikach i które mogłyby mieć wpływ na emisje i zanieczyszczenie;
- (4) „emisja” oznacza bezpośrednie lub pośrednie uwolnienie substancji, wibracji, ciepła lub hałasu z punktowych lub rozproszonych źródeł w instalacji, do powietrza, wody lub ziemi;
- (5) „dopuszczalna wielkość emisji” oznacza masę, wyrażoną w kategoriach określonych szczególnych parametrów, stężenie i/lub poziom emisji, których nie można przekroczyć w czasie jednego lub kilku okresów;
- (6) „norma jakości środowiska” oznacza zestaw wymogów, które muszą zostać spełnione w określonym czasie przez dane środowisko lub jego część, zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym;
- (7) „pozwolenie” oznacza pisemne zezwolenie na eksploatację całości lub części instalacji, instalacji spalania, spalarni odpadów lub współspalarni odpadów;
- (8) „istotna zmiana” oznacza zmianę charakteru lub sposobu funkcjonowania albo rozbudowę instalacji, instalacji spalania, spalarni odpadów lub współspalarni odpadów, która może mieć znaczące negatywne oddziaływanie na ludzi bądź środowisko;

⁽¹⁾ Dz.U. L 159 z 29.6.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 117 z 8.5.1990, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

- (9) „najlepsze dostępne techniki” oznaczają najbardziej efektywny i zaawansowany etap rozwoju i metod prowadzenia danej działalności, który wskazuje możliwe wykorzystanie poszczególnych technik jako podstawy przy ustalaniu dopuszczalnych wielkości emisji i innych warunków pozwolenia mających na celu zapobieganie powstawaniu, a jeżeli nie jest to możliwe, ograniczenie emisji i oddziaływania na środowisko naturalne jako całość:
- a) „techniki” obejmują zarówno stosowane technologie, jak i sposób, w jaki dana instalacja jest projektowana, budowana i utrzymywana, eksploatowana i wycofywana z eksploatacji;
- b) „dostępne” techniki oznaczają techniki o takim stopniu rozwoju, który pozwala na ich wdrożenie w danym sektorze przemysłu, zgodnie z istniejącymi warunkami ekonomicznymi i technicznymi, z uwzględnieniem kosztów i korzyści, nawet jeżeli techniki te nie są wykorzystywane lub nie zostały opracowane w danym państwie członkowskim, o ile są one dostępne dla operatora;
- c) „najlepsze” oznacza najbardziej efektywną technikę w osiągnięciu wysokiego ogólnego poziomu ochrony środowiska naturalnego jako całości.
- (10) **„poziomy emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami” oznaczają zakres poziomów emisji uzyskanych w normalnych warunkach eksploatacji przy zastosowaniu najlepszych dostępnych technik określonych w dokumentach referencyjnych BAT i wyrażonych jako średnia wartość określona w danych warunkach odniesienia;**
- (11) „operator” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która prowadzi lub kontroluje instalację, instalację spalania, spalarnię odpadów lub współspalarnię odpadów lub, jeżeli jest to przewidziane w ustawodawstwie krajowym, której przyznano decydujące uprawnienia ekonomiczne w kwestii technicznego funkcjonowania instalacji lub obiektu;
- (12) „społeczeństwo” oznacza jedną lub więcej osób fizycznych lub prawnych oraz, zgodnie z krajowym ustawodawstwem lub praktyką, ich stowarzyszenia, organizacje lub grupy;
- (13) „zainteresowana społeczność” oznacza społeczeństwo, które jest lub może być dotknięte skutkami podejmowanych decyzji dotyczących środowiska lub na którego interesy w procedurach decyzje te mają wpływ; **do celów niniejszej definicji, organizacje pozarządowe działające na rzecz ochrony środowiska i spełniające wymogi wszystkich odnośnych przepisów krajowych uważa się za mające interes w tym zakresie;**
- (14) „nowa technika” oznacza nową technikę stosowaną w działalności przemysłowej, która **zapewniłaby** ogólny wyższy poziom ochrony środowiska naturalnego lub **przynajmniej ten sam poziom jego ochrony i** lepszą oszczędność kosztów niż obecnie istniejące najlepsze dostępne techniki, o ile **sprawdzi się ona w przemyśle i** zostanie **rozwinęta** w celach komercyjnych;
- (15) „substancje niebezpieczne”⁽¹⁾ oznaczają niebezpieczne substancje lub preparaty zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie ||67/548/EWG|| oraz dyrektywie 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 maja 1999 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych⁽¹⁾.
- (16) „sprawozdanie bazowe” oznacza dane ilościowe dotyczące stanu skażenia gleby i wód gruntowych **znacznymi ilościami istotnych substancji niebezpiecznych;**
- (17) „rutynowa kontrola” oznacza kontrolę środowiskową przeprowadzoną w ramach zaplanowanego programu kontroli;
- (18) „kontrola nierutynowa” oznacza kontrolę środowiskową przeprowadzoną w odpowiedzi na skargi lub podczas badania przyczyn wypadków oraz braku zgodności;

(1) Dz.U. L 200 z 30.7.1999, s. 1.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

- (19) „kontrola środowiskowa” oznacza każdą czynność obejmującą sprawdzenie zgodności instalacji z odnośnymi wymogami środowiskowymi;
- (20) „paliwo” oznacza wszelkie stałe, płynne lub gazowe materiały palne, wykorzystywane do rozpalania instalacji spalania;
- (21) „instalacja spalania” oznacza każde urządzenie techniczne, w którym paliwa są utleniane w celu wykorzystania wytworzonego w ten sposób ciepła;
- (22) „biomasa” oznacza którąkolwiek z następujących pozycji:
- a) produkty składające się z substancji roślinnych pochodzących z rolnictwa lub leśnictwa, które mogą być wykorzystywane jako paliwo w celu odzyskania ich zawartości energii;
 - b) następujące odpady wykorzystywane jako paliwo:
 - (i) odpady roślinne z rolnictwa i leśnictwa;
 - (ii) odpady roślinne z przemysłu przetwórstwa spożywczego, jeżeli wytworzona energia cieplna jest odzyskiwana;
 - (iii) włókniste odpady roślinne z procesu produkcji pierwotnej pulpy celulozowej i z produkcji papieru z pulpy, jeżeli odpady te są współspalane w miejscu produkcji, a wytworzona energia cieplna jest odzyskiwana;
 - (iv) odpady korka;
 - (v) odpady drewniane, z wyjątkiem odpadów drewnianych mogących zawierać organiczne związki chlorowcowane lub metale ciężkie powstałe w wyniku obróbki z wykorzystaniem środków do konserwacji drewna;
- (23) „instalacja spalania wielopaliwowego” oznacza wszelkie instalacje spalania, w których można spalać jednocześnie lub na przemian dwa lub więcej rodzajów paliw;
- (24) „turbina gazowa” oznacza wirujące urządzenie przetwarzające energię cieplną w pracę mechaniczną, składające się głównie ze sprężarki i urządzenia termicznego, w którym następuje utlenianie paliwa w celu podgrzania płynu roboczego, oraz turbiny;
- (25) „odpady” oznaczają odpady zgodnie z definicją w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE Parlamentu Europejskiego o Rady z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów ⁽¹⁾;
- (26) „odpady niebezpieczne” oznaczają odpady niebezpieczne zgodnie z definicją w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2008/98/WE;
- (27) „zmieszane odpady komunalne” oznaczają odpady z gospodarstw domowych jak również odpady z działalności handlowo-usługowej, odpady przemysłowe i instytucjonalne, które ze względu na charakter i skład są podobne do odpadów z gospodarstw domowych, ale z wyłączeniem frakcji wskazanych w pozycji 20 01 załącznika do decyzji Komisji 2000/532/WE ⁽²⁾, ustanawiającej europejski wykaz odpadów które są zbierane oddzielnie u źródła, i z wyłączeniem innych odpadów określonych w pozycji 20 02 tego załącznika;
- (28) „spalarnia odpadów” oznacza każdą stacjonarną lub ruchomą jednostkę techniczną oraz wyposażenie przeznaczone do termicznego przetwarzania odpadów, z odzyskiem ciepła wytworzonego w wyniku spalania lub bez takiego odzysku; poprzez spalanie przez utlenianie, jak również inne procesy obróbki termicznej, jeżeli substancje powstające z przeróbki są następnie spalane;

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2000/532/WE z dnia 3 maja 2000 r. zastępująca decyzję 94/3/WE ustanawiającą wykaz odpadów zgodnie z art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG w sprawie odpadów oraz decyzję Rady 94/904/WE ustanawiającą wykaz odpadów niebezpiecznych zgodnie z art. 1 ust. 4 dyrektywy Rady 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz.U. L 226 z 6.9.2000, s. 3).

Wtorek, 10 marca 2009 r.

- (29) „współspalarnia odpadów” oznacza każdą stacjonarną lub ruchomą, jednostkę techniczną, której głównym celem jest wytwarzanie energii lub produktów materialnych oraz która wykorzystuje odpady jako paliwo zwykle lub dodatkowe lub w której odpady są poddawane termicznej obróbce mającej na celu ich unieszkodliwienie poprzez spalanie odpadów przez utlenianie jak również inne procesy obróbki termicznej, jeżeli substancje powstające z obróbki są następnie spalane;
- (30) „zdolność nominalna” oznacza sumę zdolności spalania pieców, z których składa się spalarnia odpadów lub współspalarnia odpadów, podaną przez projektanta i potwierdzoną przez operatora, z właściwym uwzględnieniem wartości kalorycznej odpadów, wyrażoną jako ilość odpadów spalanych w ciągu godziny;
- (31) „dioksyne i furany” oznaczają wszystkie polichlorowane dibenzo-p-dioksyne i dibenzofurany wymienione w części 2 załącznika VI;
- (32) „pozostałość” oznacza każdy rodzaj odpadów płynnych lub stałych wytwarzanych w spalarni lub współspalarni odpadów;
- (33) „związek organiczny” oznacza każdy związek zawierający co najmniej pierwiastek węgla i jeden lub większą ilość pierwiastków wodoru, halogenów, tlenu, siarki, fosforu, krzemu lub azotu, z wyjątkiem tlenków węgla i węglanów lub dwuwęglanów nieorganicznych;
- (34) „lotny związek organiczny” oznacza każdy związek organiczny oraz frakcję krezotolu, które w temperaturze 293,15 K mają ciśnienie pary 0,01 kPa lub więcej, lub mają odpowiadającą tej wartości lotność w szczególnych warunkach użytkowania.
- (35) „rozpuszczalnik organiczny” oznacza każdy lotny związek organiczny, który jest stosowany w następujących przypadkach:
- a) oddzielnie bądź w połączeniu z innymi czynnikami, bez przemiany chemicznej, w celu rozpuszczania surowców, produktów lub odpadów;
 - b) jako środek czyszczący w celu rozpuszczania zanieczyszczeń;
 - c) jako czynnik rozpuszczający;
 - d) jako środek rozpraszający;
 - e) jako regulator lepkości;
 - f) jako regulator napięcia powierzchniowego;
 - g) jako plastyfikator;
 - h) jako środek konserwujący;
- (36) „powłoka” oznacza powłokę zgodnie z definicją w art. 2 ust. 8 dyrektywy 2004/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ograniczeń emisji lotnych związków organicznych w wyniku stosowania rozpuszczalników organicznych w niektórych farbach i lakierach oraz produktach do odnawiania pojazdów ⁽¹⁾;
- (37) „ogólne wiążące zasady” oznaczają wielkości dopuszczalne emisji lub inne warunki określone w przepisach prawnych dotyczących środowiska, co najmniej na szczeblu branżowym, wydawane z zamiarem bezpośredniego wykorzystania do ustalenia warunków pozwolenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 87.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Artykuł 4

Obowiązek posiadania pozwolenia

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki dla zapewnienia, aby żadna instalacja ani instalacja spalania nie była eksploatowana bez pozwolenia.

W drodze odstępstwa od pierwszego akapitu państwa członkowskie mogą ustanowić procedurę rejestracji instalacji objętych wyłącznie rozdziałem V.

Procedura rejestracji jest określana w wiążącym akcie i obejmuje co najmniej zawiadomienie właściwego organu przez operatora o zamiarze eksploatacji instalacji.

2. **Państwa członkowskie mogą określić, że pozwolenie** może obejmować dwie lub większą ilość instalacji lub części instalacji prowadzonych przez tego samego operatora, znajdujących się w tym samym miejscu lub w różnych miejscach.

W przypadku, gdy pozwolenie dotyczy dwóch lub większej ilości instalacji, każda z nich **indywidualnie** spełnia wymogi niniejszej dyrektywy.

Artykuł 5

Operatorzy

Państwa członkowskie mogą określić, że dwie lub większa liczba osób fizycznych lub prawnych **ma prawo** być wspólnym operatorem instalacji, instalacji spalania, spalarni odpadów lub współspalarni odpadów, lub **że osoby takie będą** operatorami różnych części instalacji lub obiektu. **Do przyjęcia odpowiedzialności za wypełnianie zobowiązań wynikających z niniejszej dyrektywy wyznacza się jedną osobę fizyczną lub prawną.**

Artykuł 6

Udzielanie pozwoleń

1. Właściwe organy udzielają pozwolenia, jeżeli instalacja spełnia wymogi niniejszej dyrektywy.

2. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, aby w przypadku, gdy zaangażowanych jest więcej niż jeden właściwy organ, warunki i procedury udzielania pozwolenia były w pełni skoordynowane celem zagwarantowania skutecznego zintegrowanego podejścia do tej procedury przez wszystkie właściwe organy.

3. W przypadku nowej instalacji lub istotnej zmiany, do której odnosi się art. 4 dyrektywy 85/337/EWG, do celów udzielenia pozwolenia zbadane i wykorzystane zostaną wszelkie uzyskane w przedmiotowej kwestii informacje lub wnioski wyciągnięte na podstawie art. 5, 6, 7 i 9 tej dyrektywy.

Artykuł 7

Ogólne wiążące zasady

Bez uszczerbku dla obowiązku posiadania pozwolenia, państwa członkowskie mogą zawrzeć wymogi dla niektórych kategorii instalacji, instalacji spalania, spalarni odpadów lub współspalarni odpadów w ramach ogólnych wiążących zasad.

W przypadku przyjęcia ogólnych wiążących zasad, pozwolenie może po prostu zawierać dniesienie do tych zasad.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Artykuł 8

Sprawozdawczość na temat przestrzegania przepisów

Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia:

- (1) że operator dostarcza właściwemu organowi **odpowiednie dane dotyczące** zgodności z warunkami pozwolenia nie rzadziej niż co **24 miesiące i niezwłocznie udostępniane są one w Internecie; w przypadku stwierdzenia naruszenia warunków pozwolenia – w drodze inspekcji zgodnie z art. 25 – częstotliwość składania sprawozdań zwiększa się do co najmniej raz na dwanaście miesięcy;**
- (2) że operator bezzwłocznie informuje właściwe organy o każdym zdarzeniu czy wypadku mającym istotny wpływ na środowisko naturalne.

Artykuł 9

Brak zgodności

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby operator dotrzymywał warunków pozwolenia.
2. W przypadku stwierdzenia naruszenia wymagań niniejszej dyrektywy państwa członkowskie zapewniają:
 - a) bezzwłoczne poinformowanie właściwego organu przez operatora;
 - b) podjęcie przez operatora i właściwy organ niezbędnych środków w celu zapewnienia przywrócenia zgodności w możliwie najkrótszym czasie.

W przypadkach naruszenia powodującego **znaczne** zagrożenie dla zdrowia ludzi lub środowiska oraz tak długo, jak zgodność nie jest przywrócona zgodnie z lit. b) akapitu pierwszego, działanie instalacji, instalacji spalania, spalarni odpadów lub współspalarni odpadów zostaje zawieszona.

Artykuł 10

Emisja gazów cieplarnianych

1. W przypadku, gdy emisje gazów cieplarnianych z instalacji są określone w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE w odniesieniu do czynności przeprowadzanych w tej instalacji, pozwolenie nie obejmuje dopuszczalnej wielkości emisji dla bezpośrednich emisji gazów, chyba że jest to niezbędne w celu zapewnienia że nie spowoduje to żadnego znaczącego lokalnego zanieczyszczenia.
2. W odniesieniu do działań wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE, państwa członkowskie mogą zdecydować o nienakładaniu zobowiązań odnoszących się do efektywności energetycznej w odniesieniu do instalacji spalania lub innych jednostek emitujących ditlenek węgla na miejscu.
3. W miarę potrzeby, właściwy organ odpowiednio zmienia pozwolenie.
4. Ustępy 1-3 nie mają zastosowania do instalacji tymczasowo wyłączonych z systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie zgodnie z art. 27 dyrektywy 2003/87/WE.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

ROZDZIAŁ II

Przepisy szczegółowe dotyczące rodzajów działalności wymienionych w załączniku I

Artykuł 11

Zakres

Niniejszy rozdział ma zastosowanie do rodzajów działalności wymienionych w załączniku I oraz, w stosownych przypadkach, do rodzajów działalności osiągających wartości progowe zdolności określone w tym załączniku.

Artykuł 12

Ogólne zasady regulujące podstawowe zobowiązania operatora

Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby instalacje eksploatowano zgodnie z następującymi zasadami:

- (1) podjęto wszystkie właściwe środki zapobiegające zanieczyszczeniu;
- (2) zastosowano najlepsze dostępne techniki;
- (3) nie powstaje żadne istotne zanieczyszczenie;
- (4) unikano wytwarzania odpadów, zgodnie z dyrektywą 2008/98/WE;
- (5) jeżeli odpady są wytwarzane, prowadzony jest odzysk lub, jeżeli nie ma takiej możliwości ze względów technicznych i ekonomicznych, są one unieszkodliwiane przy jednoczesnym unikaniu lub ograniczaniu wszelkiego oddziaływania na środowisko;
- (6) energia jest wykorzystywana w sposób wydajny;
- (7) podjęto środki konieczne w celu zapobieżenia wypadkom i ograniczenia ich konsekwencji;
- (8) w przypadku ostatecznego zakończenia działalności podjęto środki konieczne w celu zapobieżenia ryzyku zanieczyszczenia oraz w celu przywrócenia miejsca prowadzenia działalności do **zadowalającego** stanu określonego w art. 23 ust. 2 i 3.

Artykuł 13

Wnioski o pozwolenia

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki dla zapewnienia, aby wniosek o pozwolenie zawierał opis:
 - a) instalacji i jej działania;
 - b) surowców i materiałów pomocniczych, innych substancji i rodzajów energii, wykorzystywanych lub wytwarzanych przez instalację;
 - c) źródeł emisji z instalacji;
 - d) stanu terenu, na którym położona jest instalacja;
 - e) **jeżeli działalność obejmuje znaczne ilości substancji niebezpiecznych**, sprawozdania bazowego **zawierającego informacje o tych substancjach**;
 - f) charakteru i ilości przewidywalnych emisji z instalacji do każdego środowiska, jak również określenie istotnego oddziaływania emisji na środowisko;

Wtorek, 10 marca 2009 r.

- g) proponowanej technologii i innych technik służących zapobieganiu lub, jeżeli to niemożliwe, ograniczenia emisji z instalacji;
- h) **w razie potrzeby**, środków mających na celu zapobieganie powstawaniu odpadów i prowadzenie odzysku odpadów wytwarzanych przez instalację;
- i) środków planowanych w celu spełnienia ogólnych zasad dotyczących podstawowych zobowiązań operatora przewidzianych w art. 12;
- j) środków planowanych w celu monitorowania emisji do środowiska naturalnego;
- k) głównych **odpowiednich** alternatyw proponowanej technologii, technik i środków, opracowanych w zarysie przez wnioskodawcę.

Wniosek o pozwolenie zawiera także nietechniczne streszczenie informacji, określonych w akapicie pierwszym **i, w stosownych przypadkach, sprawozdanie bazowe**.

2. W przypadku, gdy informacje dostarczone zgodnie z wymogami przewidzianymi w dyrektywie 85/337/EWG, lub sprawozdanie dotyczące bezpieczeństwa opracowane zgodnie z dyrektywą 96/82/WE, albo inne informacje opracowane w odpowiedzi na inne przepisy, spełniają którykolwiek z wymogów ust. 1, informacja ta może zostać uwzględniona we wniosku lub do niego załączona.

Artykuł 14

Dokumenty referencyjne dotyczące najlepszych dostępnych technik i wymiana informacji

1. Komisja **organizuje wymianę informacji między państwami członkowskimi, przedstawicielami ich odnośnych właściwych organów, operatorów i dostawców technik reprezentujących zainteresowaną gałąź przemysłu, organizacjami pozarządowymi promującymi ochronę środowiska oraz samą Komisją dotyczących:**

- a) **działania instalacji pod kątem emisji, zanieczyszczenia, zużycia i charakteru surowców, wykorzystania energii i wytwarzania odpadów; oraz**
- b) **stosowanych najlepszych dostępnych technik, związanego z nimi monitorowania oraz zmian w zakresie najlepszych dostępnych technik.**

W celu organizacji wymiany informacji, o której mowa w niniejszym ustępie, Komisja powołuje forum wymiany informacji, w którego skład wchodzi podmioty, o których mowa w akapicie pierwszym.

Komisja ustala wskazówki dotyczące wymiany informacji, obejmujące również gromadzenie danych i określanie treści dokumentów referencyjnych BAT. Komisja publikuje sprawozdanie z oceny na ten temat. Sprawozdanie to udostępniane jest za pośrednictwem Internetu.

2. Komisja publikuje wynik wymiany informacji określonej w ust. 1 jako nowy lub uaktualniony dokument referencyjny BAT.

3. Dokumenty referencyjne BAT opisują w szczególności najlepsze dostępne techniki, powiązane poziomy emisji, **poziomy zużycia** i ich monitorowanie, monitorowanie gleby i wód gruntowych oraz remediację terenu, a także nowe techniki, ze szczególnym uwzględnieniem kryteriów wymienionych w załączniku III, **przy czym przegląd ten zostaje zakończony w terminie ośmiu lat po opublikowaniu poprzedniej wersji**. Komisja **dopilnowuje, aby wnioski dotyczące BAT w dokumentach referencyjnych BAT były dostępne w językach urzędowych państw członkowskich**. Na wniosek państwa członkowskiego Komisja **udostępnia cały dokument referencyjny BAT w żądanym języku**.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Artykuł 15

Warunki pozwolenia

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby pozwolenie obejmowało wszystkie środki niezbędne dla spełnienia wymogów art. 12 i 19.

Środki te obejmują przynajmniej:

- a) dopuszczalne wielkości emisji dla substancji zanieczyszczających wymienionych w załączniku II, oraz innych substancji zanieczyszczających, które mogą być emitowane z danej instalacji w znacznych ilościach, z uwzględnieniem ich właściwości i potencjału w zakresie przenoszenia zanieczyszczeń z jednego środowiska do innego;
- b) **w razie potrzeby**, właściwe wymogi zapewniające ochronę gleby i wód gruntowych, oraz środki dotyczące gospodarki odpadami wytwarzanymi przez instalację;
- c) odpowiednie wymogi dotyczące mechanizmów monitorowania, określające metodykę i częstotliwość pomiarów, procedurę dokonywania oceny oraz obowiązek dostarczania właściwym organom danych niezbędnych do sprawdzenia zgodności z pozwoleniem;
- d) wymogi dotyczące okresowego monitorowania **odpowiednich** substancji niebezpiecznych, które mogą znajdować się **w dużych ilościach** na terenie instalacji, pod kątem możliwości skażenia gleby i wód gruntowych na terenie instalacji;
- e) środki odnoszące się do rozruchu, przecieków, awarii, chwilowych przestoju i ostatecznego zaprzestania eksploatacji;
- f) przepisy dotyczące minimalizacji zanieczyszczeń o dużym zasięgu i zanieczyszczeń o charakterze transgranicznym.

2. Dla celów ust. 1 lit. a) dopuszczalne wielkości emisji mogą zostać uzupełnione lub zastąpione równoważnymi parametrami lub środkami technicznymi.

3. Dokumenty referencyjne BAT stanowią odniesienie dla ustanowienia warunków pozwolenia.

4. W przypadku, gdy instalacja lub część instalacji nie jest objęta dokumentami referencyjnymi BAT lub dokumenty te nie uwzględniają wszystkich możliwych skutków oddziaływania działalności na środowisko, właściwy organ **w porozumieniu z operatorem** określa **poziomy emisji, które można osiągnąć z wykorzystaniem najlepszych dostępnych technik** dla przedmiotowej instalacji lub działalności, w oparciu o kryteria wymienione w załączniku III, oraz określa odpowiednio warunki pozwolenia.

5. W przypadku instalacji, o których mowa w pkt 6.6 załącznika I, ustępy 1-4 stosuje się bez uszczerbku dla prawodawstwa dotyczącego dobrostanu zwierząt.

Artykuł 16

Dopuszczalne wielkości emisji, równoważne parametry oraz środki techniczne

1. Dopuszczalne wielkości emisji w odniesieniu do substancji zanieczyszczających stosuje się w momencie, w którym ma miejsce emisja z instalacji, a przy określaniu wielkości emisji nie uwzględnia się rozcieńczenia zanieczyszczeń przed tym momentem.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

W odniesieniu do pośrednich uwolnień substancji zanieczyszczających do wody przy określaniu dopuszczalnej wielkości emisji z danej instalacji można uwzględnić wpływ stacji uzdatniania wody, pod warunkiem że zagwarantowano równoważny poziom ochrony środowiska naturalnego jako całości, z zastrzeżeniem, że nie prowadzi to do wyższych poziomów zanieczyszczenia w środowisku.

2. Bez uszczerbku dla art. 19, dopuszczalne wielkości emisji i równoważne parametry oraz środki techniczne określone w art. 15 ust. 1 i 2 opierają się na najlepszych dostępnych technikach, bez zalecania żadnej techniki czy szczególnej technologii.

Właściwy organ ustala dopuszczalne wielkości emisji **oraz wymogi w zakresie monitorowania i zgodności gwarantujące nieprzekraczanie** poziomów emisji powiązanych z BAT.

Dopuszczalne wielkości emisji można uzupełnić o równoważne parametry lub środki techniczne, pod warunkiem że można osiągnąć równoważny poziom ochrony środowiska.

3. W drodze odstępstwa od ust. 2 akapit drugi właściwy organ może w **wyjątkowych** przypadkach **wynikających** z oceny kosztów i korzyści środowiskowych i ekonomicznych oraz biorąc pod uwagę właściwości techniczne danej instalacji, jej położenie geograficzne i lokalne warunki środowiskowe, ustalić dopuszczalne wielkości emisji, **równoważne parametry lub środki techniczne, a także wymogi dotyczące monitorowania i zgodności w taki sposób, aby** poziomy emisji powiązane z BAT **mogły zostać przekroczone.**

Te dopuszczalne wielkości emisji, równoważne parametry czy środki techniczne nie przekraczają jednak dopuszczalnych wielkości emisji określonych zgodnie z art. 68, lub – tam, gdzie ma to zastosowanie – w załącznikach V-VIII.

Państwa członkowskie zapewniają zainteresowanej społeczności możliwość wczesnego i skutecznego udziału w procesie podejmowania decyzji o udzieleniu odstępstwa, o którym mowa w niniejszym ustępie.

Jeżeli dopuszczalne wielkości emisji, równoważne parametry lub równoważne środki techniczne ustanowiono zgodnie z niniejszym ustępem, w załączniku do warunków pozwolenia dokumentuje się i uzasadnia przyczyny wydania pozwolenia na poziomy emisji odmienne od poziomów emisji powiązanych z BAT, opisanych w dokumentach referencyjnych BAT.

Komisja może ustanowić kryteria udzielania odstępstw, o których mowa w niniejszym ustępie.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 69 ust. 2.

4. Ustępy 2 i 3 stosuje się do rozrzucania obornika i płynnego nawozu poza terenem instalacji zgodnie z pkt 6.6 załącznika I, z **wyjątkiem terenów wchodzących w zakres stosowania dyrektywy 91/676/EWG Rady z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego** ⁽¹⁾.

5. Właściwy organ może udzielić tymczasowego odstępstwa od wymogów ust. 2 oraz art. 12 pkt 1 i 2 w odniesieniu do wzrostu emisji wynikającego z prowadzenia badań i stosowania nowych technik, pod warunkiem, że w ciągu 6 miesięcy od udzielenia odstępstwa zaprzestanie się korzystania z tych technik lub działalność osiągnie przynajmniej poziom emisji powiązany z najlepszymi dostępnymi technikami.

Artykuł 17

Wymogi dotyczące monitorowania

1. Wymogi dotyczące monitorowania, o których mowa w art. 15 ust. 1 lit. c) i d), opierają się w stosownych przypadkach na wnioskach dotyczących monitorowania opisanych w dokumentach referencyjnych BAT.

⁽¹⁾ Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

2. Właściwy organ określa częstotliwość okresowego monitorowania, o której mowa w art. 15 ust. 1 lit. d), w pozwoleniu dla każdej instalacji lub w ogólnych wiążących zasadach.

Bez uszczerbku dla postanowień akapitu pierwszego okresowe monitorowanie przeprowadza się odpowiednio co najmniej raz na **pięć lat w przypadku wód gruntowych i raz na dziesięć lat w przypadku gleby, chyba że monitorowanie takie opiera się na systematycznej ocenie ryzyka skażenia.**

Komisja może ustanowić kryteria określania częstotliwości okresowego monitorowania.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 69 ust. 2.

Artykuł 18

Ogólne wiążące zasady

1. Podczas przyjmowania ogólnych wiążących zasad państwa członkowskie zapewniają zintegrowane podejście oraz wysoki poziom ochrony środowiska naturalnego równoważny z poziomem uzyskanym w przypadku indywidualnych warunków pozwolenia.
2. Ogólne wiążące zasady opierają się na najlepszych dostępnych technikach, bez zalecania żadnej techniki czy szczególnej technologii **w celu zapewnienia zgodności z art. 15 i 16.**

█

3. Państwa członkowskie zapewniają aktualizację ogólnych wiążących zasad zgodnie z rozwojem najlepszych dostępnych praktyk **w celu zagwarantowania zgodności z art. 22.**

█

4. Ogólne wiążące zasady przyjęte zgodnie z ust. 1-3 zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji.

Artykuł 19

Normy jakości środowiska

W przypadku, gdy norma jakości środowiska narzuca bardziej rygorystyczne warunki niż te osiągnięte przez zastosowanie najlepszych dostępnych technik, pozwolenie zawiera dodatkowe środki, bez uszczerbku dla innych środków, które mogą zostać podjęte w celu spełnienia norm jakości środowiska.

Artykuł 20

Zmiany w zakresie najlepszych dostępnych technik

Państwa członkowskie *dopilnowują*, aby właściwe organy śledziły zmiany w zakresie najlepszych dostępnych technik oraz publikacje nowych lub uaktualnionych dokumentów referencyjnych BAT lub były o nich informowane, **a także żeby informowały zainteresowaną społeczność.**

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Artykuł 21

Zmiany wprowadzane w instalacjach przez operatorów

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby operator informował właściwe organy o każdej planowanej zmianie w charakterze lub funkcjonowaniu instalacji bądź jej rozbudowie, która to zmiana lub rozbudowa może mieć wpływ na środowisko. W stosownych przypadkach właściwe organy uaktualniają pozwolenie.

2. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki dla zapewnienia, aby operator nie przeprowadzał żadnych planowanych przez siebie istotnych zmian bez pozwolenia wydanego zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Wniosek o pozwolenie i decyzja właściwych organów obejmują te części instalacji i szczegóły wymienione w art. 13, na które taka istotna zmiana może mieć wpływ.

3. Zmianę w charakterze lub funkcjonowaniu instalacji bądź jej rozbudowę uważa się za istotną zmianę, jeżeli taka zmiana lub rozbudowa sama w sobie osiąga wartości progowe zdolności określone w załączniku I.

Artykuł 22

Ponowne rozpatrzenie i aktualizacja warunków pozwolenia przez właściwe organy

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby właściwe organy okresowo poddawały wszystkie warunki pozwolenia ponownemu rozpatrzeniu oraz, w miarę potrzeby, w celu zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą, dokonywały aktualizacji tych warunków.

2. Na wniosek właściwego organu operator przedkłada wszystkie informacje niezbędne dla celów ponownego rozpatrzenia warunków pozwolenia.

Podczas ponownego rozpatrywania warunków pozwolenia właściwy organ wykorzystuje wszelkie informacje pochodzące z monitorowania lub kontroli.

3. W przypadku, gdy Komisja **publikuje** nowy lub uaktualniony dokument referencyjny BAT, państwa członkowskie zapewniają ponowne rozpatrzenie i – **w miarę potrzeby** – aktualizację warunków pozwolenia dla objętych nim instalacji przez właściwy organ w terminie czterech lat od publikacji dokumentu.

Pierwszy akapit stosuje się do wszelkich odstępstw przyznanych zgodnie z art. 16 ust. 3.

4. Warunki pozwolenia poddaje się ponownemu rozpatrzeniu i w odpowiednich przypadkach aktualizacji przynajmniej w sytuacjach, gdy:

a) zanieczyszczenie powodowane przez instalację jest tak znaczne, że zachodzi konieczność skorygowania istniejących dopuszczalnych wielkości emisji dla danego pozwolenia lub uwzględnienia w pozwoleniu nowych dopuszczalnych wielkości;

b) **istotne zmiany** najlepszych dostępnych technik **umożliwiają** znaczne ograniczenie emisji;

c) bezpieczeństwo eksploatacji wymaga zastosowania innych technik;

d) **jest to niezbędnym warunkiem zgodności z dyrektywą 2001/81/WE lub z normą** jakości środowiska zgodnie z art. 19.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Artykuł 23

Zamknięcie i remediacja terenu

1. Bez uszczerbku dla **dyrektywy 2004/35/WE, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/118/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu** ⁽¹⁾, **dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne** ⁽²⁾ oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/./EC z dnia ... ustanawiającej ramy dla ochrony gleby ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ właściwy organ zapewnia, że po ostatecznym zakończeniu działalności stosuje się warunki pozwolenia nałożone w celu zapewnienia przestrzegania zasady określonej w art. 12 pkt. 8.

2. W przypadku, gdy działalność obejmuje wykorzystanie, produkcję lub uwalnianie **istotnych ilości odpowiednich substancji niebezpiecznych**, powodującą możliwość znacznego skażenia gleby i wód gruntowych na terenie instalacji, przed rozpoczęciem eksploatacji instalacji lub przed uaktualnieniem pozwolenia na instalację operator przygotowuje sprawozdanie bazowe. Sprawozdanie zawiera dane ilościowe niezbędne do ustalenia początkowego stanu gleby i wód gruntowych **w odniesieniu do znaczących ilości substancji niebezpiecznych**.

Komisja ustanawia **ogólne** kryteria dotyczące treści sprawozdania bazowego.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 69 ust. 2.

3. Po ostatecznym zakończeniu działalności operator powiadamia właściwy organ i dokonuje oceny stanu skażenia gleby i wód gruntowych niebezpiecznymi substancjami. W przypadku, gdy instalacja spowodowała zanieczyszczenie gleby lub wód gruntowych substancjami niebezpiecznymi w porównaniu z początkowym stanem określonym w sprawozdaniu bazowym, o którym mowa w ust. 2, operator dokonuje remediacji i doprowadza teren do stanu początkowego.

4. Jeżeli od operatora nie wymaga się przygotowania sprawozdania bazowego, o którym mowa w ust. 2, po ostatecznym zakończeniu działalności operator podejmuje niezbędne działania w celu zagwarantowania, że teren nie będzie stanowić żadnego znaczącego zagrożenia dla zdrowia ludzi ani środowiska naturalnego.

Artykuł 24

Porównanie wielkości emisji z poziomami emisji powiązаныmi z najlepszymi dostępnymi technikami

Odpowiednie dane dotyczące zgodności z **warunkami pozwolenia**, o którym mowa w art. 8 pkt 1, **obejmują** porównanie **poziomu emisji z poziomami emisji powiązаныmi z najlepszymi dostępnymi technikami** opisanymi w dokumentach referencyjnych BAT. **Odpowiednie dane są niezwłocznie udostępniane za pośrednictwem Internetu.**

Artykuł 25

Kontrola

1. Państwa członkowskie ustanawiają system kontroli instalacji.

System ten obejmuje kontrole na miejscu.

Państwa członkowskie zapewniają, że operatorzy udzielają właściwym organom wszelkiej niezbędnej pomocy celem umożliwienia tym organom przeprowadzenia wszelkich kontroli na miejscu, pobrania próbek i zebrania wszelkich informacji niezbędnych im do wykonania obowiązków do celów niniejszej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 372 z 27.12.2006, s. 19

⁽²⁾ Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 28.

⁽³⁾ **Dz.U. L ...**

⁽⁴⁾ Dz.U. Proszę wstawić numer, datę i odniesieniu do publikacji.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

2. Państwa członkowskie zapewniają objęcie wszystkich instalacji planem kontroli.
3. Każdy plan kontroli obejmuje:
 - a) ogólną ocenę stosownych istotnych kwestii środowiskowych;
 - b) obszar geograficzny objęty planem kontroli;
 - c) rejestr instalacji objętych planem kontroli i ogólną ocenę ich stanu zgodności z wymogami niniejszej dyrektywy;
 - d) przepisy dotyczące przeglądu planu;
 - e) konspekt programów rutynowych kontroli zgodnie z ust. 5;
 - f) procedury kontroli nierutynowych zgodnie z ust. 6;
 - g) w stosownych przypadkach, przepisy dotyczące współpracy między różnymi organami dokonującymi kontroli.
4. Właściwy organ w oparciu o plany kontroli regularnie sporządza programy kontroli ustalające częstotliwość wizyt w terenie dla różnych typów instalacji.

Państwa członkowskie zapewniają dostępność wystarczającej liczby wykwalifikowanych osób, które będą przeprowadzały kontrole.

Programy te przewidują co najmniej jedną wizytę **losową** w terenie **co 18** miesięcy dla każdej instalacji. **Częstotliwość ta zwiększa się do co najmniej raz na sześć miesięcy, jeżeli inspekcja wykaże przypadek niezgodności z warunkami pozwolenia.**

Jeżeli programy te są oparte na systematycznej ocenie zagrożeń dla środowiska powodowanych przez określone przedmiotowe instalacje, **można zmniejszyć częstotliwość wizyt w terenie do co najmniej jednej na 24 miesiące.**

Systematyczna ocena zagrożeń dla środowiska opiera się na obiektywnych kryteriach, takich jak:

- a) **historia przestrzegania przez operatora warunków pozwolenia;**
- b) **wpływ instalacji na środowisko naturalne i zdrowie ludzkie;**
- c) **udział operatora we wspólnotowym systemie zarządzania środowiskiem i audytu środowiskowego (EMAS) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 761/2001 ⁽¹⁾ lub wdrożenie równoważnych systemów zarządzania środowiskiem.**

Komisja **może ustanawiać kolejne** kryteria dotyczące oceny zagrożeń dla środowiska.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 69 ust. 2.

5. Rutynowe kontrole są wystarczające dla zbadania szerokiego zakresu stosownych istotnych kwestii środowiskowych.

Rutynowe kontrole zapewniają spełnienie przez operatora warunków pozwolenia.

Rutynowe kontrole służą również ocenie skuteczności wymogów pozwolenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 761/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. dopuszczające dobrowolny udział organizacji w systemie zarządzania środowiskiem i audytu środowiskowego we Wspólnocie (EMAS) (Dz.U. L 114 z 24.4.2001, s. 1).

Wtorek, 10 marca 2009 r.

6. **Losowe kontrole** nierutynowe przeprowadza się w celu jak najszybszego zbadania poważnych **i kwalifikowanych** skarg lub wypadków dotyczących środowiska, przypadków braku zgodności **lub zdarzeń poważnie szkodzących ludzkiemu zdrowiu** oraz, w stosownych przypadkach, przed wydaniem, ponownym rozpatrzeniem lub aktualizacją pozwolenia.

Przy takiej nierutynowej kontroli właściwe organy mogą zażądać od operatorów udzielenia informacji mających na celu zbadanie istoty wypadku, zajścia lub przypadku braku zgodności, m.in. danych statystycznych dotyczących zdrowia.

7. Po każdej kontroli rutynowej i nierutynowej właściwy organ przygotowuje sprawozdanie opisujące jej ustalenia w odniesieniu do spełnienia przez instalację wymogów niniejszej dyrektywy, oraz wnioski dotyczące konieczności podjęcia dalszych działań.

Sprawozdanie przedkłada się zainteresowanemu operatorowi **w terminie dwóch miesięcy. Właściwy organ** udostępnia **sprawozdanie** publicznie **za pośrednictwem Internetu** w terminie **czterech** miesięcy od daty kontroli.

Właściwy organ zapewnia podjęcie wszystkich niezbędnych działań określonych w sprawozdaniu w rozsądnym okresie czasu.

Artykuł 26

Dostęp do informacji i udział społeczeństwa w procedurze udzielania pozwoleń

1. Państwa członkowskie zapewniają, zainteresowanej społeczności możliwość wczesnego i skutecznego udziału w następujących procedurach:

- a) wydawaniu pozwolenia na nowe instalacje;
- b) wydawaniu pozwolenia na jakąkolwiek istotną zmianę;
- c) aktualizowaniu pozwolenia lub warunków pozwolenia dotyczących instalacji, zgodnie z art. 22 ust. 4 lit. a);
- d) **aktualizowaniu pozwolenia lub warunków pozwolenia dotyczących instalacji w przypadku przyznawania odstępstwa** zgodnie z art. 16 ust. 3.

Procedura ustalona w załączniku IV ma zastosowanie do takiego udziału.

Organizacje pozarządowe działające na rzecz ochrony środowiska i spełniające wymagania przewidziane w prawie krajowym uważa się za mające interes w tym zakresie.

■

2. Po podjęciu decyzji o udzieleniu, ponownym rozpatrzeniu lub aktualizacji pozwolenia ■ właściwy organ **niezwłocznie** podaje do wiadomości publicznej następujące informacje:

- a) treść decyzji, włączając kopię pozwolenia oraz jakiegokolwiek późniejsze uaktualnienia;
- b) uzasadnienie decyzji;
- c) wyniki konsultacji przeprowadzonych przed podjęciem decyzji oraz wyjaśnienie sposobu ich uwzględnienia w decyzji;

Wtorek, 10 marca 2009 r.

- d) tytuły dokumentów referencyjnych BAT istotnych dla przedmiotowej instalacji lub działalności;
- e) sposób określenia **warunków pozwolenia określonych w art. 15** w odniesieniu do najlepszych dostępnych technik oraz *powiązanych poziomów emisji określonych* w dokumentach referencyjnych BAT;
- f) w przypadku przyznania odstępstwa zgodnie z art. 16 ust. 3 **konkretne** powody tego odstępstwa **w oparciu o kryteria określone w tym ustępie oraz** nałożone warunki;
- g) wynik ponownego rozpatrzenia **pozwoleń** zgodnie z art. 22 ust. 1, 3 i 4;
- h) wyniki procesu monitorowania emisji, wymaganego na mocy warunków pozwolenia, pozostające w dyspozycji właściwych organów.

Państwa członkowskie zapewniają niezwłoczną dostępność w Internecie informacji, o których mowa w lit. a) - g)

3. Zastosowanie ust. 1 ||i 3 uwarunkowane jest ograniczeniami ustanowionymi w art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska ⁽¹⁾.

Artykuł 27

Dostęp do wymiaru sprawiedliwości

1. Państwa członkowskie zapewniają, że zgodnie z odnośnym krajowym systemem prawnym, członkowie zainteresowanej społeczności mają dostęp do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym przez prawo, w celu zakwestionowania materialnej i proceduralnej legalności decyzji, aktów lub zaniechań, z zastrzeżeniem art. 26, jeżeli spełniony jest jeden z poniższych warunków:

- a) mają wystarczający interes;
- b) podnoszą wadliwość prawa, gdy administracyjne procedury prawne państwa członkowskiego wymagają tego jako warunku koniecznego.

2. Państwa członkowskie ustalają, na jakim etapie mogą być kwestionowane decyzje, akty lub zaniechania.

3. Państwa członkowskie ustalają, co stanowi wystarczający interes lub wadliwość prawa, zgodnie z celem udzielenia zainteresowanej społeczności szerokiego dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

W tym celu interes wszelkich organizacji pozarządowych promujących ochronę środowiska i spełniających wszelkie wymogi prawa krajowego uważa się za wystarczający do celów ust. 1 lit. a).

Takie organizacje uważa się również za mające prawa, które mogą być dotknięte wadliwością do celów ust. 1 lit. b).

4. Przepisy ust. 1-3 nie wykluczają możliwości wstępnej procedury odwoławczej przed organem administracyjnym oraz nie mają wpływu na wymóg wyczerpania administracyjnych procedur odwoławczych przed zwróceniem się do sądowych procedur odwoławczych, gdzie taki wymóg istnieje na mocy prawa krajowego.

Każda taka procedura jest uczciwa, sprawiedliwa, przeprowadzana bez zbędnej zwłoki i niezbyt droga.

⁽¹⁾ Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

5. Państwa członkowskie zapewniają podawanie do wiadomości społeczeństwa praktycznych informacji dotyczących dostępu do administracyjnych i sądowych procedur odwoławczych.

Artykuł 28

Skutki transgraniczne

1. W przypadku, gdy państwo członkowskie jest świadome, że działanie instalacji może mieć istotny, negatywny wpływ na środowisko naturalne innego państwa członkowskiego, lub kiedy państwo członkowskie, które może zostać istotnie narażone, tego sobie życzy, państwo członkowskie, na którego terytorium został złożony wniosek o pozwolenie na podstawie art. 4 lub art. 21 ust. 2, przesyła temu innemu państwu członkowskiemu wszelkie wymagane informacje podane lub udostępnione zgodnie z załącznikiem IV w tym samym czasie, w którym udostępnia je społeczeństwu.

Informacje takie stanowią podstawę dla wszelkich koniecznych konsultacji w ramach dwustronnych stosunków między państwami członkowskimi i na zasadzie równości.

2. W ramach dwustronnych stosunków państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadkach określonych w ust. 1, wnioski były również udostępniane na odpowiedni okres społeczeństwu państwa członkowskiego które może zostać narażone, tak aby miało ono prawo do przedstawienia swoich uwag na temat tych wniosków przed podjęciem decyzji przez właściwe organy.

3. Rezultaty wszelkich konsultacji na mocy ust. 1 i 2 są brane pod uwagę przy podejmowaniu przez właściwy organ decyzji w sprawie wniosku.

4. Właściwy organ informuje każde państwo członkowskie, które było konsultowane na mocy ust. 1 o decyzji podjętej w sprawie wniosku i przesyła mu informacje określone w art. 26 ust. 2. Takie państwo członkowskie przyjmuje środki niezbędne dla zapewnienia udostępnienia tych informacji we właściwy sposób zainteresowanej społeczności, na jego własnym terytorium.

I

Artykuł 29

Nowe techniki

Państwa członkowskie tworzą zachęty mające skłonić operatorów do rozwoju i stosowania nowych technik.

Dla celów pierwszego akapitu Komisja przyjmuje **następujące kryteria**:

- a) rodzaju działalności przemysłowej, w przypadku której rozwój i stosowanie nowych technik są priorytetowe;
- b) szacunkowych celów w zakresie rozwoju i stosowania nowych technik w państwach członkowskich
- c) instrumentów oceny postępu w rozwoju i stosowaniu nowych technik.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 69 ust. 2.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

ROZDZIAŁ III

Przepisy szczegółowe dotyczące instalacji spalania

Artykuł 30

Zakres

Niniejszy rozdział stosuje się do instalacji spalania zaprojektowanych w celu wytwarzania energii, których moc cieplna spalania jest równa lub większa niż 50 MW, niezależnie od rodzaju wykorzystanego paliwa.

Niniejszego rozdziału nie stosuje się do następujących instalacji spalania:

- a) obiektów, w których produkty spalania są wykorzystywane do bezpośredniego ogrzewania, suszenia lub dowolnej innej obróbki przedmiotów lub materiałów;
- b) instalacji oczyszczania gazów odlotowych przeznaczonych do oczyszczania gazów odlotowych przez spalanie, które nie są prowadzone jako niezależne instalacje spalania;
- c) urządzeń do regeneracji katalizatorów w krakowaniu katalitycznym;
- d) urządzeń do konwersji siarkowodoru w siarkę;
- e) reaktorów wykorzystywanych w przemyśle chemicznym;
- f) pieców baterii koksowniczych;
- g) nagrzewnic Cowpera;
- h) wszelkich urządzeń technicznych wykorzystywanych w napędzie pojazdu, statku lub statku powietrznego;
- i) turbin gazowych stosowanych na platformach morskich;
- j) obiektów wykorzystujących jako paliwo odpady stałe lub płynne inne niż odpady określone w art. 37 ust. 2 lit. a)

Artykuły 31, 32 i 35 niniejszego rozdziału nie stosują się do instalacji spalania objętych branżowymi dokumentami referencyjnymi BAT i wyłączonych z zakresu dokumentu referencyjnego BAT dla dużych obiektów spalania energetycznego.

Artykuł 31

Zasady łączenia

1. W przypadku, gdy gazy odlotowe z dwóch lub większej liczby instalacji spalania są odprowadzane przez wspólny komin, połączenie stworzone przez takie obiekty uważa się za pojedynczą instalację spalania, a ich zdolności dodaje się.
2. W przypadku, gdy dwie lub większa liczba oddzielnych instalacji spalania, dla których wydano pozwolenie lub złożono kompletny wniosek o wydanie pozwolenia przed upływem terminu, o którym mowa w art. 72 ust. 2, jest instalowanych w taki sposób, że uwzględniając czynniki techniczne i ekonomiczne, ich gazy odlotowe mogłyby być odprowadzane przez wspólny komin, to połączenie uformowane przez takie obiekty uważa się za pojedynczą instalację spalania, a ich zdolności dodaje się.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Artykuł 32

Dopuszczalne wielkości emisji

1. Gazy odlotowe z instalacji spalania odprowadza się w sposób kontrolowany za pomocą komina o jednym lub większej ilości przewodów kominowych, którego wysokość jest obliczana w taki sposób, aby zabezpieczać zdrowie ludzi oraz środowisko.
2. Wszystkie pozwolenia dla instalacji zawierających instalacje spalania, którym przyznano pozwolenie lub które złożyły kompletny wniosek przed dniem, o którym mowa w art. 72 ust. 2, pod warunkiem że zostały one wprowadzone do eksploatacji nie później niż rok po tym dniu, zawierają warunki zapewniające, że emisje do powietrza z tych obiektów nie przekraczają dopuszczalnych wielkości emisji ustanowionych w części 1 załącznika V.
3. Wszystkie pozwolenia dla instalacji obejmujących instalacje spalania nieujęte w ust. 2 zawierają warunki mające zapewnić, że emisje do powietrza z tych obiektów nie przekraczają dopuszczalnych wielkości emisji określonych w części 2 załącznika V.
4. Właściwy organ może udzielić odstępstwa, maksymalnie na sześć miesięcy, od obowiązku przestrzegania dopuszczalnych wielkości emisji ditlenku siarki, określonych w ust. 2 i 3, w odniesieniu do instalacji spalania, w której w tym celu normalnie wykorzystuje się paliwo o małej zawartości siarki, w przypadku, gdy operator nie jest w stanie przestrzegać dopuszczalnych wartości emisji z powodu braku paliwa o małej zawartości siarki, wynikającego z poważnych niedoborów.

Państwa członkowskie bezzwłocznie informują Komisję o wszelkich odstępstwach udzielonych na mocy ust. 1.

5. Właściwy organ może udzielić odstępstwa od obowiązku przestrzegania dopuszczalnych wielkości emisji określonych w ust. 2 i 3, w przypadku, gdy instalacja spalania, wykorzystująca wyłącznie paliwo gazowe, musi wyjątkowo uciekać się do wykorzystania innych paliw z powodu nagłego zakłócenia w dostawie gazu, i z tego powodu musiałaby być wyposażona w urządzenie do oczyszczania gazów odlotowych.. Okres, na jaki odstępstwo zostało udzielone, nie przekracza 10 dni, chyba że istnieje nadrzędna potrzeba utrzymania dostaw energii.

Operator bezzwłocznie informuje właściwy organ o każdym takim przypadku, o którym mowa w pierwszym akapicie.

Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o wszelkich odstępstwach udzielonych zgodnie z pierwszym akapitem.

6. W przypadku rozbudowy instalacji **o co najmniej 20 MW** dopuszczalne wielkości emisji określone w części 2 załącznika V stosuje się do części obiektu, której dotyczy zmiana, oraz ustala się je w odniesieniu do nominalnej mocy cieplnej całej instalacji spalania.

Artykuł 33

Niesprawność lub awaria urządzeń służących redukcji emisji

1. Państwa członkowskie zapewniają określenie, w pozwoleniach procedur postępowania w przypadku niesprawności lub awarii urządzeń służących redukcji emisji.
2. W razie awarii właściwe organy wymagają, aby operator ograniczył lub wstrzymał działanie obiektu, jeżeli w ciągu 24 godzin nie uda się przywrócić normalnych warunków działania, lub aby obiekt działał, wykorzystując paliwo zanieczyszczające w niskim stopniu.

Operator powiadamia właściwy organ w ciągu 48 godzin od wystąpienia niesprawności lub awarii urządzenia służącego redukcji emisji.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Łączny czas działania obiektu bez sprawnych urządzeń służących redukcji emisji nie może przekroczyć 120 godzin w ciągu 12-miesięcznego okresu.

Właściwy organ może udzielić odstępstwa od wyznaczonych limitów określonych w akapicie pierwszym i trzecim w jednym z następujących przypadków:

- a) istnieje nadrzędna potrzeba utrzymania dostaw energii;
- b) instalacja spalania, w której nastąpiła awaria, byłaby przez ograniczony czas zastąpiona innym obiektem, który spowodowałby ogólny wzrost poziomu emisji.

Artykuł 34

Monitorowanie emisji do powietrza

1. Państwa członkowskie zapewniają monitorowanie substancji zanieczyszczających powietrze zgodnie z częścią 3 załącznika V. **Państwa członkowskie mogą wymagać takiego monitorowania na koszt operatora.**
2. Instalacja i działanie zautomatyzowanych urządzeń monitorujących podlega kontroli i corocznym testom nadzorczym zgodnie z częścią 3 załącznika V.
3. Właściwy organ określa lokalizację punktów pobierania próbek lub punktów pomiarowych służących do celu monitorowania emisji.
4. Wszystkie wyniki monitorowania są rejestrowane, przetwarzane i prezentowane w sposób umożliwiający właściwemu organowi sprawdzenie zgodności z warunkami eksploatacji i dopuszczalnymi wielkościami emisji zawartymi w pozwoleniu.

Artykuł 35

Zgodność z dopuszczalnymi wielkościami emisji

Uznaje się, że dopuszczalne wielkości emisji do powietrza są przestrzegane, jeśli spełnione są warunki określone w części 4 załącznika V.

Artykuł 36

Instalacje spalania wielopaliwowego

1. W przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, w których wykorzystuje się jednocześnie dwa lub więcej paliw, właściwy organ ustala dopuszczalne wielkości emisji według następujących etapów:
 - a) przyjęcie odpowiedniej dopuszczalnej wielkości emisji dla każdego rodzaju paliwa i zanieczyszczenia, odpowiadającej nominalnej mocy cieplnej całej instalacji spalania, zgodnie z częścią 1 i 2 załącznika V;
 - b) bokreślenie dopuszczalnej wielkości emisji ważone ze względu na rodzaj paliwa, które oblicza się, mnożąc jednostkowe dopuszczalne wartości emisji określone w lit. a) przez moc cieplną dostarczaną w każdym paliwie i dzieląc otrzymany wynik przez moc cieplną dostarczaną we wszystkich rodzajach paliw;
 - c) zsumowanie dopuszczalnych wielkości emisji ważonych ze względu na rodzaj paliwa.
2. W przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, wykorzystujących na własne potrzeby jako samodzielne paliwo lub razem z innymi paliwami pozostałości po destylacji i po procesie rafinacji ropy naftowej Komisja może zmienić ust. 1 w celu ustalenia średniej wielkości emisji ditlenku siarki dla wszystkich takich obiektów o nominalnej mocy cieplnej 50 MW lub wyższej.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 69 ust. 2.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy szczegółowe dotyczące spalarni odpadów i współspalarni odpadów

Artykuł 37

Zakres

1. Niniejszy rozdział stosuje się do spalarni odpadów oraz współspalarni odpadów, w których spalane lub współspalane są odpady stałe lub płynne.

Do celów niniejszego rozdziału spalarnie odpadów i współspalarnie odpadów obejmują wszystkie linie spalania lub współspalania odpadów, przyjmowanie odpadów, magazynowanie odpadów, znajdujące się na miejscu urządzenia do obróbki wstępnej, systemy dostarczania odpadów, paliwa i powietrza, kocioł, urządzenia do oczyszczania gazów odlotowych, znajdujące się na miejscu urządzenia do przetwarzania lub magazynowania pozostałości i ścieków, komin, urządzenia i systemy kontrolowania operacji spalania lub współspalania, rejestracji i monitorowania warunków spalania lub współspalania.

Jeśli współspalanie odbywa się w taki sposób, że głównym celem obiektu nie jest wytwarzanie energii lub produkcja produktów materialnych, a raczej termiczna obróbka odpadów, obiekt uważany jest za spalarnię odpadów.

2. Niniejszego rozdziału nie stosuje się do następujących obiektów:

a) obiektów przetwarzających jedynie następujące odpady:

(i) odpady wymienione w art. 3 ust. 22,

(ii) odpady radioaktywne,

(iii) tusze zwierzęce zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽¹⁾,

(iv) odpady wynikające z poszukiwań i eksploatacji zasobów ropy naftowej i gazu, pochodzące z instalacji przybrzeżnych i spalane na pokładzie takiej instalacji;

b) eksperymentalnych obiektów wykorzystywanych do badań, rozwoju i testowania w celu poprawy procesu spalania, w których przetwarzane jest mniej niż 50 ton odpadów rocznie.

Artykuł 38

Wniosek o przyznanie pozwolenia

Wniosek o pozwolenie na działanie spalarni odpadów lub współspalarni odpadów zawiera opis środków, które są przewidziane w celu zagwarantowania zgodności z następującymi wymogami:

a) obiekt jest zaprojektowany, wyposażony i będzie utrzymywany i eksploatowany w sposób zapewniający spełnienie wymogów niniejszego rozdziału biorąc pod uwagę kategorie odpadów, które mają być spalane lub współspalane;

⁽¹⁾ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, s. 1.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

- b) ciepło wytworzone w trakcie procesu spalania i współspalania jest odzyskiwane w zakresie, w jakim jest to praktycznie możliwe, przez produkcję ciepła, wytwarzanie pary technologicznej lub energii;
- c) pozostałości będą minimalizowane zarówno pod względem ich ilości jak i szkodliwości oraz, gdzie stosowne, poddawane recyklingowi;
- d) unieszkodliwianie pozostałości, których powstaniu nie można zapobiec, których ilości nie można zmniejszyć ani też poddać recyklingowi, będzie przeprowadzane zgodnie z prawodawstwem krajowym i wspólnotowym.

Artykuł 39

Warunki pozwolenia

1. Pozwolenie zawiera następujące informacje:
 - a) wykaz wszystkich kategorii odpadów, które mogą być przetwarzane, wykorzystujący przynajmniej kategorie odpadów ustalone w europejskim wykazie odpadów ustanowionym decyzją Komisji 2000/532/WE, oraz, gdzie stosowne, zawierający informacje na temat ilości odpadów każdej kategorii;
 - b) całkowitą zdolność przepustową spalania lub współspalania obiektu;
 - c) dopuszczalne wielkości emisji do powietrza i wody;
 - d) wymogi w odniesieniu do pH, temperatury i przepływu zrzutów ścieków;
 - e) procedury i częstotliwość pobierania próbek i pomiarów, które będą stosowane w celu spełnienia warunków ustalonych dla monitorowania emisji;
 - f) maksymalny dozwolony okres wszelkich technicznie niemożliwych do uniknięcia przestojów, zakłóceń lub awarii urządzeń oczyszczających lub urządzeń pomiarowych, w trakcie których emisje do powietrza i zrzuty ścieków mogą przekroczyć przepisane dopuszczalne wielkości emisji.
2. Oprócz wymogów określonych w ust. 1 pozwolenie przyznane spalarni odpadów lub współspalarni odpadów, wykorzystującej odpady niebezpieczne zawiera następujące informacje:
 - a) wykaz ilości różnych kategorii odpadów niebezpiecznych, które mogą być przetwarzane;
 - b) minimalny i maksymalny przepływ masy tych odpadów niebezpiecznych, ich najniższą i najwyższą wartość kaloryczną oraz maksymalną zawartość PCB, PCP, chloru, fluoru, siarki, metali ciężkich i innych substancji zanieczyszczających.
3. Państwa członkowskie mogą określić kategorie odpadów, zapisywanych w pozwoleniu, które mogą być współspalane w określonych kategoriach współspalarni odpadów.
4. Właściwy organ okresowo ponownie rozważa i, w miarę potrzeby, aktualizuje warunki pozwolenia.

Artykuł 40

Kontrola emisji

1. Gazy odlotowe ze spalarni odpadów i współspalarni odpadów są uwalniane w sposób kontrolowany przez komin, którego wysokość jest obliczana w taki sposób, aby chronić zdrowie ludzkie i środowisko naturalne.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

2. Emisje do powietrza ze spalarni odpadów i współspalarni odpadów nie przekraczają dopuszczalnych wielkości emisji ustalonych w załączniku VI część 3 i 4 lub określonych zgodnie z częścią 4 tego załącznika

Jeśli we współspalarni odpadów ponad 40 % powstającego, wydzielanego ciepła pochodzi z odpadów niebezpiecznych, lub jeśli w obiekcie współspalane są nieprzetworzone zmieszane odpady komunalne, stosuje się dopuszczalne wielkości emisji ustalone w części 3 załącznika VI.

3. W największym możliwym stopniu należy ograniczyć zrzuty ścieków będących rezultatem oczyszczania gazów odlotowych do środowiska wodnego, a stężenie substancji zanieczyszczających nie może przekraczać dopuszczalnych wielkości emisji ustalonych w części 5 załącznika VI.

4. Dopuszczalne wielkości emisji stosuje się w punkcie, w którym ścieki z oczyszczania gazów odlotowych są zrzucane ze spalarni odpadów lub ze współspalarni odpadów.

Jeśli ścieki z oczyszczania gazów odlotowych są oczyszczane poza spalarnią odpadów lub współspalarnią odpadów, w oczyszczalni przeznaczonej do oczyszczania tylko ścieków tego rodzaju, stosuje się dopuszczalne wielkości emisji ustalone w części 5 załącznika VI w punkcie, w którym ścieki opuszczają oczyszczalnię. W przypadku, gdy ścieki z oczyszczania gazów odlotowych są oczyszczane zbiorczo z innymi źródłami ścieków na miejscu bądź poza zakładem, operator wykonuje właściwe obliczenia bilansu masy, przy wykorzystaniu wyników obliczeń określonych w załączniku VI część 6 pkt 2 celem ustalenia poziomu emisji w końcowym zrzucie ścieków, który można przypisać ściekom pochodzącym z oczyszczania gazów odlotowych.

W żadnym przypadku nie można rozcieńczać ścieków celem osiągnięcia zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji ustalonymi w części 5 załącznika VI.

5. Miejsca spalarni odpadów oraz współspalarni odpadów, włączając w to towarzyszące miejsca magazynowania odpadów, są projektowane i eksploatowane w taki sposób, aby zapobiec niedozwolonemu lub przypadkowemu uwolnieniu substancji zanieczyszczających do gleby, wód powierzchniowych i gruntowych.

Należy przewidzieć pojemność magazynowania zanieczyszczonego odcieku deszczówki z miejsca spalarni odpadów lub współspalarni odpadów lub zanieczyszczonej wody pochodzącej z rozlewów lub gaszenia pożaru. Pojemność magazynowania jest odpowiednia w celu zapewnienia możliwości badania i oczyszczania takich wód przed ich odprowadzeniem, w miarę potrzeby.

6. Bez uszczerbku dla przepisów *art. 44 ust. 4 lit. c)*, spalarnia odpadów lub współspalarnia odpadów lub poszczególne piece będące częścią spalarni odpadów lub współspalarni odpadów nie mogą w żadnych okolicznościach kontynuować spalania odpadów przez nieprzerwany okres przekraczający cztery godziny w przypadku, gdy przekraczane są dopuszczalne wielkości emisji.

Łączny czas pracy w takich warunkach w okresie jednego roku nie może przekraczać 60 godzin.

Okres określony w akapicie drugim stosuje się do tych pieców, które są połączone z jednym urządzeniem do oczyszczania gazów odlotowych.

Artykuł 41

Awaria

W przypadku awarii operator zmniejsza działalność lub jej zaprzestaje tak szybko, jak to jest praktycznie możliwe i do czasu, aż zostanie przywrócona normalna eksploatacja.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Artykuł 42

Monitorowanie emisji

1. Państwa członkowie dbają o to, aby monitorowanie emisji było prowadzone zgodnie z częścią 6 i 7 załącznika VI.
2. Instalacja i funkcjonowanie zautomatyzowanego systemu pomiarów podlega kontroli i corocznemu testowi nadzorcemu zgodnie załącznikiem VI część 6 pkt 1..
3. Właściwy organ określa lokalizację punktów pobierania próbek lub punktów pomiarowych służących do celu monitorowania emisji.
4. Wszystkie wyniki monitorowania są rejestrowane, przetwarzane i prezentowane w sposób umożliwiający właściwemu organowi sprawdzenie ich zgodności z warunkami eksploatacji i dopuszczalnymi wielkościami emisji zawartymi w pozwoleniu.
5. Kiedy tylko odpowiednie techniki pomiarowe staną się dostępne we Wspólnocie, Komisja ustali datę, od której przeprowadzane będą pomiary ciągłe dopuszczalnych wielkości emisji do powietrza w odniesieniu do metali ciężkich, dioksyn i furanów..

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 69 ust. 2.

Artykuł 43

Zgodność z dopuszczalnymi wielkościami emisji

Uznaje się, że dopuszczalne wielkości emisji do powietrza i wody są przestrzegane, jeśli spełnione są warunki określone w załączniku VI część 8.:

Artykuł 44

Warunki eksploatacji

1. Spalarnie odpadów są eksploatowane tak, by zawartość węgla organicznego ogółem w żużlu i popiołach dennych była niższa od 3 % lub ich strata w czasie zapłonu była niższa od 5 % suchej masy materiału. Gdzie konieczne, stosuje się techniki wstępnej obróbki odpadów.
2. Spalarnie odpadów i współspalarnie odpadów są projektowane, wyposażane, budowane i eksploatowane w taki sposób, aby można było podnieść w kontrolowany i jednorodny sposób temperaturę gazu powstającego w trakcie spalania lub współspalania po ostatnim podaniu powietrza spalania, nawet w najbardziej niesprzyjających warunkach, do temperatury co najmniej 850 °C przez co najmniej dwie sekundy.

Jeśli spalane lub współspalane są odpady niebezpieczne o zawartości chlorowcowanych substancji organicznych wyrażonej jako chlor powyżej 1 %, dla zachowania zgodności z akapitem pierwszym temperatura powinna wynosić co najmniej 1 100°C.

W spalarniach odpadów pomiarów temperatury określonej w akapicie pierwszym i drugim dokonuje się blisko ściany wewnętrznej komory spalania. Właściwy organ może zezwolić na dokonywanie pomiarów w innym reprezentatywnym punkcie komory spalania.

3. Każda komora spalania spalarni odpadów jest wyposażona w co najmniej jeden palnik pomocniczy. Palnik ten włącza się automatycznie, jeśli temperatura gazów spalinowych po ostatnim podaniu powietrza spalania spadnie poniżej temperatury określonej w ust. 2. Palnika używa się także w czasie rozruchu i wyłączania obiektu w celu zapewnienia utrzymania tej temperatury przez cały czas wykonywania tych operacji i tak długo, jak niespalone odpady znajdują się w komorze spalania.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Nie wolno podawać do palnika pomocniczego paliw, które mogą spowodować wyższe emisje niż powstające w wyniku spalania oleju napędowego zgodnego z definicją w art. 1 ust. 1 dyrektywy Rady 93/12/EWG z dnia 23 marca 1993 r. odnoszącej się do zawartości siarki w niektórych paliwach płynnych⁽¹⁾, gazu płynnego lub gazu ziemnego.

4. Spalarnie odpadów i współspalarnie odpadów wykorzystują automatyczny system zapobiegający podawaniu odpadów w następujących sytuacjach:

- a) podczas rozruchu, dopóki nie zostanie osiągnięta temperatura określona w ust. 2 lub temperatura określona zgodnie z art. 45 ust. 1;
- b) w każdym przypadku, gdy nie jest utrzymana temperatura określona w ust. 2 lub temperatura określona zgodnie z art. 45 ust. 1;
- c) za każdym razem, kiedy ciągłe pomiary pokazują, że dopuszczalna wielkość emisji została przekroczona z powodu zakłóceń lub awarii urządzeń oczyszczających gazy odlotowe.

5. W możliwie najszerszym zakresie odzyskuje się wszelkie ciepło wytwarzane przez spalarnie odpadów lub współspalarnie odpadów.

6. Zakaźne odpady kliniczne umieszcza się bezpośrednio w piecu, bez wcześniejszego mieszania z innymi kategoriami odpadów oraz w sposób zapobiegający bezpośredniemu kontaktowi z odpadami.

7. Państwa członkowskie dbają o to, aby spalarnię odpadów lub współspalarnię odpadów eksploatowała i kontrolowała osoba fizyczna, która posiada odpowiednie kompetencje w zakresie zarządzania obiektem.

Artykuł 45

Zezwolenie na zmianę warunków eksploatacji

1. Właściwy organ może zezwolić na warunki inne od warunków ustanowionych w art. 44 ust. 1, 2 i 3 i, w odniesieniu do temperatury, w ust. 4 tego artykułu oraz określone w pozwoleniu dla niektórych kategorii odpadów lub dla niektórych procesów termicznych, pod warunkiem, że spełnione są inne wymogi niniejszego rozdziału. Państwa członkowskie mogą ustanowić zasady regulujące przyznawanie takich zezwoleń.

2. W przypadku spalarni odpadów zmiana warunków eksploatacji nie może spowodować powstawania większej ilości pozostałości lub pozostałości o wyższej zawartości organicznych substancji zanieczyszczających w porównaniu z pozostałościami, których można oczekiwać na warunkach określonych w art. 44 ust. 1, 2 i 3.

3. Współspalarnie odpadów posiadające zezwolenie na zmianę warunków eksploatacji zgodnie z ust. 1 przestrzegają jako minimum dopuszczalnych wielkości emisji dla węgla organicznego ogółem i CO, ustalonych w części 3 załącznika VI.

Kotły używane w przemyśle wyrobu pulpy i przemyśle papierniczym, służące do spalania odpadów kory na miejscu ich powstawania, które były eksploatowane i posiadały pozwolenie przed dniem 28 grudnia 2002 r. i które posiadają zezwolenie na zmianę warunków eksploatacji zgodnie z ust. 1, przestrzegają jako minimum dopuszczalnych wielkości emisji dla węgla organicznego ogółem, ustalonych w części 3 załącznika VI.

4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszystkich warunkach eksploatacji, na które udzielono zezwoleń na podstawie ust. 1, 2 i 3, i o wynikach przeprowadzonych weryfikacji jako część informacji przekazywanych zgodnie z wymogami sprawozdawczości określonymi w art. 66.

⁽¹⁾ Dz.U. L 74 z 27.3.1993, s. 81.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Artykuł 46

Odbiór i dostarczanie odpadów

1. Operator spalarni odpadów lub współspalarni odpadów podejmuje wszystkie niezbędne środki ostrożności dotyczące dostarczania i odbioru odpadów w celu uniknięcia lub ograniczenia w najwyższym praktycznie możliwym stopniu zanieczyszczeń powietrza, gleby, wód powierzchniowych i gruntowych, jak również innych negatywnych skutków dla środowiska naturalnego, zapachów i hałasu oraz bezpośredniego zagrożenia zdrowia ludzkiego.

2. Przed przyjęciem odpadów do spalarni odpadów lub współspalarni odpadów operator ustala masę każdej kategorii odpadów według Europejskiego wykazu odpadów ustanowionego decyzją Komisji 2000/532/WE.

3. Przed przyjęciem odpadów niebezpiecznych w spalarni odpadów lub współspalarni odpadów operator gromadzi dostępne informacje na temat odpadów do celów sprawdzenia zgodności z warunkami pozwolenia określonymi w art. 39 ust. 2.

Informacje te obejmują:

- a) wszystkie informacje administracyjne w sprawie procesu wytwarzania zawarte w dokumentach określonych w ust. 4 lit. a);
- b) fizyczny, oraz w najwyższym możliwym stopniu, chemiczny skład odpadów oraz wszelkie inne informacje konieczne do oceny tego, czy odpady nadają się do zamierzonego procesu spalania;
- c) charakterystykę zagrożenia powodowanego przez odpady, substancje, z którymi nie można ich mieszać, oraz środki ostrożności, które należy zachować podczas postępowania z odpadami.

4. Przed przyjęciem odpadów niebezpiecznych do spalarni odpadów lub współspalarni odpadów operator wykonuje co najmniej następujące czynności:

- a) sprawdzenie dokumentów wymaganych dyrektywą 2008/98/WE i, gdzie jest to stosowne, wymaganych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar⁽¹⁾ oraz przepisów dotyczących transportu substancji niebezpiecznych;
- b) pobranie reprezentatywnych próbek, chyba że jest to niewłaściwe, w zakresie w jakim jest to możliwe przed rozładunkiem, w celu sprawdzenia, poprzez przeprowadzenie kontroli, zgodności z informacjami przewidzianymi w ust. 3 i umożliwienia właściwym organom określenia rodzaju odpadów poddawanych przetworzeniu.

Próbki, o których mowa w lit. b), przechowywane są przez co najmniej jeden miesiąc po spalaniu lub współspalaniu przedmiotowych odpadów.

5. Właściwy organ może przyznać spalarniom odpadów lub współspalarniom odpadów będącym częścią instalacji objętej rozdziałem II i spalającym lub współspalającym jedynie odpady wytworzone w tej instalacji zwolnienia od zobowiązań ust. 2, 3 i 4.

Artykuł 47

Pozostałości

1. Minimalizuje się ilość i szkodliwość pozostałości. Gdzie stosowne, pozostałości poddaje się recyklingowi bezpośrednio w obiekcie lub poza nim.

⁽¹⁾ Dz.U. L 30 z 6.2.1993, s. 1.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

2. Transport i przejściowe magazynowanie suchych pozostałości w formie pyłu odbywają się w taki sposób, aby zapobiec rozpraszaniu tych pozostałości do środowiska naturalnego.

3. Przed określeniem dróg unieszkodliwiania lub recyklingu pozostałości przeprowadza się właściwe badania w celu ustalenia ich charakterystyki fizycznej i chemicznej oraz możliwości spowodowania zanieczyszczeń. Badania te obejmują całą frakcję rozpuszczalną i frakcję rozpuszczalną metali ciężkich.

Artykuł 48

Istotna zmiana

Zmianę sposobu eksploatacji spalarni odpadów lub współspalarni odpadów przetwarzających jedynie odpady niebędące odpadami niebezpiecznymi w instalacji objętej rozdziałem II, która obejmuje spalanie lub współspalanie odpadów niebezpiecznych, uważa się za istotną zmianę.

Artykuł 49

Sprawozdawczość i informowanie społeczeństwa na temat spalarni odpadów i współspalarni odpadów

1. Wnioski o nowe pozwolenia na spalarnie odpadów oraz współspalarnie odpadów są udostępniane publicznie w co najmniej jednym miejscu przez odpowiedni okres czasu, celem umożliwienia ludności zajęcia stanowiska w sprawie tych wniosków przed podjęciem decyzji przez właściwy organ. Decyzja ta, łącznie z co najmniej kopią pozwolenia, oraz jej wszelkie uaktualnienia są również podawane do wiadomości publicznej.

2. W przypadku spalarni odpadów i współspalarni odpadów o zdolności nominalnej dwóch ton na godzinę lub większej sprawozdanie, o którym mowa w art. 66, zawiera informacje na temat funkcjonowania i monitorowania obiektu oraz opis przebiegu procesu spalania lub współspalania i poziomu emisji do powietrza i wody w porównaniu z dopuszczalnymi wielkościami emisji. Informacje te są podawane do wiadomości publicznej.

3. Właściwe władze sporządzają wykaz spalarni odpadów lub współspalarni odpadów o zdolności nominalnej poniżej dwóch ton na godzinę i podają go do wiadomości publicznej.

ROZDZIAŁ V

Przepisy szczegółowe dotyczące instalacji i czynności wykorzystujących rozpuszczalniki organiczne

Artykuł 50

Zakres

Niniejszy rozdział stosuje się do czynności wymienionych w części 1 załącznika VII i, w stosownych przypadkach, do czynności osiągających wartości progowe zużycia określone w części 2 tego załącznika.

Artykuł 51

Definicje

Do celów niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje:

- (1) „istniejąca instalacja” oznacza instalację w toku eksploatacji, która uzyskała pozwolenie przed dniem 1 kwietnia 2001 r. lub która złożyła kompletny wniosek o pozwolenie przed dniem 1 kwietnia 2001 r. pod warunkiem, że eksploatację instalacji rozpoczęto nie później niż 1 kwietnia 2002 r.
- (2) „gazy odlotowe” oznaczają końcowy zrzut gazów zawierających lotne związki organiczne lub inne substancje zanieczyszczające, z komina lub urządzeń służących redukcji emisji do powietrza;

Wtorek, 10 marca 2009 r.

- (3) „emisje ulotne” oznaczają wszelkie emisje lotnych związków organicznych do powietrza, gleby i wody, niezajdujące się w gazach odlotowych, jak również rozpuszczalników zawartych w jakichkolwiek produktach, chyba że część 2 załącznika VII stanowi inaczej;
- (4) „emisja całkowita” oznacza sumę emisji ulotnych i emisji zawartych w gazach odlotowych;
- (5) „preparat” oznacza mieszaniny lub roztwory składające się z dwu lub większej liczby substancji; „mieszanina” oznacza mieszaninę zgodnie z definicją w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) ⁽¹⁾;
- (6) „spoiwo” oznacza każdą mieszaninę, łącznie ze wszystkimi rozpuszczalnikami organicznymi lub mieszaninami zawierającymi rozpuszczalniki organiczne, niezbędnymi do jej właściwego zastosowania, którą nakłada się w celu spojenia odrębnych części produktu;
- (7) „farba drukarska” oznacza mieszaninę, łącznie ze wszystkimi rozpuszczalnikami organicznymi lub mieszaninami zawierającymi rozpuszczalniki organiczne, niezbędnymi do jej właściwego zastosowania, którą stosuje się w działalności drukarskiej do nadruku tekstu lub obrazów na powierzchni;
- (8) „lakier” oznacza powłokę przezroczystą;
- (9) „zużycie” oznacza ogólny wkład rozpuszczalników organicznych do instalacji w roku kalendarzowym, lub w każdym innym okresie 12-miesięcznym, pomniejszony o wszelkie lotne związki organiczne, które odzyskano w celu ich wtórnego wykorzystania;
- (10) „wkład” oznacza ilość rozpuszczalników organicznych oraz ich ilość w mieszaninach wykorzystanych w toku wykonywania czynności, w tym rozpuszczalników zawrónych wewnątrz i na zewnątrz urządzenia, jak również tych, które liczy się każdorazowo, wówczas gdy są stosowane w celu wykonywania czynności;
- (11) „wtórne wykorzystanie” oznacza wykorzystanie rozpuszczalników organicznych odzyskanych z instalacji do wszelkich celów technicznych lub handlowych, łącznie z wykorzystaniem jako paliwo, lecz z wyłączeniem końcowego unieszkodliwiania takich odzyskanych rozpuszczalników organicznych jako odpadu;
- (12) „warunki ograniczone” oznaczają warunki, w których instalacja jest eksploatowana w taki sposób, że lotne związki organiczne uwolnione z tej czynności są gromadzone i zrzucane w sposób kontrolowany, bądź poprzez komin, bądź poprzez urządzenia służące redukcji emisji, i dlatego nie są całkowicie ulotne;
- (13) „operacje rozruchu i wyłączenia” oznaczają operacje z wyjątkiem regularnie oscylujących faz danej działalności, za pomocą których działalność, element wyposażenia lub zbiornik są doprowadzane do stanu działania lub wyprowadzane z niego, albo doprowadzane do stanu biegu jałowego lub wyprowadzane z niego;

Artykuł 52

Zastępowanie substancji niebezpiecznych

Substancje lub mieszaniny, które ze względu na zawartość lotnych związków organicznych zostały sklasyfikowane jako substancje kancerogenne, mutagenne lub toksyczne dla rozmnażania na mocy dyrektywy 67/548/EWG i którym zostało przypisane lub które powinny posiadać oznaczenie ryzyka R45, R46, R60 lub R61, zastępuje się innymi, mniej szkodliwymi substancjami lub mieszaninami, tak dalece jak jest to możliwe i w możliwie najkrótszym czasie.

Artykuł 53

Kontrola emisji

1. Państwa członkowskie podejmują konieczne środki w celu zapewnienia jednej z poniższych sytuacji:

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

- a) emisje lotnych związków organicznych z instalacji nie przekraczają dopuszczalnych wielkości emisji w gazach odlotowych i dopuszczalnych wielkości emisji ulotnych, lub całkowitej dopuszczalnej wielkości emisji oraz spełnione są inne wymagania ustanowione w załączniku VII część 2 i 3;
- b) instalacje spełniają wymagania planu obniżania emisji określone w załączniku VII część 5 pod warunkiem, że uzyskano obniżenie emisji równoważne z obniżeniem uzyskanym w wyniku zastosowania dopuszczalnych wielkości emisji, o których mowa w lit. a).

Państwa członkowskie składają Komisji sprawozdanie z postępów w uzyskaniu równoważnego obniżenia emisji, o którym mowa w lit. b), zgodnie z art. 67 ust. 1.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. a) w przypadku, gdy operator wykaże właściwemu organowi, że dla indywidualnej instalacji dopuszczalna wielkość emisji ulotnych nie jest osiągalna technicznie i ekonomicznie, właściwy organ może zezwolić na przekroczenie tej dopuszczalnej wielkości emisji pod warunkiem, że nie spowoduje to znacznego ryzyka dla zdrowia ludzkiego ani środowiska a operator wykazał właściwemu organowi, że stosuje najlepsze dostępne techniki;

3. W drodze odstępstwa od ust. 1, w odniesieniu do czynności powlekania objętych pozycją 8 tabeli w części 2 załącznika VII, których nie można prowadzić w warunkach ograniczonych, właściwy organ może zezwolić na niespełnienie przez emisje z instalacji warunków określonych w tym ustępie, jeżeli operator wykaże właściwemu organowi, że taka zgodność nie jest osiągalna technicznie i ekonomicznie oraz że stosowane są najlepsze dostępne techniki.

4. Państwa Członkowskie składają Komisji sprawozdanie w sprawie odstępstw, o których mowa w ust. 2 i 3, zgodnie z art. 66 ust. 2.

5. Emisje lotnych związków organicznych, którym zostały przypisane lub które powinny posiadać oznaczenie ryzyka R40, R45, R46, R49, R60, R61 lub R68 są kontrolowane w warunkach ograniczonych w celu ochrony zdrowia publicznego i środowiska naturalnego w w zakresie, w jakim jest to możliwe technicznie i ekonomicznie.

6. Instalacje, w których prowadzi się dwie lub więcej czynności, z których każda przekracza wartości progowe podane w części 2 załącznika VII:

- a) w odniesieniu do substancji wyszczególnionych w ust. 5 spełniają wymagania zawarte w tym ustępie indywidualnie, dla każdego rodzaju czynności;
- b) w odniesieniu do innych substancji:

(i) albo spełniają wymagania ust. 1 indywidualnie, dla każdego rodzaju działalności, albo

(ii) powodują emisje całkowite lotnych związków organicznych nieprzekraczające emisji, które miałyby miejsce wówczas, gdyby stosowany był pkt (i).

7. W celu zminimalizowania emisji lotnych związków organicznych podczas operacji rozruchu i wyłączenia podejmuje się wszystkie odpowiednie środki ostrożności.

Artykuł 54

Monitorowanie emisji

Państwa członkowie dbają o to, aby pomiary emisji były przeprowadzane zgodnie z częścią 6 załącznika VII, przez zamieszczenie specyfikacji w warunkach pozwolenia albo przez stosowanie ogólnie obowiązujących zasad.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Artykuł 55

Zgodność z dopuszczalnymi wielkościami emisji

Uznaje się, że dopuszczalne wielkości emisji do powietrza i wody są przestrzegane, jeśli spełnione są warunki określone w części 8 załącznika VII.

Artykuł 56

Sprawozdawczość w odniesieniu do przestrzegania przepisów

Sprawozdanie w sprawie przestrzegania przepisów, o którym mowa w art. 8 akapit pierwszy, wykazuje spełnienie jednego z poniższych:

- a) dopuszczalnych wielkości emisji w gazach odlotowych, dopuszczalnych wielkości emisji ulotnych i dopuszczalnych wielkości emisji całkowitej;
- b) wymagań planu obniżenia emisji określonego w części 5 załącznika VII;
- c) odstępstw przyznanych zgodnie z art. 53 ust. 2 i 3.

Sprawozdanie w sprawie zgodności może zawierać plan zarządzania rozpuszczalnikami, przygotowany zgodnie z częścią 7 załącznika VII.

Artykuł 57

Istotne zmiany w istniejących instalacjach

1. Zmianę maksymalnego wkładu masy rozpuszczalników organicznych w istniejącej instalacji, uśrednionego dla okresu jednej doby, gdy instalacja ta jest eksploatowana zgodnie z jej zaprojektowaną wydajnością w warunkach innych niż operacje rozruchu i wyłączenia oraz konserwacji wyposażenia, uważa się za istotną, jeżeli prowadzi ona do zwiększenia emisji lotnych związków organicznych o ponad:

- 25 % w przypadku instalacji, w których wykonywane są czynności mieszczące się w dolnym paśmie progowym pozycji 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 lub 17 części 2 załącznika VII lub, w przypadku innych czynności wyszczególnionych w części 2 załącznika VII, o zużyciu rozpuszczalnika poniżej 10 ton rocznie;
- 10 % w przypadku wszystkich innych instalacji.

2. W przypadku gdy istniejąca instalacja podlega istotnej zmianie, lub wchodzi w zakres zastosowania niniejszej dyrektywy po raz pierwszy po istotnej zmianie, ta część instalacji, która podlega istotnej zmianie, jest traktowana albo jak nowa instalacja, albo jak istniejąca instalacja pod warunkiem, że emisja całkowita z całej instalacji nie przekracza emisji, które miałyby miejsce, gdyby część istotnie zmieniona była traktowana jak nowa instalacja.

3. W przypadku istotnej zmiany właściwy organ sprawdza zgodność instalacji z wymaganiami niniejszej dyrektywy.

Artykuł 58

Wymiana informacji na temat zastępowania rozpuszczalników organicznych

Komisja organizuje z państwami członkowskimi, zainteresowanymi gałęziami przemysłu oraz organizacjami pozarządowymi działającymi na rzecz ochrony środowiska wymianę informacji na temat wykorzystywania rozpuszczalników organicznych i ich potencjalnych środków zastępczych oraz technik mających najmniejszy potencjalny wpływ na powietrze, wodę, glebę, ekosystemy i zdrowie ludzkie.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Wymiana informacji dotyczy wszystkich następujących kwestii:

- a) przydatności do użytku;
- b) potencjalnych skutków dla zdrowia ludzkiego oraz w szczególności narażenia w miejscu pracy;
- c) potencjalnych skutków w środowisku naturalnym;
- d) konsekwencji gospodarczych, w szczególności kosztów i korzyści dostępnych opcji;

Artykuł 59

Dostęp do informacji

1. Decyzja właściwego organu, w tym co najmniej kopia pozwolenia, oraz wszelkie późniejsze aktualizacje, są udostępniane publicznie.

Ogólne wiążące zasady mające zastosowanie do instalacji oraz wykaz instalacji podlegających obowiązkowi posiadania pozwolenia i obowiązkowi rejestracji są udostępniane publicznie.

2. Wyniki monitorowania emisji wymaganego na mocy art. 54 przechowywane przez właściwy organ są udostępniane publicznie.

3. Stosuje się ust. 1 i 2, z zastrzeżeniem ograniczeń ustanowionych w art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy 2003/4/WE.

ROZDZIAŁ VI

Przepisy szczegółowe dotyczące instalacji produkujących ditlenek tytanu

Artykuł 60

Zakres

Niniejszy rozdział stosuje się do instalacji produkujących ditlenek tytanu.

Artykuł 61

Zakaz unieszkodliwiania odpadów

Państwa członkowskie zakazują unieszkodliwiania następujących rodzajów odpadów w jednolitej części wód, morzu lub oceanie:

- 1) odpadów stałych;
- 2) roztworów macierzystych pochodzących z filtracji fazy powstałej po hydrolizie roztworu siarczanu tytanu z instalacji stosujących proces siarkowania; zawierających odpady kwaśne, towarzyszące takim roztworom, które zawierają więcej niż 0,5 % wolnego kwasu siarkowego, oraz różne metale ciężkie, w tym odpady kwaśne, które zostały rozcieńczone do zawartości 0,5 % lub mniej wolnego kwasu siarkowego;
- 3) odpadów z instalacji stosujących proces chlorowania, zawierających więcej niż 0,5 % wolnego kwasu chlorowodorowego i różne metale ciężkie, w tym odpady, które zostały rozcieńczone do zawartości 0,51 % lub mniej wolnego kwasu siarkowego;

Wtorek, 10 marca 2009 r.

- 4) soli filtracyjnych, osadów ściekowych i odpadów płynnych powstających podczas przetwarzania (zagęszczenie lub neutralizacja) odpadów wymienionych w ust. 2 i 3 i zawierających różne metale ciężkie, z wyjątkiem odpadów zneutralizowanych i filtrowanych lub strąconych zawierających tylko śladowe ilości metali ciężkich oraz tych, których wartość pH przed rozcieńczeniem wynosi powyżej 5,5.

Artykuł 62

Kontrola emisji do wody

1. Emisje z instalacji do wody nie przekraczają dopuszczalnych wielkości emisji określonych w części 1 załącznika VIII.
2. Państwa członkowskie podejmują wszelkie konieczne działania w celu zapewnienia przeprowadzania badań ostrej toksyczności zgodnie z załącznikiem VIII część 2 pkt 1 oraz zgodności wyników tych badań z wartościami określonymi w załączniku VIII część 2 pkt 2.

Artykuł 63

Zapobieganie emisjom do powietrza i ich kontrola

1. Zapobiega się emisji kropelek kwasu z instalacji.
2. Emisje z instalacji do powietrza nie przekraczają dopuszczalnych wielkości emisji określonych w części 3 załącznika VIII.

Artykuł 64

Monitorowanie emisji i środowisko naturalne

1. Państwa członkowskie zapewniają monitorowanie emisji do wody w celu umożliwienia właściwemu organowi sprawdzenia zgodności z warunkami pozwolenia i *art. 62*.
2. Państwa członkowskie zapewniają monitorowanie emisji do powietrza w celu umożliwienia właściwemu organowi sprawdzenia zgodności z warunkami pozwolenia i *art. 63*.

Takie monitorowanie obejmuje co najmniej monitorowanie emisji określone w części 5 załącznika VII.

3. Państwa członkowskie zapewniają monitorowanie środowiska naturalnego narażonego poprzez zrzuty odpadów z instalacji produkujących ditlenek tytanu do wody zgodnie z częścią 4 załącznika VIII.
4. Monitorowanie przeprowadza się zgodnie z normami CEN lub, jeżeli normy CEN nie są dostępne, zgodnie z normami ISO, normami krajowymi lub międzynarodowymi, które zapewniają dostarczenie danych o równoważnej jakości naukowej.

ROZDZIAŁ VII

Przepisy dotyczące komitetu, przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 65

Właściwe organy

Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy i instytucje odpowiedzialne za realizację zobowiązań wynikających z niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Artykuł 66

Sprawozdawczość państw członkowskich

1. Państwa członkowskie zapewniają udostępnienie Komisji informacji na temat wdrożenia niniejszej dyrektywy, na temat reprezentatywnych danych dotyczących emisji i innych skutków dla środowiska, na temat dopuszczalnych wielkości emisji oraz stosowania najlepszych dostępnych technik zgodnie z art. 15 i 16, **a także na temat odstępstw przyznanych zgodnie z art. 16 ust. 3.**

Państwa członkowskie opracowują i regularnie ulepszają krajowe systemy informacji w celu udostępnienia informacji, o których mowa w akapicie pierwszym, w formacie elektronicznym. **Państwa członkowskie udostępniają opinii publicznej podsumowanie dostarczonych informacji.**

2. Komisja określa rodzaj i format informacji udostępnianych przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 1.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 69 ust. 2.

3. W ciągu trzech lat od daty, o której mowa w art. 71 ust. 1, a następnie co trzy lata, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wdrożenia niniejszej dyrektywy sporządzone na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, wraz z wnioskiem legislacyjnym, jeśli jest to właściwe.

Artykuł 67

Zmiany załączników

1. Na podstawie najlepszych dostępnych technik **opisanych w odnośnych dokumentach referencyjnych BAT** Komisja – **w terminie 12 miesięcy od publikacji dokumentu referencyjnego BAT określonego w art. 14 na podstawie wniosków dotyczących BAT w dokumencie referencyjnym BAT** – dostosowuje załączniki V, VI, VII i VIII ustalając dopuszczalne wielkości emisji jako minimalne wymogi. **Dopuszczalne wielkości emisji można uzupełnić o równoważne parametry lub środki techniczne oraz wymogi dotyczące monitorowania i zgodności pod warunkiem, że można osiągnąć równoważny poziom ochrony środowiska.**

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 69 ust. 2.

2. **Przed przyjęciem środków wykonawczych, o których mowa w akapicie pierwszym, Komisja przeprowadza konsultacje z zainteresowanymi działami przemysłu i organizacjami pozarządowymi działającymi na rzecz ochrony środowiska i przedstawia sprawozdanie na temat wyników konsultacji oraz sposobu ich uwzględnienia.**

Artykuł 68

Wymogi minimalne

1. **Bez uszczerbku dla artykułu 67 Komisja, – w ciągu 12 miesięcy od opublikowania w dokumencie referencyjnym BAT zgodnie z artykułem 14, w oparciu o wnioski dotyczące BAT zawarte w dokumencie referencyjnym BAT – określa dopuszczalne wielkości emisji oraz wymogi monitorowania i zgodności jako wymogi minimalne. Dopuszczalne wielkości emisji można uzupełnić o równoważne parametry lub środki techniczne w przypadku, gdy przy pomocy takich równoważnych parametrów można osiągnąć równoważny poziom ochrony środowiska.**

Takie wymogi minimalne ukierunkowane są na istotne oddziaływanie danego typu działalności czy instalacji na środowisko naturalne i oparte są na poziomach emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT/AEL).

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 69 ust. 2.

2. *Przed przyjęciem środków wykonawczych, o których mowa w akapicie pierwszym, Komisja przeprowadza konsultacje z zainteresowanymi działami przemysłu i organizacjami pozarządowymi działającymi na rzecz ochrony środowiska i przedstawia sprawozdanie na temat wyników konsultacji oraz sposobu ich uwzględnienia.*

3. *Zgodnie z ust. 1 i 2 Komisja w szczególności ustala - w terminie do 31 grudnia 2011 r. - dopuszczalne wielkości emisji oraz wymogi monitorowania i zgodności dla dioksyn i furanów emitowanych przez instalacje, w których prowadzi się czynności, o których mowa w pkt 2.1 i 2.2 załącznika I.*

W przypadku emisji dioksyn i furanów państwa członkowskie lub ich właściwe organy mogą ustalać ostrzejsze dopuszczalne wielkości emisji.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 69 ust. 2.

Artykuł 69

Procedura komitetu

1. Komisję wspiera Komitet.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów art. 8 tej decyzji.

Artykuł 70

Kary

Państwa członkowskie określają kary, które stosuje się w przypadku naruszenia krajowych przepisów przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy. Przewidziane w ten sposób kary są skuteczne, proporcjonalne oraz odstraszające. Najpóźniej do dnia ... państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ustanowionych przepisach oraz bezzwłocznie informują ją o wszystkich późniejszych ich zmianach.

Artykuł 71

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 2, art. 3 ust. 4, art. 3 ust. 15–18, ust. 20, art. 4 ust. 2, art. 5, 6, art. 8 ust. 1, art. 9 ust. 2 lit. b), art. 12 ust. 8, art. 13 ust. 1 lit. e), art. 14, art. 15 ust. 1 lit. d), art. 15 ust. 3–5, art. 16 ust. 2–5, art. 17, art. 18 ust. 2–4, art. 22 ust. 2–3, art. 22 ust. 4 lit. b) i d), art. 23, 24, 25, art. 26 ust. 1 lit. d), art. 26 ust. 2 lit. c)–g), art. 29, art. 31, 32 ust. 3, art. 34 ust. 2–4, art. 35, art. 36 ust. 2, art. 42 ust. 5, art. 64 ust. 2, art. 64 ust. 4, art. 65–66 i 70, i załącznika I pkt 1.1, pkt 2.5 lit. c), pkt 3.5, 4.7, 5.2, 5.3, pkt 6.1 lit. c), pkt 6.4 lit. b), pkt 6.6, 6.9, 6.10, załącznika IV pkt 1 lit. b), załącznika V część 1–4, załącznika VI części 1 lit. b), części 4 pkt 2.2, 3.1 i 3.2, części 6 pkt 2.5 i 2.6, załącznika VII części 7 pkt 3, załącznika VIII części 1 pkt 1 pkt 2 lit. c) i części 3 pkt 2–3 najpóźniej do dnia ... (*). Niezwłocznie przekażą one Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie zaczną stosować te przepisy od dnia ... (*). Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

(*) 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 72

Uchylenie

1. Dyrektywy 78/176/EWG, 82/883/EWG, 92/112/EWG, 96/61/WE, 1999/13/WE i 2000/76/WE, zmienione dyrektywami wymienionymi w załączniku IX część A, tracą moc od dnia ... (*), bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów przeniesienia do prawa krajowego i zastosowania dyrektyw określonych w załączniku IX część B.

2. Dyrektywa 2001/80/WE, zmieniona dyrektywami wymienionymi w załączniku IX część A, traci moc od dnia 1 stycznia 2016, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów przeniesienia do prawa krajowego i zastosowania dyrektyw określonych w załączniku IX część B.

3. Odesłanie do uchylonych dyrektyw należy odczytywać jako odesłanie do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku X.

Artykuł 73

Przepisy przejściowe

1. W odniesieniu do instalacji, o których mowa w załączniku I pkt 1.2, 1.3, 1.4, 2.1–2.4, pkt 2.5 lit. a) i b), pkt 2.6, 3, 4.1–4.6, 5.1, 5.2, pkt 5.3 lit. a) i b), pkt 5.4, pkt 6.1 lit. a) i b), pkt 6.2–6.5, pkt 6.6 lit. b) i c), pkt 6.7 i 6.8, oraz instalacji, o których mowa w pkt. 1.1, o nominalnej mocy cieplnej 50 MW lub wyższej, i instalacji, o których mowa w pkt 6.6 lit. a), z ponad 40 000 miejscami dla drobiu, i które są eksploatowane i posiadają pozwolenie lub które złożyły kompletny wniosek o pozwolenie przed dniem, o którym mowa w art. 71 ust. 1, pod warunkiem, że te instalacje zostały wprowadzone do eksploatacji nie później niż rok po tym dniu, państwa członkowskie stosują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne przyjęte zgodnie z art. 71 ust. 1 od dnia ... (**).

2. W odniesieniu do instalacji, o których mowa w załączniku I pkt 2.5 lit. c), pkt 5.3 lit. c), d) i e), pkt 6.1 lit. c), pkt 6.9 i 6.10, oraz instalacji, o których mowa w pkt. 1.1, o nominalnej mocy cieplnej poniżej 50 MW oraz instalacji, o których mowa w pkt 6.6 lit. a), z poniżej 40 000 miejscami dla drobiu, i które są eksploatowane przed dniem, o którym mowa w art. 71 ust. 1, państwa członkowskie stosują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne przyjęte zgodnie z art. 71 ust. 1 od dnia... (**).

3. W odniesieniu do instalacji spalania objętych rozdziałem III państwa członkowskie stosują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne przyjęte zgodnie z art. 71 ust. 1 od dnia 1 stycznia 2016 r.

4. W odniesieniu do instalacji spalania, które współspalają odpady, załącznik VI część 4 pkt 3.1 stosuje się do dnia 31 grudnia 2015 r.

Od dnia 1 stycznia 2016 r. w odniesieniu do tych obiektów stosuje się załącznik VI część 4 pkt 3.2.

(*) 3 lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

(**) 3 lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

(***) 54 miesiące od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Artykuł 74

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 75

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Kategorie działalności przemysłowej, o której mowa w art. 11

Wartości progowe przedstawione poniżej zasadniczo odnoszą się do możliwości produkcyjnych lub wydajności produkcji. Jeżeli kilka działań objętych tym samym punktem jest prowadzonych w tej samej instalacji, możliwości takich działań sumują się.

W przypadku instalacji spalania wykorzystywanych w placówkach służby zdrowia przy obliczaniu całkowitej nominalnej mocy cieplnej instalacji, o której mowa w pkt 1.1, uwzględnia się jedynie normalną zdolność eksploatacyjną.

Przy obliczaniu całkowitej nominalnej mocy cieplnej instalacji, o których mowa w pkt 1.1, instalacje spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 3 MW nie są uwzględniane dla celów tego obliczania.

Przy obliczaniu całkowitej nominalnej mocy cieplnej instalacji, o których mowa w pkt 1.1, instalacje spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 50 MW, które są eksploatowane najwyżej 500 godzin rocznie, nie są uwzględniane dla celów tego obliczania.

1. Przemysł energetyczny
 - 1.1. Spalanie paliw w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy cieplnej wynoszącej 20 MW lub więcej
 - 1.2. Rafinacja oleju mineralnego i gazu
 - 1.3. Produkcja koksu
 - 1.4. Gazyfikacja lub skraplanie paliw
2. Produkcja i obróbka metali
 - 2.1. Prażenie lub spiekanie rudy metalu (łącznie z rudą siarczkową)
 - 2.2. Produkcja surówki odlewniczej lub stali (pierwotny i wtórny wytop), łącznie z odlewaniem stałym, z wydajnością powyżej 2,5 ton na godzinę

Wtorek, 10 marca 2009 r.

- 2.3. Obróbka metali żelaznych:
- eksploatacja walcowni gorących o wydajności przekraczającej 20 ton surówki na godzinę;
 - eksploatacja kuźni z młotami o energii przekraczającej 50 kilodżuli na młot, gdzie stosowana energia cieplna przekracza 20 MW;
 - stosowanie metalowych powłok ochronnych z wsadem przekraczającym 2 tony surówki na godzinę.
- 2.4. Eksploatacja odlewni metali żelaznych z wydajnością przekraczającą 20 ton dobrych odlewów dziennie
- 2.5. Obróbka metali nieżelaznych:
- produkcja surówki nieżelaznej z rud metali, koncentratów lub surowców wtórnych w wyniku procesów metalurgicznych, chemicznych lub elektrolitycznych;
 - wytop, łącznie ze stapianiem, metali nieżelaznych, łącznie z produktami z odzysku, o wydajności topienia przekraczającej 4 tony dziennie dla ołowiu i kadmu lub 20 ton dziennie dla wszystkich innych metali i z wyłączeniem eksploatacji odlewni;
 - eksploatacja odlewni metali nieżelaznych produkujących odlewy metalowe o wydajności **topienia** przekraczającej 2,4 tony dziennie dla ołowiu i kadmu lub 12 ton dziennie dla wszystkich innych metali.
- 2.6. Powierzchniowa obróbka metalu lub materiałów z tworzyw sztucznych z wykorzystaniem procesów elektrolitycznych lub chemicznych, gdzie objętość zbiorników przekracza 30 m³
3. Przemysł mineralny
- Produkcja klinkieru cementowego w piecach rotacyjnych o wydajności przekraczającej 500 ton dziennie lub do produkcji wapna w piecach rotacyjnych albo innych piecach o wydajności powyżej 50 ton dziennie
 - Produkcja azbestu lub produktów na bazie azbestu
 - Wytwarzanie szkła, łącznie z włóknem szklanym, z wydajnością przetopu przekraczającą 20 ton dziennie
 - Wytop substancji mineralnych, łącznie z produkcją włókien mineralnych, o wydajności przekraczającej 20 ton dziennie
 - Produkcja wyrobów ceramicznych przez wypalanie, w szczególności produkcja dachówek, cegieł, cegieł ognioodpornych, kafelków, wyrobów kamionkowych i porcelany, o wydajności powyżej 75 ton dziennie **oraz** o gęstości powyżej 300 kg/m³ na piec
4. Przemysł chemiczny
- Dla celów niniejszej sekcji produkcja w rozumieniu kategorii działalności objętych niniejszą sekcją oznacza produkcję na skalę przemysłową, polegającą na chemicznej lub biologicznej obróbce substancji lub grup substancji wymienionych w pkt 4.1–4.7
- 4.1. Produkcja organicznych substancji chemicznych, takich jak:
- węglowodory proste (łańcuchowe lub pierścieniowe, nasycone lub nienasycone, alifatyczne lub aromatyczne);
 - węglowodory zawierające tlen, takie jak alkohole, aldehydy, ketony, kwasy karboksylowe, estry, octany, etery, nadtlutki, żywice epoksydowe;
 - węglowodory siarkawe;
 - węglowodory azotowe, takie jak aminy, amidy, związki azotawe, nitrozwiązki lub związki azotanu, nityle, izocyjanki;
 - węglowodory zawierające fosfor;

Wtorek, 10 marca 2009 r.

- f) węglowodory halogenowe;
 - g) związki organometaliczne;
 - h) podstawowe tworzywa sztuczne (syntetyczne włókna polimerowe i włókna na bazie celulozy);
 - i) kauczuki syntetyczne;
 - j) farby i pigmenty;
 - k) produkty i środki powierzchniowo czynne;
- 4.2. Produkcja nieorganicznych substancji chemicznych, takich jak:
- a) gazy, takie jak amoniak, chlor lub chlorowodory, fluor lub fluorowodory, tlenki węgla, związki siarki, tlenki azotu, wodór, dwutlenek siarki, chlorek karbonylu;
 - b) kwasy, takie jak kwas chromowy, fluorowodorowy, fosforowy, azotowy, solny, siarkowy, oleum, kwasy siarkawe;
 - c) zasady, takie jak wodorotlenek amonu, wodorotlenek potasu, wodorotlenek sodu;
 - d) sole, takie jak chlorek amonu, chloran potasu, węglan potasu, węglan sodu, peroksoboran, azotan srebra;
 - e) niemetale, tlenki metali lub inne związki nieorganiczne, takie jak węglík wapnia, silikon, węglík silikonu.
- 4.3. Produkcja nawozów na bazie fosforu, azotu i potasu (nawozy proste lub złożone)
- 4.4. Produkcja środków ochrony roślin lub biocydów
- 4.5. Produkcja produktów farmaceutycznych łącznie z produktami pośrednimi
- 4.6. Produkcja materiałów wybuchowych
- 4.7. Produkcja substancji chemicznych wykorzystywanych jako paliwo lub smary
5. Gospodarka odpadami
- 5.1. Unieszkodliwianie lub odzyskiwanie odpadów niebezpiecznych o wydajności przekraczającej 10 ton dziennie obejmujące następujące rodzaje działalności:
- a) obróbka biologiczna;
 - b) obróbka fizyczno-chemiczna;
 - c) spalanie lub współspalanie;
 - d) mielenie lub mieszanie;
 - e) przepakowanie;
 - f) magazynowanie o pojemności przekraczającej 10 ton;
 - g) wykorzystanie głównie jako paliwo lub w celu wytwarzania energii;
 - h) odzysk/regeneracja rozpuszczalników;
 - i) recykling/odzysk materiałów nieorganicznych innych niż metale lub związki metali;
 - j) regeneracja kwasów lub zasad;
 - k) odzyskiwanie składników stosowanych w celu ograniczenia zanieczyszczeń;
 - l) odzyskiwanie składników z katalizatorów;
 - m) powtórna rafinacja oleju lub inne sposoby ponownego wykorzystania oleju.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

- 5.2. Spalanie i **współspalanie** odpadów innych niż niebezpieczne o wydajności przekraczającej 3 tony na godzinę.
- 5.3. Unieszkodliwianie lub odzyskiwanie odpadów innych niż niebezpieczne, o wydajności przekraczającej 50 ton dziennie obejmujące następujące rodzaje działalności:
- a) obróbka biologiczna;
 - b) obróbka fizyczno-chemiczna; z **wyłączeniem działalności objętej dyrektywą Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych⁽¹⁾ oraz takich, które dają w wyniku wyłącznie osad oczyszczony zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie⁽²⁾; niniejsze wyłączenie stosuje się jedynie w przypadkach osiągnięcia co najmniej takiego samego poziomu ochrony środowiska, jak w ramach niniejszej dyrektywy;**
 - c) obróbka wstępna odpadów przeznaczonych do współspalenia;
 - d) obróbka żużlu i popiołów **nieobjęta innymi kategoriami działalności przemysłowej;**
 - e) obróbka złomu **w strzępiarkach.**
- 5.4 Składowiska odpadów przyjmujące ponad 10 ton odpadów dziennie lub o całkowitej pojemności przekraczającej 25 000 ton, z wyjątkiem składowisk odpadów obojętnych
6. Inne rodzaje działalności
- 6.1. Produkcja w instalacjach przemysłowych:
- a) pulpy drzewnej lub innych materiałów włóknistych;
 - b) papieru lub tektury, o wydajności przekraczającej 20 ton dziennie;
 - c) paneli drewnopochodnych z wyjątkiem sklejki, o wydajności przekraczającej 600 m³ dziennie.
- 6.2. Obróbka wstępna (mycie, bielenie, merceryzacja) lub barwienie włókien albo materiałów włókienniczych, o wydajności przekraczającej 10 ton dziennie
- 6.3. Garbowanie skór, o wydajności przekraczającej 12 ton produktu końcowego dziennie
- 6.4. a) Prowadzenie rzeźni, w których produkcja tusz przekracza 50 ton dziennie
- b) Obróbka i przetwórstwo poza wyłącznym pakowaniem następujących surowców przetworzonych lub nieprzetworzonych dla celów wytwarzania produktów spożywczych przeznaczonych dla ludzi lub zwierząt z:
- (i) surowych produktów pochodzenia zwierzęcego (innych niż wyłącznie mleko), o wydajności dziennej przekraczającej 75 ton produktu końcowego
 - (ii) surowych produktów roślinnych, o wydajności dziennej przekraczającej 300 ton produktu końcowego
 - (iii) mieszanki surowych produktów pochodzenia zwierzęcego i roślinnego, o wydajności dziennej produktu końcowego przekraczającej:
 - 75 ton jeżeli A wynosi 10 lub więcej; lub
 - $[300 - (22,5 \times A)]$ w pozostałych przypadkachgdzie „A” oznacza część materiału zwierzęcego (w procentach) w odniesieniu do wydajności produkcji produktu końcowego
- Końcowa waga produktu nie obejmuje opakowania.
- Niniejsza podsekcja nie ma zastosowania, jeżeli surowcem jest samo mleko.

⁽¹⁾ Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40.

⁽²⁾ Dz.U. L 181 z 4.7.1986, s. 6

Wtorek, 10 marca 2009 r.

- c) Obróbka i przetwórstwo samego mleka, o ilości otrzymywanego mleka przekraczającej 200 ton dziennie (średnia roczna)
- 6.5. Unieszkodliwianie lub recykling zwierząt padłych lub odpadów zwierzęcych, o wydajności przekraczającej 10 ton dziennie
- 6.6 Intensywna hodowla drobiu i świń, z więcej niż:
- a) 40 000 **miejsc dla drobiu**
- b) 2 000 miejscami dla tuczników (powyżej 30 kg), lub
- c) 750 miejscami dla macior
- W przypadku gatunków drobiu innych niż wymienione w lit. a) lub hodowli różnych gatunków wymienionych w lit. a), b) i c) w tej samej instalacji, próg oblicza się na podstawie równoważnych czynników wydzielania azotu porównanych z powyższymi progami. **Komisja ustala wskazówki dotyczące obliczania progów i określania równoważnych czynników wydzielania azotu.**
- 6.7 Powierzchniowa obróbka substancji, przedmiotów lub produktów, z wykorzystaniem rozpuszczalników organicznych, w szczególności do obróbki, drukowania, powlekania, odtuszczania, uszczelniania, sortowania, malowania, czyszczenia lub impregnowania za pomocą rozpuszczalnika organicznego, o wydajności przekraczającej 150 kg na godzinę lub przekraczającej 200 ton rocznie
- 6.8 Produkcja węgla (twardego palonego) lub elektrografitu, w drodze spalania lub grafityzacji
- 6.9 Konserwacja drewna i produktów z drewna o wydajności przekraczającej 50 m³ dziennie.
- 6.10 Zewnętrzne oczyszczanie ścieków nieobjętych dyrektywą || 91/271/EWG || pochodzących z instalacji objętych rozdziałem I.

ZAŁĄCZNIK II**Wykaz substancji zanieczyszczających****POWIETRZE**

1. Ditlenek siarki i inne związki siarki
2. Tlenki azotu i inne związki azotu
3. Tlenek węgla
4. Lotne związki organiczne
5. Metale i ich związki
6. Pył oraz drobne cząstki pyłu zawieszzonego
7. Azbest (pył zawieszony, włókna)
8. Chlor i jego związki
9. Fluor i jego związki
10. Arsen i jego związki

Wtorek, 10 marca 2009 r.

11. Cyjanki
12. Substancje i preparaty, co do których udowodniono, że posiadają właściwości rakotwórcze i mutagenne lub właściwości, które drogą powietrzną mogą wpłynąć na rozmnażanie
13. Polichlorowane dwubenzodioksyny i polichlorowane dwubenzofurany

WODA

1. Związki chloroorganiczne i substancje mogące tworzyć takie związki w środowisku wodnym
2. Związki fosforoorganiczne
3. Związki cynoorganiczne
4. Substancje i preparaty, co do których udowodniono, że posiadają właściwości rakotwórcze i mutagenne lub właściwości, które mogą wpływać na rozmnażanie w lub przez środowisko wodne
5. Węglowodory trwale oraz trwale i bioakumulacyjne, toksyczne substancje organiczne
6. Cyjanki
7. Metale i ich związki
8. Arsen i jego związki
9. Biocydy i środki ochrony roślin
10. Materiały zawieszane
11. Substancje, które przyczyniają się do eutrofizacji (zwłaszcza azotany i fosforany)
12. Substancje, które mają niepożądany wpływ na równowagę tlenową (oraz można dokonywać ich pomiaru z wykorzystaniem parametrów, takich jak biochemiczne zapotrzebowanie tlenu, ChZT itd.)
13. Substancje wymienione w załączniku X do dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

ZAŁĄCZNIK III

Kryteria ustalania najlepszych dostępnych technik

1. wykorzystanie technologii o niskiej ilości odpadów;
2. wykorzystanie substancji mniej niebezpiecznych;
3. zwiększanie odzysku i recyklingu substancji wytwarzanych i wykorzystywanych w procesie oraz odpadów, w stosownych przypadkach;
4. porównywalne procesy, urządzenia lub metody działania, które zostały wypróbowane i odniosły sukces na skalę przemysłową;
5. postęp technologiczny i rozwój wiedzy;

Wtorek, 10 marca 2009 r.

6. charakter, skutki i wielkość danych emisji;
7. terminy przekazania do eksploatacji nowych lub istniejących instalacji;
8. czas potrzebny do wprowadzenia najlepszych dostępnych technik;
9. zużycie i właściwości surowców (łącznie z wodą) wykorzystywanych w procesie oraz ich wydajność energetyczna;
10. potrzeba zapobiegania lub ograniczania do minimum całkowitego wpływu emisji na środowisko naturalne oraz związanych z tym zagrożeń;
11. potrzeba zapobiegania wypadkom oraz minimalizowania skutków dla środowiska naturalnego;

ZAŁĄCZNIK IV

Udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji

1. Społeczeństwo jest informowane (poprzez ogłoszenia publiczne lub inne właściwe środki, takie jak media elektroniczne, gdy są dostępne) o następujących kwestiach w procedurze podejmowania decyzji lub, najpóźniej, kiedy tylko informacje mogą być należycie dostarczone:
 - a) wniosek o pozwolenie lub, jeżeli zaistnieją takie przypadki, propozycja uaktualnienia pozwolenia lub warunków pozwolenia zgodnie z art. 22, włączając opis elementów wymienionych w art. 13 ust. 1;
 - b) powstanie nowych lub zaktualizowanych ogólnych wiążących zasad zgodnie z art. 18, łącznie z proponowanymi wymogami dotyczącymi tych zasad oraz nietechnicznym streszczeniem ram prawnych i administracyjnych, zgodnie z którymi zasady będą stosowane.
 - c) gdzie stosowne, fakt, że decyzja poddana jest krajowej lub transgranicznej ocenie wpływu na środowisko lub konsultacjom między państwami członkowskimi zgodnie z art. 28;
 - d) dane szczegółowe właściwych organów odpowiedzialnych za podejmowanie decyzji, tych, od których można uzyskać istotne informacje, tych, do których mogą być przedkładane komentarze i zapytania oraz szczegóły harmonogramu na przekazanie komentarzy lub zapytań;
 - e) charakter możliwych decyzji lub, jeżeli jest tylko jedna, projekt decyzji;
 - f) gdzie stosowne, szczegóły odnoszące się do propozycji dotyczącej aktualizacji pozwolenia lub warunków pozwolenia;
 - g) wskazanie czasu i miejsc, gdzie lub za pomocą których istotne informacje są udostępniane;
 - h) szczegóły uzgodnień dotyczących udziału społeczeństwa, wydane zgodnie z pkt 5.
2. Państwa członkowskie zapewniają, że w odpowiednich ramach czasowych następujące informacje są podawane do wiadomości zainteresowanej społeczności:
 - a) zgodnie z ustawodawstwem krajowym, główne sprawozdania i porady wydane właściwemu organowi lub organom w czasie gdy zainteresowana społeczność była informowana zgodnie z pkt 1;
 - b) zgodnie z przepisami dyrektywy 2003/4/WE informacje inne niż te określone w pkt 1, które mają związek z decyzją zgodnie z art. 6 oraz które są udostępniane dopiero po poinformowaniu zainteresowanej społeczności zgodnie z pkt 1.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

3. Zainteresowana społeczność uprawniona jest do przekazania właściwym organom komentarzy i opinii przed podjęciem decyzji.
4. Rezultaty konsultacji przeprowadzonych zgodnie z niniejszym załącznikiem muszą być wzięte pod uwagę w momencie podejmowania decyzji.
5. Szczegółowe regulacje dotyczące informowania społeczeństwa (na przykład poprzez rozlepianie plakatów w obrębie określonego promienia lub publikację w lokalnych gazetach) oraz konsultowania zainteresowanej społeczności (na przykład poprzez pisemne propozycje lub w drodze publicznego zapytania), są ustalane przez państwa członkowskie. Przewidziane są odpowiednie ramy czasowe dla różnych faz, dające wystarczającą ilość czasu na poinformowanie społeczeństwa oraz zainteresowanej społeczności, aby przygotowało i skutecznie uczestniczyło w podejmowaniu decyzji dotyczących środowiska, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego załącznika.

ZAŁĄCZNIK V

Przepisy techniczne dotyczące instalacji spalania

Część 1

Dopuszczalne wielkości emisji dla instalacji spalania, o których mowa w art. 32 ust. 2

1. Wszystkie dopuszczalne wielkości emisji oblicza się w temperaturze 273,15 K, pod ciśnieniem 101,3 kPa i po odliczeniu zawartości pary wodnej w gazach odlotowych, przy znormalizowanej zawartości O₂ wynoszącej 6 % dla paliw stałych, 3 % dla kotłów wykorzystujących paliwa płynne i gazowe, oraz 15 % dla turbin i silników gazowych.

W przypadku turbin gazowych pracujących w cyklu łączonym (CCGT) z dodatkowym opalaniem, znormalizowana zawartość O₂ może zostać określona przez właściwy organ, z uwzględnieniem szczególnych cech przedmiotowej instalacji.

2. Dopuszczalne wielkości emisji (mg/Nm³) dla SO₂ dla kotłów wykorzystujących paliwa stałe lub płynne

Nominalna moc cieplna (MWth)	Węgiel kamienny i brunatny	Biomasa	Torf	Paliwa płynne
50-100	400	200	300	350
100-300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

Instalacje spalania stosujące paliwa **płynne i o nominalnej mocy cieplnej poniżej 500 MW**, które otrzymały pozwolenie przed dniem 27 listopada 2002 r. oraz które w ciągu roku działają przez okres nie dłuższy niż 1 500 godzin (średnia krocząca z pięciu lat) podlegają wielkości dopuszczalnej emisji dla NO_x wynoszącej 800 mg/Nm³.

3. Dopuszczalne wielkości emisji (mg/Nm³) dla SO₂ dla kotłów wykorzystujących paliwa gazowe

Ogółem	35
Gaz skroplony	5
Gazy niskokaloryczne z pieców koksowniczych	400
Niskokaloryczne gazy wielkopieczowe	200

4. Dopuszczalne wielkości emisji (mg/Nm³) dla NO_x dla kotłów wykorzystujących paliwa stałe lub płynne

Nominalna moc cieplna (MWth)	Węgiel kamienny i brunatny	Biomasa i torf	Paliwa płynne
50-100	300 450 w przypadku spalania sproszkowanego węgla brunatnego	300	450
100-300	200	250	200
> 300	200	200	150

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Instalacje spalania stosujące paliwa stałe **lub płynne** i o nominalnej mocy cieplnej nieprzekraczającej 500 MW, które otrzymały pozwolenie przed dniem 27 listopada 2002 r. oraz które w ciągu roku działają przez okres nie dłuższy niż 1 500 godzin (średnia krocząca z pięciu lat) podlegają wielkości dopuszczalnej emisji dla NO_x wynoszącej 450 mg/Nm^3 .

Instalacje spalania stosujące paliwa stałe **lub płynne** i o nominalnej mocy cieplnej wynoszącej 500 MW lub więcej, które otrzymały pozwolenie przed dniem 1 lipca 1987 r. oraz które w ciągu roku działają przez okres nie dłuższy niż 1 500 godzin (średnia krocząca z pięciu lat) podlegają wielkości dopuszczalnej emisji dla NO_x wynoszącej 450 mg/Nm^3 .

5. Dopuszczalne wielkości emisji (mg/Nm^3) dla NO_x oraz CO dla instalacji spalania opalanych gazem

	NO_x	CO
Kotły opalane gazem	100 ⁽⁵⁾	100
Turbiny gazowe (łącznie z CCGT) wykorzystujące jako paliwo gaz ziemny ⁽¹⁾	50 ⁽²⁾ ⁽³⁾	100
Turbiny gazowe (łącznie z CCGT) wykorzystujące jako paliwo gaz inny niż ziemny ⁽⁴⁾	90	100
Silniki gazowe	100	100

Uwagi

- (1) Gaz ziemny jest naturalnie występującym metanem o zawartości nie większej niż 20 % (objętościowo) składników obojętnych i innych składników.
- (2) 75 mg/Nm^3 w następujących przypadkach, gdy wydajność turbiny gazowej jest ustalona przy obciążeniu podstawowym według normy ISO:
- (i) turbiny gazowe wykorzystywane w połączonych systemach ciepłych i energii elektrycznej o ogólnej wydajności większej niż 75 %;
 - (ii) turbiny gazowe wykorzystywane w obiektach cyklu łązonego o rocznej średniej ogólnej wydajności elektrycznej większej niż 55 %;
 - (iii) turbiny gazowe dla urządzeń mechanicznych.
- (3) Dla turbin gazowych o pojedynczym cyklu, niepodlegających żadnej z kategorii wymienionych w pkt 2 uwagi, ale o wydajności większej niż 35 % — ustalonej przy obciążeniu podstawowym według normy ISO — dopuszczalna wielkość emisji NO_x wynosi $50\eta/35$, gdzie η jest wydajnością turbiny gazowej w warunkach obciążenia podstawowego według normy ISO, wyrażoną procentowo.
- (4) Te dopuszczalne wielkości emisji stosuje się również w odniesieniu do turbin gazowych wykorzystujących średnie i lekkie destylaty jako paliwo płynne.
Dla turbin gazowych (łącznie z CCGT) wielkości dopuszczalne emisji NO_x i CO wymienione w tabeli znajdującej się w niniejszym punkcie stosuje się jedynie powyżej 70 % obciążenia.
Turbiny gazowe **lub silniki gazowe** do użytku na wypadek awarii, które działają krócej niż 500 godzin rocznie, nie są objęte wielkościami dopuszczalnymi emisji, określonymi w niniejszym punkcie. Operator takich obiektów zapisuje wykorzystany czas działania.
- (5) **Dla instalacji, o których mowa w art. 4 ust. 1 i art. 4 ust 3 dyrektywy 2001/80/WE do wykorzystywania gazu wielkopieczowego lub gazu koksowniczego, ditlenku azotu i tlenku azotu wyrażonego jako ditlenek azotu, stosuje się dopuszczalną wartość emisji w wysokości 135 mg/Nm^3 .**

6. Dopuszczalne wielkości emisji (mg/Nm^3) dla pyłu dla kotłów wykorzystujących paliwa stałe lub płynne

Nominalna moc cieplna (MWth)	Węgiel kamienny i brunatny	Biomasa i torf	Paliwa płynne
50-100	30	30	30
100-300	25	20	25
> 300	20	20	20

7. Dopuszczalne wielkości emisji (mg/Nm^3) dla pyłu dla kotłów wykorzystujących paliwa gazowe

Ogółem	5
Gazu wielkopieczowy	10
Gazy produkowane w przemyśle stalowym, które mogą być wykorzystywane gdzie indziej	30

Część 2

Wielkości dopuszczalne emisji w odniesieniu do instalacji spalania, o których mowa w art. 32 ust. 3

1. Wszystkie dopuszczalne wielkości emisji oblicza się w temperaturze 273,15 K, pod ciśnieniem 101,3 kPa i po odliczeniu zawartości pary wodnej w gazach odlotowych, przy znormalizowanej zawartości O_2 wynoszącej 6 % dla paliw stałych, 3 % dla kotłów wykorzystujących paliwa płynne i gazowe, oraz 15 % dla turbin i silników gazowych.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

W przypadku turbin gazowych pracujących w cyklu łączonym z dodatkowym opalaniem, znormalizowana zawartość O₂ może zostać określona przez właściwy organ, z uwzględnieniem szczególnych cech przedmiotowej instalacji.

2. Dopuszczalne wielkości emisji (mg/Nm³) dla SO₂ dla kotłów wykorzystujących paliwa stałe lub płynne

Nominalna moc cieplna (MWth)	Węgiel kamienny i brunatny	Biomasa	Torf	Paliwa płynne
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300 250 w przypadku spalania w łożu fluidalnym	200
> 300	150 200 w przypadku spalania w cyrkulacyjnym lub ciśnieniowym łożu fluidalnym	150	150 200 w przypadku spalania w łożu fluidalnym	150

3. Dopuszczalne wielkości emisji (mg/Nm³) dla SO₂ dla kotłów wykorzystujących paliwa gazowe

Ogółem	35
Gaz skroplony	5
Niskokaloryczne gazy koksownicze	400
Niskokaloryczne gazy wielkopieczowe	200

4. Dopuszczalne wielkości emisji (mg/Nm³) dla NO_x dla kotłów wykorzystujących paliwa stałe lub płynne

Nominalna moc cieplna (MWth)	Węgiel kamienny i brunatny	Biomasa i torf	Paliwa płynne
50-100	300 400 w przypadku spalania sproszkowanego węgla brunatnego	250	300
100-300	200	200	150
> 300	150 200 w przypadku spalania sproszkowanego węgla brunatnego	150	100

5. Dopuszczalne wielkości emisji (mg/Nm³) dla NO_x oraz CO dla instalacji spalania opalanych gazem

	NO _x	CO
Kotły opalane gazem	100	100
Turbiny gazowe (łącznie z CCGT) (1)	50 (2)	100
Silniki gazowe	75	100

Uwagi

(1) W odniesieniu do turbin gazowych wykorzystujących jako paliwo płynne lekkie i średnie destylaty mają również zastosowanie wielkości dopuszczalne emisji dla NO_x i CO określone w niniejszym punkcie.

(2) Dla turbin gazowych o pojedynczym cyklu, o wydajności większej niż 35 % — ustalonej przy obciążeniu podstawowym według normy ISO — dopuszczalna wielkość emisji NO_x wynosi 50xη/35, gdzie η jest wydajnością turbiny gazowej w warunkach obciążenia podstawowego według normy ISO, wyrażoną procentowo.

Dla turbin gazowych (łącznie z CCGT) wielkości dopuszczalne emisji NO_x i CO wymienione w niniejszym punkcie stosuje się jedynie powyżej 70 % obciążenia.

Turbiny gazowe **lub silniki gazowe** do użytku na wypadek awarii, które działają krócej niż 500 godzin rocznie, są wyłączone z wielkości dopuszczalnych emisji, określonych w niniejszym punkcie. Operator takich obiektów zapisuje wykorzystany czas działania.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

6. Dopuszczalne wielkości emisji (mg/Nm³) dla pyłu dla kotłów wykorzystujących paliwa stałe lub płynne

Nominalna moc cieplna (MWth)	
50-300	20
> 300	10 20 dla biomasy i torfu

7. Dopuszczalne wielkości emisji (mg/Nm³) dla pyłu dla kotłów wykorzystujących paliwa gazowe

Ogółem	5
Gaz wielkopiecowy	10
Gazy produkowane w przemyśle stalowym, które mogą być wykorzystywane gdzie indziej	30

Część 3

Monitorowanie emisji

1. Stężenia SO₂, NO_x, CO i pyłu w gazach odlotowych z każdej instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej 100 MW lub większej podlegają ciągłym pomiarom.

■

2. Właściwy organ może zdecydować o niewymaganiu ciągłych pomiarów, o których mowa w pkt 1, w następujących przypadkach:
- dla instalacji spalania o żywotności mniejszej niż 10 000 godzin funkcjonowania;
 - dla SO₂ i pyłu z instalacji spalania opalanych gazem ziemnym;
 - dla SO₂ z instalacji spalania opalanych olejem o znanej zawartości siarki, w przypadku gdy brak sprzętu odsiarczającego gazy odlotowe;
 - dla SO₂ z instalacji spalania opalanych biomasą jeżeli operator może udowodnić, że emisje SO₂ w żadnych warunkach nie mogą być wyższe od określonych przepisami dopuszczalnych wielkości emisji.
3. W przypadku gdy nie są wymagane pomiary ciągłe, pomiary SO₂, NO_x, pyłu, oraz w przypadku obiektów opalanych gazem, również pomiary CO wymagane są przynajmniej raz na sześć miesięcy.
4. W przypadku instalacji spalania opalanych węglem kamiennym lub brunatnym, pomiar całkowitych emisji rtęci dokonywany jest przynajmniej raz do roku.
5. Alternatywnie do pomiarów SO₂ i NO_x o których mowa w pkt 3, w celu określenia emisji SO₂ i NO_x można wykorzystywać inne procedury zweryfikowane i zatwierdzone przez właściwy organ. Takie procedury wykorzystują odpowiednie normy CEN, lub jeśli normy CEN nie są dostępne, normy ISO, normy krajowe lub międzynarodowe, które zapewnią dostarczenie danych równoważnej jakości naukowej.
6. Właściwy organ jest powiadamiany o znaczących zmianach w typie wykorzystanego paliwa lub sposobach działania obiektu. Właściwy organ decyduje, czy wymagania monitorowania ustanowione w pkt 1-4 są wciąż odpowiednie, czy wymagają dostosowania.
7. Pomiary ciągłe przeprowadzane zgodnie z pkt 1 obejmują pomiar zawartości tlenu, temperatury, ciśnienia i zawartości pary wodnej gazów odlotowych. Ciągły pomiar zawartości pary wodnej w gazach odlotowych nie jest konieczny, pod warunkiem że zapewni się wysuszenie próbki gazu odlotowego przed analizą emisji.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

8. Pobieranie próbek i analiza odpowiednich substancji zanieczyszczających i pomiary parametrów procesu, jak również zapewnienie jakości zautomatyzowanych systemów pomiarowych i referencyjne metody pomiarowe mające na celu kalibrację tych systemów przeprowadzane są zgodnie z normami CEN. Jeśli normy CEN nie są dostępne, stosuje się normy ISO, normy krajowe lub międzynarodowe, które zapewnią dostarczenie danych o równoważnej jakości naukowej.

Zautomatyzowane systemy pomiarowe podlegają kontroli za pomocą równoległych pomiarów przy zastosowaniu metod referencyjnych co najmniej raz w roku..

Operator powiadamia właściwy organ o wynikach sprawdzania zautomatyzowanych systemów pomiarowych.

9. Przy poziomie dopuszczalnej wielkości emisji wartość 95 % przedziałów ufności pojedynczego zmierzonego wyniku nie przekracza następujących wartości procentowych dopuszczalnej wielkości emisji:

Tlenek węgla:	10 %
Ditlenek siarki	20 %
Tlenki azotu	20 %
Pył	30 %

10. Zatwierdzone godzinne i dzienne wartości średnie ustalane są ze zmierzonych ważnych średnich wartości godzinnych po odjęciu wartości przedziału ufności, określonego w pkt 9.

Każdy dzień, w którym więcej niż trzy średnie wartości godzinne są nieważne z powodu niesprawności lub konserwacji zautomatyzowanego systemu pomiarowego, jest unieważniany. Jeżeli w ciągu roku więcej niż dziesięć dni jest nieważnych w odniesieniu do takich sytuacji, właściwy organ wymaga od operatora podjęcia odpowiednich środków w celu poprawy wiarygodności zautomatyzowanego systemu pomiarowego.

Część 4

Ocena zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji

1. W przypadku pomiarów ciągłych uznaje się, że dopuszczalne wielkości emisji określone w części 1 i 2 są przestrzegane, jeżeli ocena wyników pomiarowych wskazuje – w odniesieniu do godzin funkcjonowania w ciągu roku kalendarzowego – że spełnione zostały wszystkie następujące warunki:
 - a) a) żadna z zatwierdzonych średnich wartości **dziennych** nie przekracza wielkości dopuszczalnych emisji określonych w części 1 i 2;
 - |**
 - b) 95 % wszystkich zatwierdzonych średnich wartości godzinnych w ciągu roku nie przekracza 200 % odpowiednich wielkości dopuszczalnych emisji określonych w części 1 i 2.
 - |**
2. W przypadku gdy nie są wymagane pomiary ciągłe, dopuszczalne wielkości emisji określone w części 1 i 2 uważa się za przestrzegane, jeśli wyniki każdej serii pomiarów lub innych procedur określonych i ustalonych zgodnie z zasadami przewidzianymi przez właściwe organy nie przekraczają dopuszczalnych wielkości emisji.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

ZAŁĄCZNIK VI

Przepisy techniczne dotyczące spalarni odpadów i współspalarni odpadów

Część 1

Definicje

Do celów niniejszego załącznika stosuje się następujące definicje:

- a) „istniejąca spalarnia odpadów ” oznacza jedną z następujących spalarni odpadów:
- (i) która była eksploatowana i która miała pozwolenie zgodnie z obowiązującym prawodawstwem wspólnotowym przed dniem 28 grudnia 2002 r.,
 - (ii) której zezwolono lub która została zarejestrowana do celów spalania odpadów i miała pozwolenie wydane przed dniem 28 grudnia 2002 r. zgodnie z obowiązującym prawodawstwem wspólnotowym pod warunkiem, że obiekt uruchomiono nie później niż dnia 28 grudnia 2003 r.,
 - (iii) która według opinii właściwego organu była przedmiotem pełnego wniosku o pozwolenie przed dniem 28 grudnia 2002 r. pod warunkiem, że obiekt został uruchomiony nie później niż dnia 28 grudnia 2004 r.;
- b) „nowa spalarnia odpadów” oznacza każdą spalarnię odpadów nieobjętą lit. a).

Część 2

Współczynniki równoważności dla dibenzo-p-dioksyn i dibenzofuranów

W celu określenia całkowitego stężenia dioksyn i furanów, przed dodaniem mnoży się stężenie masowe następujących dibenzo-p-dioksyn i dibenzofuranów przez następujące współczynniki równoważności:

	Współczynnik równoważ- nika toksyczności
2,3,7,8 — Tetrachlorodibenzodioksyna (TCDD)	1
1,2,3,7,8 — Pentachlorodibenzodioksyna (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 — Hexachlorodibenzodioksyna (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Heksachlorodibenzodioksyna (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 — Heksachlorodibenzodioksyna (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — Heptachlorodibenzodioksyna (HpCDD)	0,01
Oktachlorodibenzodioxin (OCDD)	0,001
2,3,7,8 — Tetrachlorodibenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 — Pentachlorodibenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 — Pentachlorodibenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 — Heksachlorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Heksachlorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 — Heksachlorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 — Heksachlorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — Heptachlorodibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 — Heptachlorodibenzofuran (HpCDF)	0,01
Oktachlorodibenzofuran (OCDF)	0,001

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Część 3

Dopuszczalne wielkości emisji do powietrza dla spalarni odpadów

1. Wszystkie dopuszczalne wielkości emisji oblicza się w temperaturze 273,15 K, pod ciśnieniem 101,3 kPa i po odliczeniu zawartości pary wodnej w gazach odlotowych.

Są one normalizowane w warunkach 11 % zawartości tlenu w gazie odlotowym, z wyjątkiem przypadków spalania mineralnego oleju odpadowego zgodnie z definicją zawartą w art. 3 ust. 3 dyrektywy 2008/98/WE, kiedy są normalizowane w warunkach 3 % zawartości tlenu, oraz przypadków, o których mowa w części 6 pkt 2.7.

- 1.1 Średnie dzienne dopuszczalne wielkości emisji następujących substancji zanieczyszczających (mg/Nm³)

Pył ogółem	10
Substancje organiczne w formie gazu i pary, wyrażone jako węgiel organiczny ogółem (TOC)	10
Chlorowodór (HCl)	10
Fluorek wodoru (HF)	1
Ditlenek siarki (SO ₂)	50
Tlenek azotu (NO) i ditlenek azotu (NO ₂) wyrażone jako NO ₂ dla istniejących spalarni odpadów o zdolności nominalnej ponad 6 ton na godzinę lub nowych spalarni odpadów	200
Tlenek azotu (NO) i ditlenek azotu (NO ₂) wyrażone jako NO ₂ dla istniejących spalarni odpadów o zdolności nominalnej 6 ton na godzinę lub mniej	400

- 1.2 Średnie półgodzinne dopuszczalne wielkości emisji następujących substancji zanieczyszczających (mg/Nm³)

	(100 %) A	(97 %) B
Pył ogółem	30	10
Substancje organiczne w formie gazu i pary, wyrażone jako węgiel organiczny ogółem (TOC)	20	10
Chlorowodór (HCl)	60	10
Fluorek wodoru (HF)	4	2
Ditlenek siarki (SO ₂)	200	50
Tlenek azotu (NO) i ditlenek azotu (NO ₂) wyrażone jako NO ₂ dla istniejących spalarni odpadów o zdolności nominalnej ponad 6 ton na godzinę lub nowych spalarni odpadów	400	200

- 1.3 Średnie dopuszczalne wielkości emisji (mg/Nm³) następujących metali ciężkich w okresie pobierania próbek wynoszącym minimalnie 30 minut, a maksymalnie 8 godzin

Kadm i jego związki, wyrażone jako kadm (Cd)	łącznie: 0,05	
Tal i jego związki, wyrażone jako tal (Tl)		
Rtęć i jej związki, wyrażone jako rtęć (Hg)	0,05	

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Antymon i jego związki, wyrażone jako antymon (Sb)	łącznie: 0,5	
Arsen i jego związki, wyrażone jako arsen (As)		
Ołów i jego związki, wyrażone jako ołów (Pb)		
Chrom i jego związki, wyrażone jako chrom (Cr)		
Kobalt i jego związki, wyrażone jako kobalt (Co)		
Miedź i jej związki, wyrażone jako miedź (Cu)		
Mangan i jego związki, wyrażone jako mangan (Mn)		
Nikiel i jego związki, wyrażone jako nikiel (Ni)		
Wanad i jego związki, wyrażone jako wanad (V)		

Te średnie wartości obejmują także odpowiednie emisje metali ciężkich i ich związków w formie gazu i pary.

- 1.4 Średnie dopuszczalne wielkości emisji (ng/Nm^3) dioksyn i furanów w okresie pobierania próbek wynoszącym minimalnie 6 godzin, a maksymalnie 8 godzin. Dopuszczalna wielkość emisji odnosi się do całkowitego stężenia dioksyn i furanów obliczonego zgodnie z częścią 2.

Dioksyny i furany	0,1
-------------------	-----

- 1.5 Dopuszczalne wielkości emisji (mg/Nm^3) tlenku węgla (CO) w gazach odlotowych:

- 50 jako średnia wartość dzienna;
- 100 jako średnia wartość półgodzinna.
- 150 jako średnia wartość 10-minutowa.

Właściwy organ może zezwolić na wyłączenia z dopuszczalnych wielkości emisji określonych w tym punkcie dla spalarni odpadów stosujących technologię łoża fluidalnego pod warunkiem że pozwolenie określa dopuszczalną wielkość emisji tlenku węgla (CO) nie wyższą niż $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ jako średnia wartość godzinna.

2. Dopuszczalne wielkości emisji mające zastosowanie w okolicznościach opisanych w art. 40 ust. 5 i art. 41.

Całkowite stężenie pyłu w emisjach do powietrza ze spalarni odpadów nie może w żadnym przypadku przekroczyć $150 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ wyrażonych jako średnia półgodzinna. Nie wolno przekraczać dopuszczalnych wielkości emisji do powietrza TOC i CO określonych w pkt 1.2 i pkt 1.5 lit. b).

3. Państwa członkowskie mogą ustanowić reguły rządzące wyłączeniami przewidzianymi w niniejszym załączniku.

Część 4

Określenie dopuszczalnych wielkości emisji dla współspalania odpadów

1. W każdym przypadku, gdy w tabeli w niniejszej części nie została określona właściwa całkowita dopuszczalna wielkość emisji „C”, stosuje się następujący wzór (regułę mieszania).

Dopuszczalną wielkość emisji dla każdej odpowiedniej substancji zanieczyszczającej i CO w gazie odlotowym, powstających ze współspalania odpadów oblicza się w następujący sposób:

Wtorek, 10 marca 2009 r.

$$\frac{V_{\text{odpady}} \times C_{\text{odpady}} + V_{\text{proc}} \times C_{\text{proc}}}{V_{\text{odpady}} + V_{\text{proc}}} = C$$

V_{odpady} : Objętość gazów odlotowych powstających ze spalania odpadów ustala się tylko dla odpadów o najniższej wartości kalorycznej określonej w pozwoleniu i znormalizowanej w warunkach określonych w niniejszej dyrektywie.

Jeśli uwolnione w wyniku tego procesu ciepło ze spalania odpadów niebezpiecznych jest mniejsze od 10 % całkowitego ciepła uwolnionego w obiekcie, V_{odpady} musi być obliczone z (orientacyjnej) ilości odpadów, które w wyniku spalania uwalniają 10 % ciepła, ustala się całkowite uwalnianie ciepła.

C_{odpady} : Dopuszczalna wielkość emisji dla spalarni odpadów określona w części 3.

V_{proc} : Objętość gazu odlotowego powstającego w wyniku procesu w obiekcie włączając w to spalanie dozwolonych paliw zazwyczaj używanych w obiekcie (z wyłączeniem odpadów) ustalona na podstawie zawartości tlenu, przy których emisje muszą zostać znormalizowane jak określono w prawodawstwie wspólnotowym lub krajowym. W razie braku prawodawstwa dla obiektu tego rodzaju stosuje się rzeczywistą zawartość tlenu w gazie odlotowym bez rozcieńczania powietrzem, które nie jest konieczne do procesu.

C_{proc} : Dopuszczalne wielkości emisji określone w niniejszej części dla niektórych rodzajów działalności przemysłowej lub w przypadku braku takich wartości, dopuszczalne wielkości emisji z obiektów, które są zgodne z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi dla takich obiektów przy spalaniu zwykle dozwolonych paliw (z wyłączeniem odpadów). W razie braku takich środków stosowane są dopuszczalne wielkości emisji określone w pozwoleniu. W razie braku takiego pozwolenia stosowane są rzeczywiste wartości stężeń masowych.

C: Całkowite dopuszczalne wielkości emisji przy zawartości tlenu określonej w niniejszej części dla niektórych rodzajów działalności przemysłowej i dla niektórych substancji zanieczyszczających, lub – w przypadku braku takich wartości – całkowite dopuszczalne wielkości emisji zastępujące dopuszczalne wielkości emisji określone w odpowiednich załącznikach do niniejszej dyrektywy. Całkowita zawartość tlenu mająca zastąpić zawartość tlenu dla normalizacji jest obliczana na podstawie powyższej zawartości przy uwzględnieniu wielkości cząstkowych.

Wszystkie dopuszczalne wielkości emisji oblicza się w temperaturze 273,15 K, pod ciśnieniem 101,3 kPa i po odliczeniu zawartości pary wodnej w gazach odlotowych.

Państwa członkowskie mogą ustanawiać zasady regulujące wyłączenia przewidziane w niniejszej części.

2. Szczególne przepisy dotyczące pieców cementowych do współspalania odpadów

- 2.1 Dopuszczalne wielkości emisji określone w pkt 2.2 i 2.3 stanowią średnie wartości dzienne w przypadku pyłu ogółem, HCl, HF, NO_x, SO₂ i TOC (dla pomiarów ciągłych), wartości średnie w okresie pobierania próbek wynoszącym minimalnie 30 minut, a maksymalnie 8 godzin w przypadku metali ciężkich oraz wartości średnie w okresie pobierania próbek wynoszącym minimalnie 6 godzin, a maksymalnie 8 godzin w przypadku dioksyn i furanów.

Wszystkie wartości są znormalizowane przy: zawartości tlenu 10 %.

Średnie wartości półgodzinne potrzebne są tylko w celu obliczenia średnich wartości dziennych.

- 2.2. C - całkowite dopuszczalne wielkości emisji (mg/Nm³ z wyjątkiem dioksyn i furanów) dla następujących substancji zanieczyszczających

Substancja zanieczyszczająca	C
Pył ogółem	30
HCl	10
HF	1
NO _x	500

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Substancja zanieczyszczająca	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioksyny i furany (ng/Nm ³)	0,1

2.3 C - całkowite dopuszczalne wielkości emisji (mg/Nm³) dla SO₂ i TOC

Zanieczyszczenie	C
SO ₂	50
TOC	10

Właściwy organ może udzielić odstępstwa w odniesieniu do dopuszczalnych wielkości emisji określonych w niniejszym punkcie w przypadkach gdy TOC i SO₂ nie powstają ze spalania odpadów.

3. Przepisy szczegółowe dla instalacji spalania prowadzących współspalanie odpadów
- 3.1. C_{proc} wyrażone jako średnie wartości dobowe (mg/Nm³) obowiązujące do dnia 31 grudnia 2015 r.

W celu określenia nominalnej mocy cieplnej instalacji spalania stosuje się zasady łączenia określone w art. 31.

Średnie wartości półgodzinne potrzebne są tylko w celu obliczenia średnich wartości dziennych.

C_{proc} dla paliw stałych z wyjątkiem biomasy (zawartość O₂ 6 %):

Substancja zanieczyszczająca	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	200	200
NO _x	—	400	200	200
Pył	50	50	30	30

C_{proc} dla biomasy (zawartość O₂ 6 %):

Substancja zanieczyszczająca	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	350	300	200
Pył	50	50	30	30

C_{proc} dla paliw płynnych (zawartość O₂ 3 %):

Substancja zanieczyszczająca	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	400 do 200 (liniowy spadek ze 100 do 300 MWth)	200
NO _x	—	400	200	200
Pył	50	50	30	30

Wtorek, 10 marca 2009 r.

3.2. C_{proc} wyrażone jako średnie wartości dobowe (mg/Nm^3) obowiązujące od dnia 1 stycznia 2016 r.

W celu określenia nominalnej mocy cieplnej instalacji spalania stosuje się zasady łączenia określone w art. 31. Średnie wartości półgodzinne potrzebne są tylko w celu obliczenia średnich wartości dziennych.

3.2.1 C_{proc} w odniesieniu do instalacji spalania, o których mowa w art. 32 ust. 2

C_{proc} dla paliw stałych z wyjątkiem biomasy (zawartość O_2 6 %):

Substancja zanieczyszczająca	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 dla torfu: 300	200	200
NO _x	—	300 dla sproszkowanego węgla brunatnego: 400	200	200
Pył	50	30	25 dla torfu: 20	20

C_{proc} dla biomasy (zawartość O_2 6 %):

Substancja zanieczyszczająca	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	300	250	200
Pył	50	30	20	20

C_{proc} dla paliw płynnych (zawartość O_2 3 %):

Substancja zanieczyszczająca	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	250	200
NO _x	—	400	200	150
Pył	50	30	25	20

3.2.2 C_{proc} w odniesieniu do instalacji spalania, o których mowa w art. 32 ust. 3

C_{proc} dla paliw stałych z wyjątkiem biomasy (zawartość O_2 6 %):

Substancja zanieczyszczająca	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 dla torfu: 300	200 dla torfu: 300, z wyjątkiem spalania w łożu fluidalnym: 250	150 dla spalania w cyrkulacyjnym lub ciśnieniowym łożu fluidalnym lub, w przypadku spalania torfu, dla każdego spalania w łożu fluidalnym 200
NO _x	—	300 dla torfu: 250	200	150 dla spalania sproszkowanego węgla brunat- nego: 200
Pył	50	20	20	10 dla torfu: 20

Wtorek, 10 marca 2009 r.

C_{proc} dla biomasy (zawartość O_2 6 %):

Substancja zanieczyszczająca	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	150 dla spalania w łożu fluidalnym 200
NO _x	—	250	200	150
Pył	50	20	20	20

C_{proc} dla paliw płynnych (zawartość O_2 3 %):

Substancja zanieczyszczająca	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	200	150
NO _x	—	300	150	100
Pył	50	30	25	20

3.3. C — całkowita dopuszczalna wielkość emisji dla metali ciężkich (mg/Nm³)

wyrażone jako wartości średnie w okresie pobierania próbek wynoszącym minimalnie 30 minut a maksymalnie 8 godzin (6 % zawartości O_2 dla paliw stałych, 3 % dla paliw płynnych):

Substancje zanieczyszczające	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

3.4 - Całkowita dopuszczalna wielkość emisji (ng/Nm³) dla dioksyn i furanów

wyrażona jako wartość średnia mierzona w okresie pobierania próbek wynoszącym minimalnie 6 minut a maksymalnie 8 godzin (6 % zawartości O_2 dla paliw stałych, 3 % dla paliw płynnych).

Substancja zanieczyszczająca	C
Dioksyny i furany	0,1

4. Przepisy szczegółowe dotyczące współspalarni w sektorach przemysłowych nieobjętych pkt 2 i 3 niniejszej części

4.1. C — całkowita dopuszczalna wielkość emisji (ng/Nm³)

C dla dioksyn i furanów wyrażona jako wartość średnia mierzona w okresie pobierania próbek wynoszącym minimalnie 6 a maksymalnie 8 godzin:

Substancja zanieczyszczająca	C
Dioksyny i furany	0,1

Wtorek, 10 marca 2009 r.

4.2 C — całkowita dopuszczalna wielkość emisji (mg/Nm^3) dla metali ciężkich

wyrażona jako wartości średnie w okresie pobierania próbek wynoszącym minimalnie 30 minut, a maksymalnie 8 godzin:

Substancje zanieczyszczające	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

Część 5

Dopuszczalna wielkość emisji dla zrzutów ścieków z oczyszczania gazów odlotowych

Substancje zanieczyszczające	Dopuszczalne wielkości emisji dla niefiltrowanych próbek (mg/l z wyjątkiem dioksyn i furanów)	
	(95 %)	(100 %)
1. Stałe zawiesiny ogółem zgodnie z definicją w załączniku I dyrektywy 91/271/EWG	30	45
2. Rtęć i jej związki, wyrażone jako rtęć (Hg)	0,03	
3. Kadm i jego związki, wyrażone jako kadm (Cd)	0,05	
4. Tal i jego związki, wyrażone jako tal (Tl)	0,05	
5. Arsen i jego związki, wyrażone jako arsen (As)	0,15	
6. Ołów i jego związki, wyrażone jako ołów (Pb)	0,2	
7. Chrom i jego związki, wyrażone jako chrom (Cr)	0,5	
8. Miedź i jej związki, wyrażone jako miedź (Cu)	0,5	
9. Nikiel i jego związki, wyrażone jako nikiel (Ni)	0,5	
10. Cynk i jego związki, wyrażone jako cynk (Zn)	1,5	
11. Dioksyny i furany	0,3 ng/l	

Część 6

Monitorowanie emisji

1. Techniki pomiarowe
 - 1.1 Pomiary mające na celu określenie stężenia substancji zanieczyszczających powietrze i wodę są przeprowadzane w sposób reprezentatywny.
 - 1.2 Pobieranie próbek i analiza wszystkich substancji zanieczyszczających, łącznie z dioksynami i furanami, oraz zapewnienie jakości zautomatyzowanych systemów pomiarowych i referencyjne metody pomiarowe mające na celu ich skalibrowanie są przeprowadzane zgodnie z normami CEN. Jeśli normy CEN nie są dostępne, stosuje się normy ISO, normy krajowe lub międzynarodowe, które zapewnią dostarczenie danych o równoważnej jakości naukowej. Zautomatyzowane systemy pomiarowe podlegają kontroli za pomocą równoległych pomiarów przy zastosowaniu metod referencyjnych co najmniej raz w roku.
 - 1.3 Przy poziomie dziennej dopuszczalnej wielkości emisji, wartość 95 % przedziałów ufności pojedynczego zmierzonego wyniku nie przekracza następujących wartości procentowych dopuszczalnej wielkości emisji:

Tlenek węgla:	10 %
Ditlenek siarki:	20 %
Ditlenek azotu:	20 %

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Pył ogółem:	30 %
Węgiel organiczny ogółem:	30 %
Chlorowodór:	40 %
Fluorek wodoru:	40 %.

Okresowe pomiary emisji do powietrza i wody są wykonywane zgodnie z pkt 1.1 i 1.2.

2. Pomiary związane z substancjami zanieczyszczającymi powietrze
 - 2.1 Przeprowadza się następujące pomiary związane z substancjami zanieczyszczającymi powietrze:
 - a) ciągle pomiary następujących substancji: NOX pod warunkiem że ustalono dopuszczalne wielkości emisji, CO, pył ogółem, TOC, HCl, HF, SO₂;
 - b) ciągle pomiary następujących parametrów działania procesu: temperaturę blisko ściany wewnętrznej lub innego, zaaprobowanego przez właściwy organ, reprezentatywnego punktu komory spalania, stężenie tlenu, ciśnienie, temperaturę i zawartość pary wodnej w gazie odlotowym;
 - c) co najmniej dwa pomiary metali ciężkich, dioksyn i furanów w ciągu roku; jednakże przez pierwsze dwanaście miesięcy eksploatacji należy wykonywać co najmniej jeden pomiar na trzy miesiące.
 - 2.2. Czas przebywania jak również minimalna temperatura i zawartość tlenu w gazach odlotowych podlegają właściwej weryfikacji, co najmniej jeden raz kiedy spalarnia odpadów lub współspalarnia odpadów jest oddawana do eksploatacji oraz w najbardziej niekorzystnych przewidywanych warunkach działalności.
 - 2.3. Można pominąć ciągle pomiary HF, jeśli używane są etapy oczyszczania dla HCl, które zapewniają, że nie są przekraczane dopuszczalne wielkości emisji dla HCl. W tym przypadku emisje HF podlegają okresowym pomiarom ustanowionym w pkt 2.1 lit. c).
 - 2.4. Ciągły pomiar zawartości pary wodnej nie jest wymagany, jeśli pobrany w próbce gaz odlotowy jest osuszany przed analizą emisji.
 - 2.5. Właściwy organ może zdecydować o niewymaganiu pomiarów ciągłych HCl, HF i SO₂ w spalarniach odpadów lub współspalarniach odpadów i wymagać pomiarów okresowych określonych w pkt 2.1 lit. c) **■**, jeśli operator potrafi udowodnić, że emisje tych zanieczyszczeń w żadnych warunkach nie mogą być wyższe od określonych przepisami dopuszczalnych wielkości emisji. **Odstępstwo to nie ma zastosowania w przypadku spalania mieszanych odpadów z różnych źródeł.**
- 2.6. W następujących przypadkach właściwy organ może zdecydować o wymaganiu **tylko jednego pomiaru** rocznie metali ciężkich oraz dioksyn i furanów:
 - a) emisje powstające ze współspalania lub spalania odpadów wynoszą we wszystkich warunkach poniżej 50 % dopuszczalnych wielkości emisji;
 - b) odpady współspalane lub spalane składają się wyłącznie z niektórych segregowanych palnych frakcji odpadów innych niż niebezpieczne, które nie nadają się do recyklingu i posiadają określoną charakterystykę, i które są dalej określone w oparciu o ocenę , o której mowa w lit. c);
 - c) operator może udowodnić na podstawie informacji dotyczących jakości danych odpadów oraz monitorowania emisji że emisje są w wszystkich warunkach znacząco niższe od dopuszczalnych wielkości emisji dla metali ciężkich, dioksyn i furanów;
 - d) **operator może udowodnić, że nie przetwarza się odpadów elektrycznych czy elektronicznych, ani też odpadów zawierających związki chlorowane.**

Wtorek, 10 marca 2009 r.

- 2.7. Wyniki pomiarów są normalizowane przy wykorzystaniu standardowych stężeń tlenu określonych w części 3 lub obliczonych zgodnie z częścią 4 i z zastosowaniem wzoru podanego w części 7.

Kiedy odpady są spalane lub współspalane w powietrzu wzbogacanym tlenem, wyniki pomiarów mogą być normalizowane w zawartości tlenu przewidzianej przez właściwy organ, w sposób odzwierciedlający szczególne okoliczności w indywidualnym przypadku.

Jeśli emisje substancji zanieczyszczających są zmniejszone przez oczyszczanie gazów odlotowych w spalarni odpadów lub współspalarni odpadów przetwarzającej odpady niebezpieczne, normalizacja w odniesieniu do zawartości tlenu, przewidziana w akapicie pierwszym, jest wykonywana tylko wtedy, gdy zawartość tlenu mierzona w tym samym okresie jak dla danej substancji zanieczyszczającej przekracza odpowiednią standardową zawartość tlenu.

3. Pomiarzy związane z substancjami zanieczyszczającymi wodę
- 3.1. W punkcie zrzutu ścieków przeprowadzane są następujące pomiary:
- a) ciągłe pomiary odczynu pH, temperatury i przepływu;
 - b) wyrwykowe dzienne pomiary próbki całkowitej ilości cząstek zawieszonych lub pomiary reprezentatywnej próbki, proporcjonalnej do przepływu ścieków; w okresie 24 godzin
 - c) co najmniej raz na miesiąc pomiary reprezentatywnej próbki zrzutu, proporcjonalnej do przepływu ścieków w okresie 24 godzin w odniesieniu do Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Ni i Zn;
 - d) pomiary dioksyn i furanów co najmniej co sześć miesięcy; jednakże w ciągu pierwszych dwunastu miesięcy eksploatacji wykonuje się co najmniej jeden pomiar co trzy miesiące.
- 3.2. W przypadku gdy ścieki z oczyszczania gazów odlotowych są oczyszczane na miejscu, zbiorczo z innymi źródłami ścieków na miejscu, operator dokonuje pomiarów:
- a) w strumieniu ścieków z procesów oczyszczania gazów odlotowych przed ich wprowadzeniem do zbiorczej oczyszczalni ścieków;
 - b) w strumieniu / strumieniach innych ścieków przed ich wprowadzeniem do zbiorczej oczyszczalni ścieków;
 - c) w punkcie końcowego zrzucenia ścieków, po oczyszczeniu, ze spalarni odpadów lub współspalarni odpadów.

Część 7

Wzór do obliczania stężenia emisji przy standardowym procentowym stężeniu tlenu

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = obliczone stężenie emisji przy standardowym procentowym stężeniu tlenu

E_M = zmierzone stężenie emisji

O_O = standardowe stężenie tlenu

O_M = zmierzone stężenie tlenu

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Część 8

Ocena zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji

1. Dopuszczalne wielkości emisji do powietrza
 - 1.1. Dopuszczalne wielkości emisji do powietrza uznaje się za przestrzegane, jeśli:
 - a) żadna z średnich wartości dziennych nie przekracza którejkolwiek z dopuszczalnych wielkości emisji wymienionych w części 3 pkt 1.1 lub w części 4 lub obliczonej zgodnie z częścią 4;
 - b) żadna ze średnich wartości półgodzinnych nie przekracza którejkolwiek z dopuszczalnych wielkości emisji wymienionych w kolumnie A tabeli w części 3 pkt 1.2 lub, gdzie stosowne, 97 % średnich wartości półgodzinnych w okresie roku nie przekracza jakichkolwiek dopuszczalnych wielkości emisji wymienionych w kolumnie B tabeli w części 3 pkt 1.2;
 - c) żadna ze średnich wartości w okresie pobierania próbek określonych dla metali ciężkich oraz dioksyn i furanów nie przekracza dopuszczalnych wielkości emisji wymienionych w części 3 pkt 1.3 i 1.4 lub w części 4 lub obliczonych zgodnie z częścią 4;
 - d) w odniesieniu do tlenku węgla (CO):
 - (i) w przypadku spalarni odpadów:
 - co najmniej 97 % średnich wartości dziennych w okresie roku nie przekracza dopuszczalnych wielkości emisji wymienionych w części 3 pkt 1.5 lit. a);
 - i
 - co najmniej 95 % wszystkich średnich wartości 10-minutowych pobranych w dowolnym okresie 24 godzin lub wszystkich średnich wartości półgodzinnych pobranych w tym samym okresie nie przekracza dopuszczalnych wielkości emisji wymienionych w części 3 pkt 1.5 lit. b) i c);
 - (ii) w przypadku współspalarni odpadów: spełnione są przepisy części 4.
 - 1.2. Średnie wartości półgodzinne i średnie 10-minutowe są określane w czasie efektywnej eksploatacji (z wyłączeniem czasu rozruchu i wyłączania, kiedy nie są spalane żadne odpady) z wartości zmierzonych, po odjęciu wartości przedziału ufności określonego w części 6 pkt 1.3. Średnie wartości dzienne są ustalane na podstawie tych zatwierdzonych wartości średnich.

W celu uzyskania ważnej średniej wartości dziennej, w jakimkolwiek dniu nie można odrzucić więcej niż pięciu średnich wartości półgodzinnych z powodu awarii lub konserwacji systemu pomiarów ciągłych. Nie można odrzucić więcej niż dziesięciu średnich wartości dziennych z powodu awarii lub konserwacji systemu pomiarów ciągłych.
 - 1.3. Średnie wartości w okresie pobierania próbek oraz średnie wartości w przypadku pomiarów okresowych HF, HCl i SO₂ są ustalane zgodnie z wymogami art. 39 ust. 1 lit. e) i art. 42 ust. 3 oraz części 6 pkt 1.
2. Dopuszczalne wielkości emisji do wody.

Uznaje się, że dopuszczalne wielkości emisji do wody są przestrzegane, jeśli:

 - a) dla stałych zawiesin ogółem, 95 % i 100 % zmierzonych wartości nie przekracza odpowiednich dopuszczalnych wielkości emisji ustalonych w części 5;
 - b) dla metali ciężkich (Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni i Zn) nie więcej niż jeden pomiar na rok przewyższa dopuszczalne wielkości emisji ustalone w części 5; lub jeśli państwo członkowskie przewiduje więcej niż 20 próbek na rok, nie więcej niż 5 % tych próbek przekracza dopuszczalne wielkości emisji ustalone w części 5;
 - c) dla dioksyn i furanów, wyniki pomiarów nie przekraczają dopuszczalnych wielkości emisji ustalonych w części 5;

Wtorek, 10 marca 2009 r.

ZAŁĄCZNIK VII

Część 1

Czynności

1. Jeśli nie wskazano inaczej, w każdym z poniższych punktów czynność obejmuje czyszczenie wyposażenia, lecz nie obejmuje czyszczenia produktów.

2. Nakładanie spoiwa

Każda czynność, w toku której spoiwo nakłada się na powierzchnię, z wyjątkiem pokrywania spoiwem i laminowania związanego z działalnością drukarską.

3. Czynność powlekania

Każda czynność, w toku której następuje jednorazowe lub wielokrotne nałożenie ciągłej warstwy powłoki na:

a) jakkolwiek z następujących pojazdów:

(i) nowe samochody, określone w *dyrektywie 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa)* ⁽¹⁾ jako pojazdy kategorii M1, a także kategorii N1, w takim stopniu, w jakim są pokrywane przy użyciu tego samego urządzenia co pojazdy kategorii M1;

(ii) kabiny samochodów ciężarowych, przeznaczone na pomieszczenie kierowcy oraz wszelkie inne pomieszczenia zintegrowane przeznaczone na wyposażenie techniczne w pojazdach kategorii N2 i N3 w *dyrektywie 2007/46/WE*;

(iii) samochody dostawcze i samochody ciężarowe określone w *dyrektywie 2007/46/WE* jako pojazdy kategorii N1, N2 i N3, lecz z wyłączeniem kabin samochodów ciężarowych;

(iv) autobusy, określone w *dyrektywie 2007/46/WE* jako pojazdy kategorii M2 i M3;

(v) przyczepy, określone w *dyrektywie 2007/46/WE* w kategoriach O1, O2, O3 i O4;

b) powierzchnie metalowe i z tworzyw sztucznych, w tym powierzchnie samolotów, statków, pociągów itp.;

c) powierzchnie drewniane;

d) tkaniny, włókna, powierzchnie foliowe i papierowe;

e) skórę.

Czynność powlekania nie obejmuje operacji powlekania podłoża metalem technikami natrysku elektroforetycznego i chemicznego. Jeżeli czynność powlekania obejmuje stopień, w toku którego dowolną techniką drukuje się ten sam przedmiot, ową czynność nadruku traktuje się jako część czynności powlekania. Jednakże czynności drukarskie dokonywane jako czynności odrębne nie są włączone, lecz mogą być objęte zakresem rozdziału V niniejszej dyrektywy, jeśli czynność drukarska podlega jej zakresowi.

4. Powlekanie zwojów

Każda czynność, w której w zwojach: stal, stal nierdzewna, stal powlekana, stopy miedzi lub taśmę aluminiową powleka się w procesie ciągłym powłoką foliową lub laminowaną.

5. Czyszczenie na sucho

Każda czynność przemysłowa lub handlowa, stosująca lotne związki organiczne w urządzeniu do czyszczenia odzieży, mebli i podobnych dóbr konsumpcyjnych, z wyjątkiem ręcznego usuwania brudu i plam w przemyśle tekstylnym i odzieżowym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

6. Produkcja obuwia

Każda czynność, w której wytwarza się kompletne obuwie lub jego części.

7. Produkcja mieszanin powlekających, lakierów, farb drukarskich i klejów

Wytwarzanie powyższych produktów końcowych, a także produktów pośrednich wytwarzanych w tym samym miejscu, drogą mieszania pigmentów, żywic i materiałów adhezyjnych z rozpuszczalnikiem organicznym lub z innym nośnikiem, w tym dyspersja i dyspersja wstępna, regulacja lepkości i zabarwienia oraz operacje napełniania pojemników produktem końcowym.

8. Wytwarzanie produktów farmaceutycznych

Synteza chemiczna, fermentacja, ekstrakcja, formowanie i wykańczanie artykułów farmaceutycznych oraz jeśli dokonywane w tym samym miejscu, wytwarzanie produktów pośrednich.

9. Drukarstwo

Każda czynność reprodukcji tekstu i/lub obrazów, w której, z zastosowaniem nośnika obrazu, przenosi się farbę drukarską na powierzchnie dowolnego rodzaju. Obejmuje ona również związane z tym techniki lakierowania, powlekania i laminowania. Jednakże rozdziałowi V podlegają tylko następujące procesy składowe:

- a) fleksografia - rodzaj czynności drukarskiej stosującej nośnik obrazu z gumy lub z elastycznych fotopolimerów, na których powierzchnie drukujące znajdują się powyżej powierzchni niedrukujących, z zastosowaniem ciekłych farb drukarskich schnących poprzez odparowanie;
- b) gorący offset rolowy - rolowa czynność drukarska stosująca nośnik obrazu, na którym powierzchnie drukujące i niedrukujące znajdują się w tej samej płaszczyźnie, przy czym materiał, na który nanosi się druk, jest podawany do maszyny z roli, w odróżnieniu od odrębnych arkuszy. Powierzchnia niedrukująca jest tak przygotowana, aby przyjmować wodę, a tym samym odrzucić farbę drukarską. Powierzchnia drukująca jest tak przygotowana, aby przyjmować i przenosić tusz na powierzchnię, która ma być zadrukowana. Odparowanie następuje w piecu, w którym gorące powietrze jest używane do podgrzewania nadrukowanego materiału;
- c) laminowanie związane z czynnością drukarską - sklejanie razem dwóch lub większej liczby elastycznych materiałów w celu utworzenia laminatu;
- d) rotograwiura publikacyjna - czynność drukarska stosująca rotograwiurę do drukowania na papierze, np. czasopism, broszur, katalogów lub podobnych produktów z zastosowaniem farb drukarskich na bazie toluenu;
- e) Rotograwiura - czynność drukarska stosująca cylindryczny nośnik obrazu, na którym powierzchnie drukujące znajdują się poniżej powierzchni niedrukujących, z zastosowaniem ciekłych farb drukarskich schnących poprzez odparowanie. Wgłębienia są wypełnione farbą drukarską, zaś jej nadmiar jest zbierany z powierzchni niedrukujących, zanim powierzchnia, która ma być zadrukowana, zetknie się z walcem i zbierze farbę z wgłębień;
- f) sitodruk rotacyjny - rolowa czynność drukarska, w której farba drukarska jest nakładana na powierzchnię przeznaczoną do zadrukowania sposobem przetłaczania przez porowaty nośnik obrazu, w którym powierzchnie drukujące są otwarte, zaś powierzchnie niedrukujące są zaślepione przy użyciu ciekłej farby drukarskiej, która schnie tylko poprzez odparowanie. Materiał, na który nanosi się druk, jest podawany do maszyny z roli, w odróżnieniu od odrębnych arkuszy.
- g) Lakierowanie - czynność, za pomocą której nakłada się lakier lub powłokę klejową na materiał elastyczny do celów dalszego uszczelnienia materiału stanowiącego opakowanie.

10. Przeróbka gumy

Każda czynność polegająca na sporządzaniu mieszanek, mieszanii, mieleniu, kalandrowaniu, wytłaczaniu i wulkanizacji gumy naturalnej lub sztucznej oraz obejmująca inne operacje pomocnicze przekształcania gumy naturalnej lub sztucznej w produkt gotowy.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

11. Czyszczenie powierzchni

Każda czynność, z wyjątkiem czyszczenia na sucho, polegająca na stosowaniu rozpuszczalników organicznych w celu usunięcia zanieczyszczeń z powierzchni materiału, łącznie z odtłuszczeniem. Czynność czyszczenia, na którą składa się więcej niż jedna operacja, przed jakimkolwiek innym rodzajem działalności lub po nim, jest traktowana jako jedna czynność czyszczenia powierzchni. Czynność ta nie dotyczy czyszczenia wyposażenia, lecz czyszczenia powierzchni produktów.

12. Wytłaczanie oleju roślinnego lub tłuszczu zwierzęcego oraz rafinowanie oleju roślinnego

Są to rodzaje działalności polegającej na wytłaczaniu oleju roślinnego z nasion oraz innych surowców roślinnych, przetwarzaniu suchych pozostałości w celu wytworzenia pasz zwierzęcych, oczyszczeniu tłuszczów i olejów roślinnych otrzymanych z nasion, substancji roślinnych i/lub surowców zwierzęcych.

13. Powtórna obróbka wykańczająca pojazdów

Każda przemysłowa lub handlowa czynność powlekania oraz związane z tym czynności odtłuszczenia, w tym:

- pierwotne powlekanie pojazdów drogowych określonych w dyrektywie 2007/46/WE lub ich części materiałami typu wykończeniowego, wykonywane na zewnątrz oryginalnych linii produkcyjnej;
- powlekanie przyczep (w tym naczepek) (kategoria O w dyrektywie 2007/46/WE).

14. Powlekanie drutu nawojowego

Każda czynność powlekania przewodników metalicznych stosowanych do nawijania cewek w transformatorach i silnikach itp.

15. Impregnowanie drewna

Każda czynność polegająca na wprowadzaniu środka konserwującego do drewna.

16. Laminowanie drewna i tworzyw sztucznych

Każda czynność polegająca na sklejanii drewna i/lub tworzywa sztucznego w celu wyprodukowania laminatów.

Część 2

Wartości progowe i dopuszczalne wielkości emisji

Dopuszczalne wielkości emisji w gazach odlotowych oblicza się w temperaturze 273,15 K, pod ciśnieniem 101,3 kPa i po odliczeniu zawartości pary wodnej w gazach odlotowych.

	Czynność (próg zużycia rozpuszczalnika w tonach na rok)	Wartości progowe (próg zużycia rozpuszczalnika w tonach na rok)	Dopuszczalne wielkości emisji w gazach odlotowych (mg C/Nm ³)	Dopuszczalne wielkości emisji ulotnych (procent wkładu rozpuszczalnika)		Całkowita dopusz- czalna wielkość emisji		Przepisy szczególne
				Nowe instalacje	Istniejące instalacje	Nowe instalacje	Istniejące instalacje	
1	Gorący offset rolowy (> 15)	15—25 > 25	100 20	30 ⁽¹⁾ 30 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Pozostałości rozpuszczalnika w wykończonym produkcie nie traktuje się jako emisji ulotnych.
2	Rotograwiura publikacyjna (> 25)		75	10	15			
3	Inne maszyny rotograwiur- owe, fleksograficzne, sito- druku rotacyjnego, laminu- jące lub lakiernicze (> 15) sitodruku rotacyjnego na tkaninie i/lub tekturze (> 30)	15—25 > 25 > 30 ⁽¹⁾	100 100 100	25 20 20				⁽¹⁾ Próg dla drukowania techniką sitodruku rotacyjnego na tkaninach i kartonie.
4	Czyszczenie powierzchni z zastosowaniem związków wyszczególnionych w art. 54 ust. 5 (> 1)	1—5 > 5	20 ⁽¹⁾ 20 ⁽¹⁾	15 10				⁽¹⁾ Wielkość dopuszczalna dotyczy masy związków w mg/Nm ³ , zaś nie dotyczy węgla całkowitego.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

	Czynność (próg zużycia rozpuszczalnika w tonach na rok)	Wartości progowe (próg zużycia rozpuszczalnika w tonach na rok)	Dopuszczalne wielkości emisji w gazach odlotowych (mg C/Nm ³)	Dopuszczalne wielkości emisji ulotnych (procent wkładu rozpuszczalnika)		Całkowita dopusz- czalna wielkość emisji		Przepisy szczególne
				Nowe instalacje	Istniejące instalacje	Nowe instalacje	Istniejące instalacje	
5	Inne rodzaje czyszczenia powierzchni (> 2)	2—10 > 10	75 ⁽¹⁾ 75 ⁽¹⁾	20 ⁽¹⁾ 15 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Instalacje, w przypadku których wykaże się właściwemu organowi, że przeciętna zawartość rozpuszczalnika organicznego całego zużytego materiału czyszczącego nie przekracza (wagowo) 30 %, są wyłączone spod stosowania tych wartości.
6	Pokrywanie pojazdów (< 15) i powtórna obróbka wykań- czająca pojazdów	> 0,5	50 ⁽¹⁾	25				⁽¹⁾ Należy wykazać zgodność z częścią 8 pkt 2 w oparciu o 15-minutowe pomiary średnie.
7	Powlekanie zwojów (> 25)		50 ⁽¹⁾	5	10			⁽¹⁾ W przypadku instalacji, które stosują techniki pozwalające na wtórne wykorzystanie odzyskanych rozpuszczalników, dopuszczalna wielkość emisji wynosi 150.
8	Inne powlekanie, w tym powlekanie metalu, tworzyw sztucznych, tkanin ⁽⁵⁾ włókien, folii i papieru (> 5)	5—15 > 15	100 ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾ 50/75 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	25 ⁽⁴⁾ 20 ⁽⁴⁾				⁽¹⁾ Dopuszczalną wielkość emisji stosuje się do nakładania powłok i procesów suszenia prowadzonych w warunkach ograniczonych. ⁽²⁾ Pierwszą dopuszczalną wielkość emisji stosuje się do procesów suszenia, drugą – do procesów nakładania powłok. ⁽³⁾ W przypadku instalacji do powlekania tkanin, które stosują techniki pozwalające na wtórne wykorzystanie odzyskanych rozpuszczalników, dopuszczalna wielkość emisji stosowana do procesów nakładania powłok i suszenia razem wziętych wynosi 150. ⁽⁴⁾ Czynności powlekania, które nie mogą być przeprowadzane w warunkach ograniczonych (takie jak budowa okrętów, malowanie samolotów) mogą zostać wyłączone spod tych wartości, zgodnie z art. 53 ust. 3. ⁽⁵⁾ Sitodruk rotacyjny na tkaninach mieści się w czynności nr 3.
9	Powlekanie drutu nawojo- wego (> 5)					10 g/kg ⁽¹⁾ 5 g/kg ⁽²⁾		⁽¹⁾ Stosuje się do instalacji, w których przeciętna średnica drutu wynosi ≤ 0,1 mm. ⁽²⁾ Stosuje się do wszystkich pozostałych instalacji.
10	Powlekanie powierzchni drewnianych (> 15)	15—25 > 25	100 ⁽¹⁾ 50/75 ⁽²⁾	25 20				⁽¹⁾ Dopuszczalną wielkość emisji stosuje się do nakładania powłok i procesów suszenia prowadzonych w warunkach ograniczonych. ⁽²⁾ Pierwszą wartość stosuje się do procesów suszenia, drugą – do procesów nakładania powłok.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

	Czynność (próg zużycia rozpuszczalnika w tonach na rok)	Wartości progowe (próg zużycia rozpuszczalnika w tonach na rok)	Dopuszczalne wielkości emisji w gazach odlotowych (mg C/Nm ³)	Dopuszczalne wielkości emisji ulotnych (procent wkładu rozpuszczalnika)		Całkowita dopusz- czalna wielkość emisji		Przepisy szczególne
				Nowe instalacje	Istniejące instalacje	Nowe instalacje	Istniejące instalacje	
11	Czyszczenie na sucho					20 g/kg ⁽¹⁾ ⁽²⁾		⁽¹⁾ Wyrażone w masie rozpuszczalnika emitowanego na kilogram czystego i suchego produktu. ⁽²⁾ Do tej działalności nie stosuje się dopuszczalnej wielkości emisji z części 4 pkt 2.
12	Impregnowanie drewna (> 25)		100 ⁽¹⁾	45		11 kg/m ³		⁽¹⁾ Dopuszczalnej wielkości emisji nie stosuje się do impregnowania kreozotem.
13	Powlekanie skóry (> 10)	10—25 > 25 > 10 ⁽¹⁾				85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²		Dopuszczalne wielkości emisji są wyrażone w gramach wyemitowanego rozpuszczalnika na m ² wytworzonego produktu. ⁽¹⁾ W przypadku powlekania skóry w meblarstwie i poszczególnych towarach skórzanych, których używa się jako dóbr konsumpcyjnych o niewielkich rozmiarach, jak torby, paski, portfele itp.
14	Produkcja obuwia (> 5)					25 g na parę		Całkowita dopuszczalna wielkość emisji jest wyrażona w gramach wyemitowanego rozpuszczalnika na parę kompletnego wyprodukowanego obuwia.
15	Laminowanie drewna i tworzyw sztucznych (> 5)					30 g/m ²		
16	Nakładanie spoiwa (> 5)	5—15 > 15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾	25 20				⁽¹⁾ Jeżeli stosuje się techniki, które pozwalają na wtórne wykorzystanie odzyskanego rozpuszczalnika, dopuszczalna wielkość emisji w gazach odlotowych wynosi 150.
17	Wytwarzanie mieszanin powlekających, lakierów, farb drukarskich i klejów (> 100)	100—1 000 > 1 000	150 150	5 3		5 % wkładu rozpuszczalnika 3 % wkładu rozpuszczalnika		Dopuszczalna wielkość emisji ulotnej nie obejmuje rozpuszczalnika sprzedanego jako część mieszaniny powlekającej w szczelnym pojemniku.
18	Przeróbka gumy (> 15)		20 ⁽¹⁾	25 ⁽²⁾		25 % wkładu rozpuszczalnika		⁽¹⁾ Jeżeli stosuje się techniki, które pozwalają na wtórne wykorzystanie odzyskanego rozpuszczalnika, dopuszczalna wielkość emisji w gazach odlotowych wynosi 150. ⁽²⁾ Dopuszczalna wielkość emisji ulotnej nie obejmuje rozpuszczalnika sprzedanego jako część produktów lub mieszanin w szczelnym pojemniku.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

	Czynność (próg zużycia rozpuszczalnika w tonach na rok)	Wartości progowe (próg zużycia rozpuszczalnika w tonach na rok)	Dopuszczalne wielkości emisji w gazach odlotowych (mg C/Nm ³)	Dopuszczalne wielkości emisji ulotnych (procent wkładu rozpuszczalnika)		Całkowita dopusz- czalna wielkość emisji		Przepisy szczególne
				Nowe instalacje	Istniejące instalacje	Nowe instalacje	Istniejące instalacje	
19	Wytłaczanie oleju roślinnego lub tłuszczu zwierzęcego oraz rafinowanie oleju roślinnego (> 10)							<p>(¹) Całkowite dopuszczalne wielkości emisji dla instalacji przetwarzających poszczególne partie nasion i innej substancji roślinnej powinny zostać określone przez właściwy organ dla poszczególnych przypadków, z zastosowaniem najlepszych dostępnych technik.</p> <p>(²) Stosuje się do procesów frakcjonowania, z wyłączeniem procesu odgumowania (usuwania gum z olejów).</p> <p>(³) Stosuje się do odgumowania.</p>
20	Wytwarzanie produktów farmaceutycznych (> 50)		20 (¹)	5 (²)	15 (²)	5 % wkładu rozpuszczalnika	15 % wkładu rozpuszczalnika	<p>(¹) Jeżeli stosuje się techniki pozwalające na wtórne wykorzystanie odzyskanego rozpuszczalnika, dopuszczalna wielkość emisji w gazach odlotowych wynosi 150.</p> <p>(²) Dopuszczalna wielkość emisji ulotnej nie obejmuje rozpuszczalnika sprzedanego jako część produktów lub mieszanin w szczelnym pojemniku.</p>

Część 3

Dopuszczalne wielkości emisji dla instalacji przemysłu lakiernictwa pojazdów

- Całkowite dopuszczalne wielkości emisji wyraża się w gramach wyemitowanego rozpuszczalnika organicznego w stosunku do pola powierzchni produktu wyrażonego w metrach kwadratowych oraz w kilogramach wyemitowanego rozpuszczalnika organicznego w stosunku do nadwozia samochodu.
- Pole powierzchni każdego produktu w poniższej tabeli w pkt 3 określa się w następujący sposób:

— pole powierzchni wyliczone z całkowitej powierzchni pokrytej elektroforetycznie i pole powierzchni wszelkich innych części, które mogą być dodane w kolejnych fazach procesu powlekania, a które są pokryte takimi samymi powłokami, jak zastosowane do danego produktu, lub pole powierzchni całkowitej produktu powleczonego w instalacji.

Pole powierzchni pokrytej elektroforetycznie oblicza się według następującego wzoru:

$$\frac{2 \times \text{całkowita waga powłoki produktu}}{\text{przeciętna grubość arkusza metalu} \times \text{gęstość arkusza metalu}}$$

Metodę tą stosuje się również do innych części powlekanych, wykonanych z arkuszy metalu.

W celu obliczenia pola powierzchni pozostałych, dodanych części lub całkowitego pola powierzchni pokrytego w instalacji stosuje się schematy wspomagane komputerowo lub inne równoważne metody.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

3. Podane w poniższej tabeli całkowite dopuszczalne wielkości emisji dotyczą wszystkich etapów procesu prowadzonego w tej samej instalacji, od powlekania elektroforetycznego lub wszelkiego innego rodzaju procesu pokrywania, aż do końcowego woskowania i polerowania wierzchniej powłoki włącznie, jak również rozpuszczalnika zużytego w czasie czyszczenia wyposażenia produkcyjnego, w tym komór natryskowych oraz innego wyposażenia stałego podczas okresów produkcji lub poza nimi.

Czynność (próg zużycia rozpuszczalnika w tonach na rok)	Próg produkcyjny (dotyczy rocznej produkcji pokrytego produktu)	Całkowita dopuszczalna wielkość emisji	
		Nowe instalacje	Istniejące instalacje
Pokrywanie nowych samochodów (> 15)	> 5 000	45 g/m ² lub 1,3 kg/nadwozie + 33 g/m ²	60 g/m ² lub 1,9 kg/nadwozie + 41 g/m ²
	≤ 5 000 konstrukcji skorupowej >3 500 konstrukcji podwozia	90 g/m ² lub 1,5 kg/nadwozie + 70 g/m ²	90 g/m ² lub 1,5 kg/nadwozie + 70 g/m ²
		Całkowita dopuszczalna wielkość emisji (g/m ²)	
Pokrywanie nowych kabin samochodów ciężarowych (>15)	≤ 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Pokrywanie nowych samochodów ciężarowych i dostawczych (>15)	≤ 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Pokrywanie nowych autobusów (>15)	≤ 2 000	210	290
	> 2 000	150	225

4. Instalacje do pokrywania pojazdów eksploatowane poniżej progów zużycia rozpuszczalnika podanych w tabeli w pkt 3 spełniają wymagania dla sektora powtórnej obróbki wykańczającej pojazdów określone w części 2.

Część 4

Dopuszczalne wielkości emisji związane z lotnymi związkami organicznymi posiadającymi określone oznaczenia ryzyka

1. W przypadku emisji lotnych związków organicznych określonych w art. 52, gdzie masowe natężenie przepływu sumy związków powodujących oznakowanie, o którym mowa w tym artykule, jest większe lub równe 10 g/h, musi być spełniona dopuszczalna wielkość emisji 2 mg/Nm³. Dopuszczalna wielkość emisji dotyczy sumy mas poszczególnych związków.
2. W przypadku emisji fluorowcowanych lotnych związków organicznych, którym przypisano oznaczenie ryzyka R40 lub R68, gdzie masowe natężenie przepływu sumy związków powodujących oznakowanie R40 lub R68 jest większe lub równe 100 g/h, musi być spełniona dopuszczalna wielkość emisji 20 mg/Nm³. Dopuszczalna wielkość emisji dotyczy sumy mas poszczególnych związków.

Część 5

Plan obniżenia emisji

1. W przypadku stosowania powłok, lakierów, klejów lub farb drukarskich może zostać zastosowany następujący plan. W przypadkach, w których poniższa metoda okaże się nieodpowiednia, właściwy organ może pozwolić operatorowi na zastosowanie każdego alternatywnego planu, prowadzącego do osiągnięcia równoważnego obniżenia emisji do tego, które zostałyby osiągnięte przy zastosowaniu dopuszczalnych wielkości emisji z części 2 i 3. Projekt tego planu uwzględnia następujące fakty:
 - a w przypadkach gdy substytuty zawierające niewiele rozpuszczalnika lub niezawierające go wcale znajdują się w fazie opracowania, operatorowi jest przyznawane przedłużenie czasu na wykonanie jego planów obniżenia emisji;
 - b punkt odniesienia do obniżenia emisji powinien w możliwie najwyższym stopniu odpowiadać emisjom, które nastąpiłyby wówczas, gdyby nie podjęto żadnych działań obniżających.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

2. Poniższy plan stosuje się w przypadku instalacji, dla których można założyć niezmienną, stałą zawartość produktu:

a) Roczną emisję odniesienia oblicza się w następujący sposób:

- (i) Ustala się całkowitą masę materiałów stałych w ilości zużywanej w ciągu roku powłoki i/lub farby drukarskiej, lakieru lub kleju. Materiały stałe są to wszystkie materiały w powłokach, farbach drukarskich, lakierach lub klejach, które stają się stałe po wyparowaniu wody lub lotnych związków organicznych.
- (ii) Roczne emisje odniesienia są obliczane poprzez pomnożenie masy ustalonej w ppkt (i) przez właściwy współczynnik wyszczególniony w poniższej tabeli. Właściwy organ może dostosować te współczynniki dla indywidualnych instalacji w celu odzwierciedlenia udokumentowanej, zwiększonej wydajności zużycia materiałów stałych.

Czynność	Mnożnik dla stosowania w przypadku lit. a) ppkt (ii)
Druk rotograviurowy; druk fleksograficzny; laminowania jako część działalności drukarskiej; lakiernictwo jako część działalności drukarskiej; powlekanie drewna; powlekanie tekstyliów, tkaniny, folii lub papieru; powlekanie klejem	4
Powlekanie zwojów, powtórna obróbka wykańczająca pojazdów	3
Powłoki w kontakcie z żywnością, powlekanie do celów lotnictwa	2,33
Inne rodzaje powlekania i sitodruk rotacyjny	1,5

b) Emisja docelowa jest równa rocznej emisji odniesienia pomnożonej przez procent równy:

- (1) (dopuszczalnej wielkości emisji ulotnych + 15) w przypadku instalacji mieszczących się w pozycji 6 i w dolnym paśmie progowym pozycji 8 i 10 części 2;
- (2) (dopuszczalnej wielkości emisji ulotnych + 5) w przypadku wszystkich pozostałych instalacji.

c) Zgodność jest osiągnięta, jeżeli faktyczna emisja rozpuszczalnika wyznaczona z planu zarządzania rozpuszczalnikami jest mniejsza lub równa emisji docelowej.

Część 6

Monitorowanie emisji

- Przewody, do których podłączone są urządzenia służące redukcji emisji i które w końcowym punkcie zrzutu emitują więcej niż przeciętnie 10 kg/godz. całkowitego węgla organicznego, są monitorowane w sposób ciągły na ich zgodność.
- W pozostałych przypadkach państwa członkowskie zapewniają prowadzenie pomiarów ciągłych lub okresowych. W przypadku pomiarów okresowych są zdejmowane co najmniej trzy wartości pomiarowe podczas każdej czynności pomiarowej.
- Pomiary nie są wymagane w przypadku, gdy urządzenia służące redukcji emisji typu „końca rury” nie musi spełniać wymogów niniejszej dyrektywy.

Część 7

Plan zarządzania rozpuszczalnikami

1. Zasady

Plan zarządzania rozpuszczalnikami stosuje się w celu:

- a weryfikacji zgodności określonej w art. 56;
- b określenia przyszłych opcji obniżających;
- c umożliwienia dostarczenia społeczeństwu informacji o zużyciu rozpuszczalników, emisji rozpuszczalników i zgodności z wymogami rozdziału V.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

2. Definicje

Schemat przeprowadzenia bilansu masy określają następujące definicje:

Wkład rozpuszczalników organicznych (I):

- 11 Ilość rozpuszczalników organicznych lub ich ilość w mieszaninach zakupionych, używanych jako wkład do procesu w ramach czasowych, dla których oblicza się bilans masy.
- 12 Ilość rozpuszczalników organicznych lub ich ilość w mieszaninach odzyskanych lub ponownie użytych jako wkład rozpuszczalników do procesu. Ponownie wykorzystany rozpuszczalnik zalicza się każdorazowo po jego zużyciu do prowadzenia danej czynności.

Rozpuszczalniki organiczne na wyjściu (O):

- O1 Emisje w gazach odlotowych.
- O2 Rozpuszczalniki organiczne utracone w wodzie z uwzględnieniem oczyszczania ścieków przy obliczaniu O5.
- O3 Ilość rozpuszczalników organicznych, która pozostaje jako zanieczyszczenie lub pozostałość w produktach na wyjściu z procesu.
- O4 Niewychwycone emisje rozpuszczalników organicznych do powietrza. Mieści się tu ogólna wentylacja pomieszczeń, z których powietrze zostaje uwolnione do środowiska zewnętrznego przez okna, drzwi, otwory wentylacyjne i podobne otwory.
- O5 Rozpuszczalniki organiczne i/lub związki organiczne utracone w wyniku reakcji chemicznych i fizycznych (w tym te, które zniszczono przez spalenie lub innymi sposobami oczyszczania gazów odlotowych lub ścieków, albo wychwycono, jeżeli nie zostały uwzględnione w obliczeniach O6, O7 lub O8).
- O6 Rozpuszczalniki organiczne zawarte w zgromadzonych odpadach.
- O7 Rozpuszczalniki organiczne lub rozpuszczalniki organiczne zawarte w mieszaninach, które są sprzedane lub które są przeznaczone do sprzedaży jako produkt mający wartość handlową.
- O8 Rozpuszczalniki organiczne zawarte w mieszaninach odzyskanych w celu ich wtórnego wykorzystania, lecz nie jako wkład do procesu, jeżeli nie zostały uwzględnione w obliczeniu O7.
- O9 Rozpuszczalniki organiczne uwolnione w inny sposób.

3. Stosowanie planu zarządzania rozpuszczalnikami do weryfikacji zgodności.

Sposób stosowania planu zarządzania rozpuszczalnikami zależy od szczególnego wymogu, który ma podlegać weryfikacji, jak następuje:

a weryfikacja zgodności z planem obniżenia emisji określonym w części 5 przy całkowitej dopuszczalnej wartości emisji wyrażonej w emisji rozpuszczalnika na jednostkę produktu, lub w inny sposób określony w części 2 i 3;

- (i) w przypadku wszystkich czynności stosujących plan obniżenia emisji określony w części 5 plan zarządzania rozpuszczalnikami jest sporządzany corocznie w celu określenia zużycia (C). Zużycie oblicza się według następującego równania:

$$C = I1 - O8$$

W celu uzyskania rocznej emisji odniesienia i emisji docelowej wykonuje się także równoległe obliczenie, aby ustalić materiały stałe zużyte do powlekania.

- (ii) w celu dokonania oceny zgodności z całkowitą dopuszczalną wartością emisji wyrażonej w emisji rozpuszczalnika na jednostkę produktu, lub w inny sposób określony w części 2 i 3, plan zarządzania rozpuszczalnikami jest sporządzany corocznie w celu ustalenia emisji (E). Emisje oblicza się według następującego równania:

$$E = F + O1$$

Gdzie F jest emisją ulotną określoną w lit. b) pkt (i). Liczbę określającą wielkość emisji dzieli się następnie przez odnośny parametr produktu.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

- (iii) w celu oceny zgodności z wymaganiami art. 53 ust. 6 lit. b) ppkt (ii) plan zarządzania rozpuszczalnikami jest opracowywany corocznie w celu ustalenia całkowitych emisji z wszystkich rozważanych czynności, a następnie liczbę tę porównuje się z całkowitymi emisjami, które nastąpiłyby wówczas, gdyby wymagania części 2,3 i 5 zostały spełnione oddzielnie dla każdej czynności.

b Ustalenie emisji ulotnych w celu porównania ich z dopuszczalnymi wartościami emisji ulotnych z części 2:

- (i) Emisję ulotną oblicza się według jednego z następujących równań:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

lub

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

F ustala się bądź sposobem bezpośredniego pomiaru tych wielkości bądź równoważną metodą lub obliczeniem, na przykład z zastosowaniem wydajności wychwytu emisji z procesu.

Dopuszczalną wartość emisji ulotnej wyraża się jako część wkładu, który oblicza się według następującego równania:

$$I = I1 + I2$$

- (ii) Emisje ulotne ustala się za pomocą krótkiej, lecz wszechstronnej serii pomiarów, która nie musi być przeprowadzana ponownie do czasu zmodyfikowania wyposażenia.

Część 8

Ocena zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji w gazach odlotowych

1. W przypadku pomiarów ciągłych dopuszczalne wielkości emisji są traktowane jako zgodne, jeżeli:
 - a) żadna ze średnich arytmetycznych ze wszystkich ważnych odczytów zdjętych podczas dowolnego okresu 24 godzin eksploatacji instalacji lub wykonywania działalności z wyjątkiem operacji rozruchu i wyłączenia oraz konserwacji wyposażenia nie przekracza dopuszczalnych wielkości emisji;
 - b) żadna ze średnich jednogodzinnych nie przekracza dopuszczalnych wielkości emisji o więcej niż współczynnik 1,5.
2. W przypadku pomiarów okresowych dopuszczalne wielkości emisji są traktowane jako zgodne, jeżeli w jednej czynności monitorowania:
 - a) średnia ze wszystkich odczytów nie przekracza dopuszczalnych wielkości emisji;
 - b) żadna ze średnich jednogodzinnych nie przekracza dopuszczalnej wielkości emisji o więcej niż współczynnik 1,5.
3. Zgodność z przepisami części 4 jest weryfikowana na podstawie sumy stężeń masowych indywidualnych lotnych związków organicznych. W pozostałych przypadkach zgodność jest weryfikowana na podstawie całkowitej masy wyemitowanego węgla organicznego, chyba że ustalono inaczej w części 2.
4. W przypadkach technicznie uzasadnionych można dodawać pewne objętości gazu do gazów odlotowych do celów chłodzenia lub rozcieńczenia, lecz nie uwzględnia się ich przy oznaczaniu stężeń masowych substancji zanieczyszczającej w gazach odlotowych.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

ZAŁĄCZNIK VIII

Przepisy techniczne dotyczące instalacji produkujących ditlenek tytanu

Część 1

Dopuszczalne wielkości emisji do wody

1. W przypadku instalacji stosujących proces siarkowania (jako średnia roczna):
550 kg siarczanu na tonę produkowanego ditlenku tytanu;
2. W przypadku instalacji stosujących metodę chlorkową jako średnia roczna:
 - a) 130 kg chlorku na tonę wyprodukowanego ditlenku tytanu przy stosowaniu obojętnego rutylu,
 - b) 228 kg chlorku na tonę wyprodukowanego ditlenku tytanu przy stosowaniu syntetycznego rutylu,
 - c) 330 kg chlorku na tonę wyprodukowanego ditlenku tytanu przy stosowaniu żużlu.
3. W przypadku instalacji stosujących metodę chlorkową i więcej niż jeden typ rudy, dopuszczalne wielkości emisji określone w pkt 2 powinny być proporcjonalne do ilości stosowanych rud.

Część 2

Badanie ostrej toksyczności

1. Badanie ostrej toksyczności przeprowadza się na niektórych gatunkach mięczaków, skorupiaków, ryb i planktonu, które są powszechnie spotykane w obszarach zrzutów. Ponadto przeprowadza się badania na próbkach gatunku solowców (*Artemia salina*).
2. Maksymalna śmiertelność wykazana badaniami określonymi w pkt 1 po upływie 36 godzin i przy rozcieńczeniu ścieku równym 1/5 000:
 - a) wśród dorosłych form badanych gatunków: śmiertelność na poziomie 20 %,
 - b) dla form larwalnych badanych gatunków śmiertelność przekraczająca śmiertelność w grupie kontrolnej.

Część 3

Dopuszczalne wielkości emisji do powietrza

1. Dopuszczalne wielkości emisji wyrażone jako stężenie w masie na metr sześcienny (Nm^3) oblicza się w temperaturze 273,15 K, pod ciśnieniem 101,3 kPa i po odliczeniu zawartości pary wodnej w gazach odlotowych.
2. w odniesieniu do pyłów: 50 mg/Nm^3 jako średnia godzinna;
3. w odniesieniu do gazowego ditlenku i tritlenku siarki, włącznie z kropelkami kwasu, obliczanego jako równoważnik SO_2 :
 - a) 6 kg na tonę wyprodukowanego ditlenku tytanu jako średnia roczna;
 - b) 500 mg/Nm^3 jako średnia godzinna dla zakładów koncentracji odpadów kwasów;
4. W odniesieniu do chloru w przypadku instalacji stosujących metodę chlorkową:
 - a) 5 mg/Nm^3 jako średnia dzienna
 - b) 40 mg/Nm^3 w dowolnym momencie.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Część 4

Monitorowanie środowiska narażonego przez zrzuty odpadów z instalacji produkujących ditlenek tytanu do wody

1. Słup wody monitoruje się co najmniej trzy razy w roku w drodze monitorowania wody niefiltrowanej lub filtrowanej, przez określenie następujących parametrów:
 - a) w przypadku monitorowania wody niefiltrowanej: temperatury, zasolenia lub konduktywności przy 20 °C, odczynu pH, tlenu rozpuszczonego, zmętnienia lub zawiesiny, rozpuszczonego Fe i Fe w zawieszynie, Ti;
 - b) w przypadku monitorowania wody filtrowanej:
 - (i) w wodzie po sączeniu przez filtr membranowy 0,45 µm: rozpuszczonego Fe;
 - (ii) w zawieszynie pozostałej po sączeniu przez filtr membranowy 0,45 µm: Fe, uwodnionych tlenków i wodorotlenków żelaza.
2. Osady monitoruje się co najmniej jeden raz w roku przez pobranie próbek z górnej warstwy osadu, możliwie najbliżej powierzchni i przez określenie w tych próbkach następujących parametrów: Ti, Fe, uwodnionych tlenków i wodorotlenków żelaza.
3. Żywe organizmy monitoruje się co najmniej jeden raz w roku przez określenie stężenia następujących substancji w gatunkach reprezentatywnych dla danego miejsca: Ti, Cr, Fe, Ni, Zn, Pb, i przez określenie różnorodności i względnego rozpowszechnienia fauny dennej oraz obecności chorobowych uszkodzeń anatomicznych u ryb.
4. Kolejne próbki muszą być pobierane w tych samych miejscach, z tej samej głębokości i w takich samych warunkach jak poprzednie.

Część 5

Monitorowanie emisji

Monitorowanie emisji do powietrza obejmuje co najmniej ciągłe monitorowanie:

- a) SO₂ z zakładów koncentracji odpadów kwasów w instalacjach stosujących proces siarkowania;
- b) chloru z instalacji stosujących metodę chlorkową;
- c) pyłu z głównych źródeł.

ZAŁĄCZNIK IX

Część A

Uchylone dyrektywy wraz z ich kolejnymi zmianami

(określone w art. 72)

Dyrektywa Rady 78/176/EWG
(Dz.U. L 54 z 25.2.1978, s. 19.)

Dyrektywa Rady 83/29/EWG
(Dz.U. L 32 z 3.2.1983, s. 28.)

Dyrektywa Rady 91/692/EWG
(Dz.U. L 377 z 31.12.1991, s. 48.)

tylko załącznik I pkt b)

Dyrektywa Rady 82/883/EWG
(Dz.U. L 378 z 31.12.1982, s. 1.)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 807/2003
(Dz.U. L 122 z 16.5.2003, s. 36.)

tylko załącznik III pkt 34

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Dyrektywa Rady 92/112/EWG
(Dz.U. L 409 z 31.12.1992, s. 11.)

Dyrektywa Rady 96/61/WE
(Dz.U. L 257 z 10.10.1996, s. 26.)

Dyrektywa 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady tylko art. 4 i załącznik II
(Dz.U. L 156 z 25.6.2003, s. 17.)

Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady tylko art. 26
(Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.)

Rozporządzenie (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady tylko załącznik III pkt 61
(Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1.)

Rozporządzenie (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady tylko art. 21 ust. 2
(Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 1.)

Dyrektywa Rady 1999/13/WE
(Dz.U. L 85 z 29.3.1999, s. 1.)

Rozporządzenie (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady tylko załącznik I pkt 17
(Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1.)

Dyrektywa 2004/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady tylko art. 13 ust. 1
(Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 87.)

Dyrektywa 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady
(Dz.U. L 332 z 28.12.2000, s. 91.)

Dyrektywa 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady
(Dz.U. L 309 z 27.11.2001, s. 1.)

Dyrektywa Rady 2006/105/WE tylko załącznik część B pkt 2
(Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 368.)

Część B

Lista terminów przeniesienia do prawa krajowego i zastosowania

(o której mowa w art. 72)

Dyrektywa	Termin przeniesienia	Termin zastosowania
78/176/EWG	25 lutego 1979 r.	
82/883/EWG	31 grudnia 1984 r.	
92/112/EWG	15 czerwca 1993 r.	
96/61/WE	30 października 1999 r.	
1999/13/WE	1 kwietnia 2001 r.	
2000/76/WE	28 grudnia 2000 r.	28 grudnia 2002 r. 28 grudnia 2005 r.
2001/80/WE	27 listopada 2002 r.	27 listopada 2004 r.
2003/35/WE	25 czerwca 2005 r.	
2003/87/WE	31 grudnia 2003 r.	

ZAŁĄCZNIK X

Tabela korelacji

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 1	Artykuł 1	Artykuł 1	Artykuł 1	Artykuł 1 akapit pierwszy		Artykuł 1
Artykuł 1 ust. 2 lit. a)			Artykuł 2 ust. 2				Artykuł 3 ust. 2
Artykuł 1 ust. 2 lit. b)					Artykuł 3 ust. 1		Artykuł 3 ust. 25
Artykuł 1 ust. 2 lit. c), d) i e)							—
Artykuł 2							Artykuł 61
Artykuł 3							Artykuł 12 pkt 4 i 5.
Artykuł 4			Artykuł 4	Artykuł 3 słowa wstępne i ust. 1	Artykuł 4 ust. 1		Artykuł 4 ust. 1 akapit pierwszy
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 5
Artykuł 5							Artykuł 12 pkt 4 i 5
Artykuł 6							Artykuł 12 pkt 4 i 5.
Artykuł 7 ust. 1							Artykuł 64 ust. 1 i art. 64 ust. 2 akapit pierwszy
Artykuł 7 ust. 2 i 3							—
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 64 ust. 2 akapit drugi
Artykuł 8 ust. 1							Artykuł 62 ust. 2
Artykuł 8 ust. 2							Artykuł 28 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 9							—

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 10							—
Artykuł 11							Artykuł 13
Artykuł 12							—
Artykuł 13 ust. 1							Artykuł 66
Artykuł 13 ust. 2, 3 i 4							—
Artykuł 14							—
Artykuł 15	Artykuł 14	Artykuł 12	Artykuł 21	Artykuł 15	Artykuł 21	Artykuł 18 ust. 1 i 3	Artykuł 71
Artykuł 16	Artykuł 15	Artykuł 13	Artykuł 23	Artykuł 17	Artykuł 23	Artykuł 20	Artykuł 75
Załącznik I							—
Załącznik IIA słowa wstępne i pkt 1							—
Załącznik IIA pkt 2							Załącznik VIII część 2
Załącznik IIB							—
	Artykuł 2						—
	Artykuł 3						—
	Artykuł 4 ust. 1 i art. 4 ust. 2 akapit pierwszy						Artykuł 64 ust. 3
	Artykuł 4 ust. 2 akapit drugi						Załącznik VIII część 4
	Artykuł 4 ust. 3 i 4						
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 64 ust. 4
	Artykuł 5						—
	Artykuł 6						—
	Artykuł 7						—

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
	Artykuł 8						—
	Artykuł 9						—
	Artykuł 10						Artykuł 69
	Artykuł 11 ust. 1		Artykuł 19 ust. 1	Artykuł 13 ust. 1	Artykuł 17 ust. 1		Artykuł 69 ust. 1
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 69 ust. 2
	Artykuł 11 ust. 2 i 3						—
	Artykuł 12						—
	Artykuł 13						—
	Załącznik I						—
	Załącznik II						Załącznik VIII część 4
	Załącznik III						Załącznik VIII część 4
	Załącznik IV						—
	Załącznik V						—
		Artykuł 2 ust. 1 słowa wstępne					—
		Artykuł 2 ust. 1 lit. a) słowa wstępne i tiret pierwsze					—
		Artykuł 2 ust. 1 lit. a) tiret drugie					Artykuł 61 ust. 2
		Artykuł 2 ust. 1 lit. a) tiret trzecie i art. 2 ust. 1 lit. b) tiret trzecie					Artykuł 61 ust. 4
		Artykuł 2 ust. 1 lit. a) tiret czwarte, piąte, szóste i siódme					—

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
		Artykuł 2 ust. 1 lit. b) słowa wstępne i tiret pierwsze, czwarte, piąte, szóste i siódme					—
		Artykuł 2 ust. 1 lit. b) tiret drugie					Artykuł 61 ust. 3
		Artykuł 2 ust. 1 lit. c)					—
		Artykuł 2 ust. 2					—
		Artykuł 3					Artykuł 61
		Artykuł 4					Artykuł 61
		Artykuł 5					—
		Artykuł 6 słowa wstępne akapit pierwszy					Artykuł 62 ust. 1
		Artykuł 6 akapit pierwszy lit. a)					Załącznik VIII część 1 pkt 1
		Artykuł 6 akapit pierwszy lit. b)					Załącznik VIII część 1 pkt 2
		Artykuł 6 akapit drugi					Załącznik VIII część 1 pkt 3
		Artykuł 7					—
		Artykuł 8					—
		Artykuł 9 ust. 1 słowa wstępne					Artykuł 63 ust. 2
		Artykuł 9 ust. 1 słowa wstępne					—
		Artykuł 9 ust. 1 lit. a) ppkt (i)					Załącznik VIII część 3 pkt 2

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
		Artykuł 9 ust. 1 lit. a) ppkt (ii)					Załącznik VIII część 3 pkt 3 słowa wstępne i pkt 3 lit. a)
		Artykuł 9 ust. 1 lit. a) ppkt (iii)					Artykuł 63 ust. 1
		Artykuł 9 ust. 1 lit. a) ppkt (iv)					Załącznik VIII część 3 pkt 3 lit. b)
		Artykuł 9 ust. 1 lit. a) ppkt (v)					—
		Artykuł 9 ust. 1 lit. b)					Załącznik VIII część 3 pkt 4
		Artykuł 9 ust. 2 i 3					—
		Artykuł 10					Artykuł 64
		Artykuł 11					Artykuł 12 pkt 4 i 5
		Załącznik					—
			Artykuł 2 słowa wstępne				Artykuł 3 słowa wstępne
			Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 2 ust. 14			Artykuł 3 ust. 1
			Artykuł 2 ust. 3	Artykuł 2 ust. 1			Artykuł 3 ust. 3
			Artykuł 2 ust. 4				—
			Artykuł 2 ust. 5	Artykuł 2 ust. 9	Artykuł 3 ust. 8	Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 3 ust. 4
			Artykuł 2 ust. 6	Artykuł 2 ust. 13	Artykuł 3 ust. 9	Artykuł 2 ust. 3 część pierwsza	Artykuł 3 ust. 5
			Artykuł 2 ust. 7				Artykuł 3 ust. 6
			Artykuł 2 ust. 8	Artykuł 2 ust. 5			Artykuł 65
			Artykuł 2 ust. 9 zdanie pierwsze	Artykuł 2 ust. 7	Artykuł 3 ust. 12		Artykuł 3 ust. 7

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
			Artykuł 2 ust. 9 zdanie drugie				Artykuł 4 ust. 2 akapit pierwszy
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 4 ust. 2 akapit drugi
			Artykuł 2 ust. 10 lit. a)				—
			Artykuł 2 ust. 10 lit. b) akapit pierwszy				Artykuł 3 ust. 8
			Artykuł 2 ust. 10 lit. b) akapit drugi				Artykuł 21 ust. 3
			Artykuł 2 ust. 11 akapit pierwszy i tiret pierwsze, drugie i trzecie				Artykuł 3 ust. 9
			Artykuł 2 ust. 11 akapit drugi				Artykuł 14 ust. 2 i art. 15 ust. 4
			Artykuł 2 ust. 12	Artykuł 2 ust. 6	Artykuł 3 ust. 11	Artykuł 2 ust. 5	Artykuł 3 ust. 11
			Artykuł 2 ust. 13				Artykuł 3 ust. 12
			Artykuł 2 ust. 14				Artykuł 3 ust. 13
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 3 ust. 14, 15, 16, 17 i 18
			Artykuł 3 akapit pierwszy słowa wstępne				Artykuł 12 słowa wstępne
			Artykuł 3 akapit pierwszy lit. a)				Artykuł 12 ust. 1 i 2
			Artykuł 3 akapit pierwszy lit. b)				Artykuł 12 ust. 3
			Artykuł 3 akapit pierwszy lit. c)				Artykuł 12 ust. 4 i 5

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
			Artykuł 3 akapit pierwszy lit. d)				Artykuł 12 ust. 6
			Artykuł 3 akapit pierwszy lit. e)				Artykuł 12 ust. 7
			Artykuł 3 akapit pierwszy lit. f)				Artykuł 12 ust. 8
			Artykuł 3 akapit drugi				—
			Artykuł 5 ust. 1				Artykuł 73 ust. 1 i 2
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 73 ust. 3 i 4
			Artykuł 5 ust. 2				Artykuł 71 ust. 1 akapit drugi
			Artykuł 6 ust. 1 słowa wstępne				Artykuł 13 ust. 1 słowa wstępne
			Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy tiret pierwsze				Art. 13 ust. 1 lit. a)
			Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy tiret drugie				Artykuł 13 ust. 1 lit. b)
			Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy tiret trzecie				Artykuł 13 ust. 1 lit. c)
			Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy tiret czwarte				Artykuł 13 ust. 1 lit. d)
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 13 ust. 1 lit. e)
			Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy tiret piąte				Artykuł 13 ust. 1 lit. f)

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
			Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy tiret szóste				Artykuł 13 ust. 1 lit. g)
			Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy tiret siódme				Artykuł 13 ust. 1 lit. h)
			Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy tiret ósme				Artykuł 13 ust. 1 lit. i)
			Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy tiret dziewiąte				Artykuł 13 ust. 1 lit. j)
			Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy tiret dziesiąte				Artykuł 13 ust. 1 lit. k)
			Artykuł 6 ust. 1 akapit drugi				Artykuł 13 ust. 1 akapit drugi
			Artykuł 6 ust. 2				Artykuł 13 ust. 2
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 14
			Artykuł 7				Artykuł 6 ust. 2
			Artykuł 8 akapit pierwszy		Artykuł 4 ust. 3		Artykuł 6 ust. 1
			Artykuł 8 akapit drugi				—
			Artykuł 9 ust. 1 pierwsza część zdania				Artykuł 15 ust. 1 akapit pierwszy
			Artykuł 9 ust. 1 druga część zdania				—
			Artykuł 9 ust. 2				Artykuł 6 ust. 3

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
			Artykuł 9 ust. 5 akapit pierwszy				Artykuł 15 ust. 1 akapit drugi lit. c)
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 15 ust. 1 akapit drugi lit. d)
			Artykuł 9 ust. 5 akapit drugi				—
			Artykuł 9 ust. 6 akapit pierwszy				Artykuł 15 ust. 1 akapit drugi lit. e)
			Artykuł 9 ust. 6 akapit drugi				—
			Artykuł 9 ust. 7				—
			Artykuł 9 ust. 8				Artykuł 7 i art. 18 ust. 1
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 18 ust. 2, 3 i 4
			Artykuł 10				Artykuł 19
			Artykuł 11				Artykuł 20
			Artykuł 12 ust. 1				Artykuł 21 ust. 1
			Artykuł 12 ust. 2 zdanie pierwsze				Artykuł 21 ust. 2 akapit pierwszy
			Artykuł 12 ust. 2 zdanie drugie				Artykuł 21 ust. 2 akapit drugi
			Artykuł 12 ust. 2 zdanie trzecie				—
			Artykuł 13 ust. 1				Artykuł 22 ust. 1
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 22 ust. 2 i 3
			Artykuł 13 ust. 2 słowa wstępne				Artykuł 22 ust. 4 słowa wstępne

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
			Artykuł 13 ust. 2 tiret pierwsze				Artykuł 22 ust. 4 lit. a)
			Artykuł 13 ust. 2 tiret drugie				Artykuł 22 ust. 4 lit. b)
			Artykuł 13 ust. 2 tiret trzecie				Artykuł 22 ust. 4 lit. c)
			Artykuł 13 ust. 2 tiret czwarte				—
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 22 ust. 4 lit. d)
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 23
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 24
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 25 ust. 1 akapit pierwszy i drugi
			Artykuł 14 słowa wstępne				Artykuł 9 ust. 1 pierwsza część zdania oraz art. 25 ust. 1 akapit trzeci słowa wstępne
			Artykuł 14 tiret pierwsze				Artykuł 9 ust. 1 druga część zdania
			Artykuł 14 tiret drugie				Artykuł 8 pkt 2 i art. 15 ust. 1 lit. c)
			Artykuł 14 tiret trzecie				Artykuł 25 ust. 1 akapit trzeci
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 25 ust. 2-7
			Artykuł 15 ust. 1 słowa wstępne oraz tiret pierwsze i drugie	Artykuł 12 ust. 1 akapit pierwszy			Artykuł 26 ust. 1 akapit pierwszy oraz lit. a) i b)

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
			Artykuł 15 ust. 1 tiret trzecie				Artykuł 26 ust. 1 akapit pierwszy lit. c)
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 26 ust. 1 lit. d)
			Artykuł 15 ust. 1 akapit drugi				Artykuł 26 ust. 1 akapit drugi
—	—	—	—	—	—	—	—
			Artykuł 15 ust. 2				Artykuł 26 ust. 2 lit. h)
			Artykuł 15 ust. 4				Artykuł 26 ust. 3
			Artykuł 15 ust. 5				Artykuł 26 ust. 2 słowa wstępne oraz lit. a) i b)
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 26 ust. 2 lit. c)-g)
			Artykuł 15a akapit pierwszy				Artykuł 27 ust. 1
			Artykuł 15a akapit drugi				Artykuł 27 ust. 2
			Artykuł 15a akapit trzeci				Artykuł 27 ust. 3
			Artykuł 15a akapit 4 i 5				Artykuł 27 ust. 4
			Artykuł 15a akapit szósty				Artykuł 27 ust. 5
			Artykuł 16 ust. 1	Artykuł 11 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 11 ust. 2			Artykuł 66 ust. 1 akapit pierwszy
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 66 ust. 1 akapit drugi
			Artykuł 16 ust. 2 zdanie pierwsze				Artykuł 29 słowa wstępne

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
			Artykuł 16 ust. 2 zdanie drugie				—
			Artykuł 16 ust. 3 zdanie pierwsze	Artykuł 11 ust. 1 zdanie drugie			Artykuł 66 ust. 2
			Artykuł 16 ust. 3 zdanie drugie				—
			Artykuł 16 ust. 3 zdanie trzecie	Artykuł 11 ust. 3			Artykuł 66 ust. 3
			Artykuł 16 ust. 4				—
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 67
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 29
			Artykuł 17			Artykuł 11	Artykuł 28
			Artykuł 18 ust. 1				—
			Artykuł 18 ust. 2				Artykuł 16 ust. 3 akapit drugi
			Artykuł 19 ust. 2 i 3				—
			Artykuł 20 ust. 1 i 2				—
			Artykuł 20 ust. 3		Artykuł 18	Artykuł 17	Artykuł 72
			Artykuł 22	Artykuł 16	Artykuł 22	Artykuł 19	Artykuł 74
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 2 ust. 1
			Załącznik I ust. 1 słów wstępnych				Artykuł 2 ust. 2
			Załącznik I ust. 2 słów wstępnych				Załącznik I słowa wstępne akapit pierwszy

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
—	—	—	—	—	—	—	Załącznik I słowa wstępne akapit drugi i trzeci
			Załącznik I pkt 1				Załącznik I pkt 1
			Załącznik I pkt 2.1-2.5 lit. b)				Załącznik I pkt 2.1-2.5 lit. b)
—	—	—	—	—	—	—	Załącznik I pkt 2.5 lit. c)
			Załącznik I pkt 2.6				Załącznik I pkt 2.6
			Załącznik I pkt 3				Załącznik I pkt 3
			Załącznik I pkt 4.1-4.6				Załącznik I pkt 4.1-4.6
—	—	—	—	—	—	—	Załącznik I pkt 4.7
			Załącznik I pkt 5 słowa wstępne				—
			Załącznik I pkt 5.1-2.5 lit. b)				Załącznik I pkt 5.1-5.3 lit. b)
—	—	—	—	—	—	—	Załącznik I pkt 5.3 lit. c)-e)
			Załącznik I pkt 5.4				Załącznik I pkt 5.4
			Załącznik I pkt 6.1 lit. a) i b)				Załącznik I pkt 6.1 lit. a) i b)
—	—	—	—	—	—	—	Załącznik I pkt 6.1 lit. c)
			Załącznik I pkt 6.2-6.4 lit. b)				Załącznik I pkt 6.2-6.4 lit. b) ppkt (ii)
—	—	—	—	—	—	—	Załącznik I pkt 6.4 lit. b) ppkt (iii)
			Załącznik I pkt 6.4 lit. c)-pkt 6.6 lit. c)				Załącznik I pkt 6.4 lit. c)-pkt 6.6 lit. c)

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
—	—	—	—	—	—	—	Załącznik I pkt 6.6 lit. c) ostatnie zdanie
			Załącznik I pkt 6.7-6.8				Załącznik I pkt 6.7-6.8
—	—	—	—	—	—	—	Załącznik I pkt 6.9 i 6.10
			Załącznik II				—
			Załącznik III				Załącznik II
—	—	—	—	—	—	—	Załącznik II pkt 13
			Załącznik IV słowa wstępne				Artykuł 3 ust. 9
			Załącznik IV pkt 1-11				Załącznik III
			Załącznik IV pkt 12				—
			Załącznik V ust. 1 lit. a)				Załącznik IV ust. 1 lit. a)
—	—	—	—	—	—	—	Załącznik IV pkt 1 lit. b)
			Załącznik V ust. 1 lit. b)-g)				Załącznik IV ust. 1 lit. c)-h)
			Załącznik V pkt 2-5				Załącznik IV pkt 2-5
				Artykuł 2 ust. 2			Artykuł 51 ust. 1
				Artykuł 2 ust. 3			—
				Artykuł 2 ust. 4			Artykuł 57 ust. 1
				Artykuł 2 ust. 8			Artykuł 4 ust. 1 akapit trzeci
				Artykuł 2 ust. 10			Artykuł 51 ust. 3
				Artykuł 2 ust. 11			Artykuł 51 ust. 2
				Artykuł 2 ust. 12			Artykuł 51 ust. 4

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
				Artykuł 2 ust. 15			Artykuł 51 ust. 5
				Artykuł 2 ust. 16			Artykuł 3 ust. 33
				Artykuł 2 ust. 17			Artykuł 3 ust. 34
				Artykuł 2 ust. 18			Artykuł 3 ust. 35
				Artykuł 2 ust. 19			—
				Artykuł 2 ust. 20			Artykuł 3 ust. 36
				Artykuł 2 ust. 21			Artykuł 51 ust. 6
				Artykuł 2 ust. 22			Artykuł 51 ust. 7
				Artykuł 2 ust. 23			Artykuł 51 ust. 8
				Artykuł 2 ust. 24			Artykuł 51 ust. 9
				Artykuł 2 ust. 25			Artykuł 51 ust. 10
				Artykuł 2 ust. 26			Artykuł 51 ust. 11
				Artykuł 2 ust. 27			—
				Artykuł 2 ust. 28			Artykuł 57 ust. 1
				Artykuł 2 ust. 29			—
				Artykuł 2 ust. 30			Artykuł 51 ust. 12
				Artykuł 2 ust. 31			Załącznik VII część 2 zdanie pierwsze Załącznik VIII część 3 pkt 1
				Artykuł 2 ust. 32			—
				Artykuł 2 ust. 33			Artykuł 51 ust. 13
				Artykuł 3 ust. 2			Artykuł 4 ust. 1 akapit drugi
				Artykuł 4 ust. 1-3			Artykuł 4 ust. 1 akapit pierwszy i drugi

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
				Artykuł 4 ust. 4			Artykuł 57 ust. 2
				Artykuł 5 ust. 1			Artykuł 53 ust. 1 akapit pierwszy
				Artykuł 5 ust. 2			Artykuł 53 ust. 1 lit. a) i b)
				Artykuł 5 ust. 3 lit. a)			Artykuł 53 ust. 2
				Artykuł 5 ust. 3 lit. b)			Artykuł 53 ust. 3
				Artykuł 5 ust. 3 akapit trzeci			Artykuł 53 ust. 4
				Artykuł 5 ust. 4			—
				Artykuł 5 ust. 5			Artykuł 53 ust. 6
				Artykuł 5 ust. 6			Artykuł 52
				Artykuł 5 ust. 7			Załącznik VII część 4 pkt 1
				Artykuł 5 ust. 8 akapit pierwszy			Załącznik VII część 4 pkt 2
				Artykuł 5 ust. 8 akapit drugi			Artykuł 53 ust. 5
				Artykuł 5 ust. 9			—
				Artykuł 5 ust. 10			Artykuł 53 ust. 7
				Artykuł 5 ust. 11, 12 i 13			—
				Artykuł 6			—
				Artykuł 7 ust. 1 słowa wstępne oraz tiret pierwsze, drugie, trzecie i czwarte			Artykuł 58
				Artykuł 7 ust. 1 część druga			—

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
				Artykuł 7 ust. 2			—
				Artykuł 8 ust. 1			Artykuł 8 słowa wstępne i pkt 1
				Artykuł 8 ust. 2			Załącznik VII część 6 pkt 1
				Artykuł 8 ust. 3			Załącznik VII część 6 pkt 2
				Artykuł 8 ust. 4			Załącznik VII część 6 pkt 3
				Artykuł 8 ust. 5			—
				Artykuł 9 ust. 1 słowa wstępne			Artykuł 56 ust. 1 słowa wstępne
				Artykuł 9 ust. 1 akapit pierwszy tiret pierwsze, drugie i trzecie			Artykuł 56 ust. 1 lit. a), b) i c)
				Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi			Artykuł 56 akapit drugi
				Artykuł 9 ust. 1 akapit trzeci			Załącznik VII część 8 pkt 4
				Artykuł 9 ust. 2			Artykuł 57 ust. 3
				Artykuł 9 ust. 3			Załącznik VII część 8 pkt 1
				Artykuł 9 ust. 4			Załącznik VII część 8 pkt 2
				Artykuł 9 ust. 5			Załącznik VII część 8 pkt 3
				Artykuł 10	Artykuł 4 ust. 9		Artykuł 9 ust. 2
				Artykuł 11 ust. 1 zdanie trzecie do szóstego			—

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
				Artykuł 12 ust. 1 akapit drugi			Artykuł 59 ust. 1 akapit pierwszy
				Artykuł 12 ust. 1 akapit trzeci			Artykuł 59 ust. 1 akapit drugi
				Artykuł 12 ust. 2			Artykuł 59 ust. 2
				Artykuł 12 ust. 3			Artykuł 59 ust. 3
				Artykuł 13 ust. 2 i 3			—
				Artykuł 14	Artykuł 19	Artykuł 16	Artykuł 70
				Załącznik I słowa wstępne zdanie pierwsze i drugie			Artykuł 50
				Załącznik I słowa wstępne zdanie trzecie oraz lista czynności			Załącznik VII część 1
				Załącznik IIA część I			Załącznik VII część 2
				Załącznik IIA część 2			Załącznik VII część 3
				Załącznik IIA część II akapit 6 ostatnie zdanie			—
				Załącznik IIB pkt 1 zdanie pierwsze i drugie			Artykuł 53 ust. 1 lit. b)
				Załącznik IIB pkt 1 zdanie trzecie			Artykuł 53 ust. 1 akapit drugi
				Załącznik IIB pkt 2			Załącznik VII część 5
				Załącznik IIB pkt 2 akapit drugi ppkt (i) oraz tabela			—

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
				Załącznik III pkt 1			—
				Załącznik III pkt 2			Załącznik VII część 7 pkt 1
				Załącznik III pkt 3			Załącznik VII część 7 pkt 2
				Załącznik III pkt 4			Załącznik VII część 7 pkt 3
					Artykuł 1 akapit drugi		—
					Artykuł 2 ust. 1		Artykuł 37 ust. 1 akapit pierwszy
					Artykuł 2 ust. 2 słowa wstępne		Artykuł 37 ust. 2 słowa wstępne
					Artykuł 2 ust. 2 lit. a) słowa wstępne		Artykuł 37 ust. 2 lit. a) słowa wstępne
					Artykuł 2 ust. 2 lit. a) ppkt (i)-(v)		Artykuł 37 ust. 2 lit. a) ppkt (i)
					Artykuł 2 ust. 2 lit. a) ppkt (vi)		Artykuł 37 ust. 2 lit. a) ppkt (ii)
					Artykuł 2 ust. 2 lit. a) ppkt (vii)		Artykuł 37 ust. 2 lit. a) ppkt (iii)
					Artykuł 2 ust. 2 lit. a) ppkt (viii)		Artykuł 37 ust. 2 lit. a) ppkt (iv)
					Artykuł 2 ust. 2 lit. b)		Artykuł 37 ust. 2 lit. b)
					Artykuł 3 ust. 2 akapit pierwszy		Artykuł 3 ust. 26
					Artykuł 3 ust. 2 akapit drugi		—
					Artykuł 3 ust. 3		Artykuł 3 ust. 27

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
					Artykuł 3 ust. 4 akapit pierwszy		Artykuł 3 ust. 28
					Artykuł 3 ust. 4 akapit drugi		Artykuł 37 ust. 1 akapit drugi
					Artykuł 3 ust. 5 akapit pierwszy		Artykuł 3 ust. 29
					Artykuł 3 ust. 5 akapit drugi		Artykuł 37 ust. 1 akapit trzeci
					Artykuł 3 ust. 5 akapit trzeci		Artykuł 37 ust. 1 akapit drugi
					Artykuł 3 ust. 6		Załącznik VI część 1 lit. (a)
					Artykuł 3 ust. 7		Artykuł 3 ust. 30
—	—	—	—	—	—	—	Załącznik VI część 1 lit. (b)
					Artykuł 3 ust. 10		Artykuł 3 ust. 31
					Artykuł 3 ust. 13		Artykuł 3 ust. 32
					Artykuł 4 ust. 2		Artykuł 38
					Artykuł 4 ust. 4 słowa wstępne oraz lit. a) i b)		Artykuł 39 ust. 1 słowa wstępne oraz lit. a) i b)
					Artykuł 4 ust. 4 lit. c)		Artykuł 39 ust. 1 lit e)
					Artykuł 4 ust. 5		Artykuł 39 ust. 2
					Artykuł 4 ust. 6		Artykuł 39 ust. 3
					Artykuł 4 ust. 7		Artykuł 39 ust. 4
					Artykuł 4 ust. 8		Artykuł 48
					Artykuł 5		Artykuł 46

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
					Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy		Artykuł 44 ust. 1
					Artykuł 6 ust. 1 akapit drugi i art. 6 ust. 2		Artykuł 44 ust. 2
					Artykuł 6 ust. 1 akapit trzeci		Artykuł 44 ust. 3 akapit pierwszy
					Artykuł 6 ust. 1 akapit czwarty		Artykuł 44 ust. 3 akapit drugi
					Artykuł 6 ust. 3		Artykuł 44 ust. 4
					Artykuł 6 ust. 4 akapit pierwszy zdanie pierwsze i drugie oraz art. 6 ust. 4 akapit drugi		Artykuł 45 ust. 1
					Artykuł 6 ust. 4 akapit pierwszy zdanie trzecie		Artykuł 45 ust. 2
					Artykuł 6 ust. 4 akapit trzeci		Artykuł 45 ust. 3 akapit drugi
					Artykuł 6 ust. 4 akapit czwarty		Artykuł 45 ust. 4
					Artykuł 6 ust. 5		Artykuł 40 ust. 1
					Artykuł 6 ust. 6		Artykuł 44 ust. 5
					Artykuł 6 ust. 7		Artykuł 44 ust. 6
					Artykuł 6 ust. 8		Artykuł 44 ust. 7
					Artykuł 7 ust. 1 i art. 7 ust. 2 akapit pierwszy		Artykuł 40 ust. 2 akapit pierwszy
					Artykuł 7 ust. 2 akapit drugi		Artykuł 40 ust. 2 akapit drugi

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
					Artykuł 7 ust. 3 i art. 11 ust. 8 słowa wstępne akapit pierwszy		Załącznik VI część 6 pkt 2.7 część pierwsza
					Artykuł 7 ust. 4		Artykuł 40 ust. 2 akapit drugi
					Artykuł 7 ust. 5		—
					Artykuł 8 ust. 1		Artykuł 39 ust. 1 lit. c)
					Artykuł 8 ust. 2		Artykuł 40 ust. 3
					Artykuł 8 ust. 3		—
					Artykuł 8 ust. 4 akapit pierwszy		Artykuł 40 ust. 4 akapit pierwszy
					Artykuł 8 ust. 4 akapit drugi		Załącznik VI część 6 pkt 3.2 część pierwsza
					Artykuł 8 ust. 4 akapit trzeci		Załącznik VI część 6 pkt 3.2 część druga
					Artykuł 8 ust. 4 akapit czwarty		—
					Artykuł 8 ust. 5		Artykuł 40 ust. 4 akapit drugi i trzeci
					Artykuł 8 ust. 6		Artykuł 39 ust. 1 lit. c) i d)
					Artykuł 8 ust. 7		Artykuł 40 ust. 4
					Artykuł 8 ust. 8		—
					Artykuł 9 akapit pierwszy		Artykuł 47 ust. 1
					Artykuł 9 akapit drugi		Artykuł 47 ust. 2

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
					Artykuł 9 akapit trzeci		Artykuł 47 ust. 3
					Artykuł 10 ust. 1 i 2		—
					Artykuł 10 ust. 3 zdanie pierwsze		Artykuł 42 ust. 2
					Artykuł 10 ust. 3 zdanie drugie		—
					Artykuł 10 ust. 4		Artykuł 42 ust. 3
					Artykuł 10 ust. 5		Załącznik VI część 6 pkt 1.3 część druga
					Artykuł 11 ust. 1		Artykuł 42 ust. 1
					Artykuł 11 ust. 2		Załącznik VI część 6 pkt 2.1
					Artykuł 11 ust. 3		Załącznik VI część 6 pkt 2.2
					Artykuł 11 ust. 4		Załącznik VI część 6 pkt 2.3
					Artykuł 11 ust. 5		Załącznik VI część 6 pkt 2.4
					Artykuł 11 ust. 6		Załącznik VI część 6 pkt 2.5
					Artykuł 11 ust. 7 akapit pierwszy zdanie pierwsze część pierwsza		Załącznik VI część 6 pkt 2.6 część pierwsza
					Artykuł 11 ust. 7 akapit pierwszy zdanie pierwsze część druga		Załącznik VI część 6 pkt 2.6 lit. a)
					Artykuł 11 ust. 7 akapit pierwszy zdanie drugie		—

Wzorek, 10 marca 2009 r.

1.4.2010

PL

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 87 E/291

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
					Artykuł 11 ust. 7 akapit drugi		—
					Artykuł 11 ust. 7 lit. a)		Załącznik VI część 6 pkt 2.6 lit. b)
					Artykuł 11 ust. 7 lit. b) i c)		—
					Artykuł 11 ust. 7 lit. d)		Załącznik VI część 6 pkt 2.6 lit. c)
					Artykuł 11 ust. 7 lit. e) i f)		—
					Artykuł 11 ust. 8 akapit pierwszy lit. a) i b)		Załącznik VI część 3 pkt 1 akapit pierwszy i drugi
					Artykuł 11 ust. 8 lit. c)		Załącznik VI część 6 pkt 2.7 część druga
					Artykuł 11 ust. 8 lit. d)		Załącznik VI część 4 pkt 2.1 akapit drugi
					Artykuł 11 ust. 8 akapit drugi		Załącznik VI część 6 pkt 2.7 część trzecia
					Artykuł 11 ust. 9		Artykuł 42 ust. 4
					Artykuł 11 ust. 10 lit. a), b) i c)		Załącznik VI część 8 pkt 1.1 lit. a), b) i c)
					Artykuł 11 ust. 10 lit. d)		Załącznik VI część 8 pkt 1.1 lit. d)
					Artykuł 11 ust. 11		Załącznik VI część 8 pkt 1.2
					Artykuł 11 ust. 12		Załącznik VI część 8 pkt 1.3

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
					Artykuł 11 ust. 13		Artykuł 42 ust. 5 akapit pierwszy
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 42 ust. 5 akapit drugi
					Artykuł 11 ust. 14		Załącznik VI część 6 pkt 3.1
					Artykuł 11 ust. 15		Artykuł 39 ust. 1 lit. e)
					Artykuł 11 ust. 16		Załącznik VI część 8 pkt 2
					Artykuł 11 ust. 17		Artykuł 9 ust. 2 lit. a)
					Artykuł 12 ust. 1		Artykuł 49 ust. 1
					Artykuł 12 ust. 2 zdanie pierwsze		Artykuł 49 ust. 2
					Artykuł 12 ust. 2 zdanie drugie		—
					Artykuł 12 ust. 2 zdanie trzecie		Artykuł 49 ust. 3
					Artykuł 13 ust. 1		Artykuł 39 ust. 1 lit. f)
					Artykuł 13 ust. 2		Artykuł 41
					Artykuł 13 ust. 3		Artykuł 40 ust. 5
					Artykuł 13 ust. 4		Załącznik VI część 3 pkt 2
					Artykuł 14		—
					Artykuł 15		—
					Artykuł 16		—
					Artykuł 17 ust. 2 i 3		—

Wtorek, 10 marca 2009 r.

1.4.2010

PL

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 87 E/293

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
					Artykuł 20		—
					Załącznik I		Załącznik VI część 2
					Załącznik II część pierwsza (nie numerowana)		Załącznik VI część 4 pkt 1
					Załącznik II pkt 1 słowa wstępne		Załącznik VI część 4 pkt 2.1
					Załącznik II pkt 1.1-1.2		Załącznik VI część 4 pkt 2.2-2.3
					Załącznik II pkt 1.3		—
					Załącznik II pkt 2.1		Załącznik VI część 4 pkt 3.1
—	—	—	—	—	—	—	Załącznik VI część 4 pkt 3.2
					Załącznik II pkt 2.2		Załącznik VI część 4 pkt 3.3
					Załącznik II pkt 3		Załącznik VI część 4 pkt 4
					Załącznik III		Załącznik VI część 6 pkt 1
					Załącznik IV tabela		Załącznik VI część 5
					Załącznik IV zdanie ostatnie		—
					Załącznik V lit. a) tabela		Załącznik VI część 3 pkt 1.1
					Załącznik V lit. a) zdanie ostatnie		—
					Załącznik V lit. b) tabela		Załącznik VI część 3 pkt 1.2
					Załącznik V lit. b) zdanie ostatnie		—

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
					Załącznik II lit. c)		Załącznik VI część 3 pkt 1.3
					Załącznik V lit. d)		Załącznik VI część 3 pkt 1.4
					Załącznik V lit. e)		Załącznik VI część 3 pkt 1.5
					Załącznik V lit. f)		Załącznik VI część 3 pkt 3
					Załącznik VI		Załącznik VI część 7
						Artykuł 1	Artykuł 30
						Artykuł 2 ust. 2	Załącznik V część 1 pkt 1 oraz część 2 pkt 2
						Artykuł 2 ust. 3 część druga	Załącznik V część 1 pkt 1 oraz część 2 pkt 1
—	—	—	—	—	—	—	Załącznik V część 1 pkt 1 zdanie ostatnie
						Artykuł 2 ust. 4	—
						Artykuł 2 ust. 6	Artykuł 3 ust. 20
						Artykuł 2 ust. 7 akapit pierwszy	Artykuł 3 ust. 18
						Artykuł 2 ust. 7 akapit drugi oraz lit. a) i b)	Artykuł 30 akapit drugi
						Artykuł 2 ust. 7 akapit drugi lit. j)	—
						Artykuł 2 ust. 7 akapit trzeci	—
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 31 ust. 1

Wtorek, 10 marca 2009 r.

1.4.2010

PL

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 87 E/295

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
						Artykuł 2 ust. 7 akapit czwarty	Artykuł 31 ust. 2
						Artykuł 2 ust. 8	Artykuł 3 ust. 23
						Artykuł 2 ust. 9	Artykuł 31 ust. 2
						Artykuł 2 ust. 10	—
						Artykuł 2 ust. 11	Artykuł 3 ust. 22
						Artykuł 2 ust. 12	Artykuł 3 ust. 24
						Artykuł 2 ust. 13	—
						Artykuł 3	—
						Artykuł 4 ust. 1	—
						Artykuł 4 ust. 2	Artykuł 32 ust. 2
						Artykuł 4 ust. 3-8	—
						Artykuł 5 ust. 1	Załącznik V część 1 pkt 2 zdanie ostatnie
						Artykuł 5 ust. 2	—
						Artykuł 6	—
						Artykuł 7 ust. 1	Artykuł 33
						Artykuł 7 ust. 2	Artykuł 32 ust. 4
						Artykuł 7 ust. 3	Artykuł 32 ust. 5
						Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 36 ust. 1
						Artykuł 8 ust. 2 akapit pierwszy część pierwsza	Artykuł 36 ust. 2 akapit pierwszy część pierwsza
						Artykuł 8 ust. 2 akapit pierwszy część druga	—

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 36 ust. 2 akapit pierwszy część druga
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 36 ust. 2 akapit drugi
						Artykuł 8 ust. 2 akapit drugi	—
						Artykuł 8 ust. 2 lit. a)-d)	—
						Artykuł 8 ust. 3 i 4	—
						Artykuł 9	Artykuł 32 ust. 1
						Artykuł 10 ust. 1 zdanie pierwsze	Artykuł 32 ust. 6
						Artykuł 10 ust. 1 zdanie drugie	—
						Artykuł 10 ust. 2	—
						Artykuł 12	Artykuł 34 ust. 1
—	—	—	—	—	—	—	Artykuł 34 ust. 2, 3 i 4
						Artykuł 13	Załącznik V część 3 pkt 8 część trzecia
						Artykuł 14	Załącznik V część 4
						Artykuł 15	—
						Artykuł 18 ust. 2	—
						Załącznik I	—
						Załącznik II	—
						Załącznik III i IV	Załącznik V część 1 pkt 2 i część 2

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
						Załącznik V A	Załącznik V część 1 pkt 3
						Załącznik V B	Załącznik V część 2 pkt 3
						Załącznik VI A	Załącznik V część 1 pkt 4 i 5
						Załącznik VI B	Załącznik V część 2 pkt 4 i 5
						Załącznik VII A	Załącznik V część 1 pkt 6 i 7
						Załącznik VII B	Załącznik V część 2 pkt 6 i 7
						Załącznik VIII A pkt 1	—
						Załącznik VIII A pkt 2	Załącznik V część 3 pkt 1 część 1 oraz pkt 2, 3 i 5
—	—	—	—	—	—	—	Załącznik V część 3 pkt 1 część druga
—	—	—	—	—	—	—	Załącznik V część 3 pkt 4
						Załącznik VIII A pkt 3	—
						Załącznik VIII A pkt 4	Załącznik V część 3 pkt 6
						Załącznik VIII A pkt 5	Załącznik V część 3 pkt 7 i 8
						Załącznik VIII A pkt 6	Załącznik V część 3 pkt 9 i 10
—	—	—	—	—	—	—	Załącznik V część 4
						Załącznik VIII B	—

Dyrektywa 78/176/EWG	Dyrektywa 82/883/EWG	Dyrektywa 92/112/EWG	Dyrektywa 96/61/EG	Dyrektywa 1999/13/EG	Dyrektywa 2000/76/EG	Dyrektywa 2001/80/EG	Niniejsza dyrektywa
						Załącznik VIII C	—
						Załącznik IX	Załącznik IX
						Załącznik X	Załącznik X